

Úradný vestník

Európskej únie

L 220

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 56

17. augusta 2013

Obsah

II Nelegislatívne akty

MEDZINÁRODNÉ DOHODY

2013/434/EÚ:

- ★ Rozhodnutie Rady z 15. júla 2013, ktorým sa určité členské štáty oprávňujú v záujme Európskej únie ratifikovať protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963, alebo k nemu pristúpiť a urobiť vyhlásenie o uplatňovaní príslušných vnútorných pravidiel práva Únie 1

- Protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z roku 1963 3

NARIADENIA

- ★ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 785/2013 zo 14. augusta 2013, ktorým sa schvaľuje väčšia zmena špecifikácie názvu zapísaného do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení [Miel de La Alcarria (CHOP)] 12

- ★ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 786/2013 zo 16. augusta 2013, ktorým sa mení príloha III k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, pokiaľ ide o povolené limity yessotoxínov v živých lastúrnikoch ⁽¹⁾ 14

Cena: 4 EUR

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

- ★ **Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 787/2013 zo 16. augusta 2013 o povolení prípravku *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ako kŕmnej doplnkovej látky pre morky vo výkrme a chovné morky (držiteľ povolenia Kemin Europa N.V.)⁽¹⁾** 15

Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 788/2013 zo 16. augusta 2013, ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny..... 18

ROZHODNUTIA

2013/435/EÚ:

- ★ **Rozhodnutie Komisie z 2. mája 2013 o štátnej pomoci SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN), ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti Société Nationale Corse Méditerranée a spoločnosti Compagnie Méridionale de Navigation [oznámené pod číslom C(2013) 1926]⁽¹⁾** 20

2013/436/EÚ:

- ★ **Vykonávacie rozhodnutie Komisie z 13. augusta 2013, ktorým sa mení rozhodnutie 2007/777/ES, pokiaľ ide o zavedenie nového opracovania na inaktiváciu vírusu slintačky a krívačky v mäsových výrobkoch, a o podmienky dovozu z ruskej oblasti Kaliningrad [oznámené pod číslom C(2013) 4970]⁽¹⁾**..... 46

2013/437/EÚ:

- ★ **Vykonávacie rozhodnutie Komisie zo 14. augusta 2013, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/642/EÚ, ktorým sa povoľuje metóda určovania triedy kvality jatočných tiel ošípaných v Grécku, a zrušuje rozhodnutie 89/449/EHS, ktorým sa povoľujú metódy určovania triedy kvality jatočných tiel ošípaných v Grécku [oznámené pod číslom C(2013) 5302]**..... 49

Oznam pre čitateľov – Nariadenie Rady (EÚ) č. 216/2013 zo 7. marca 2013 o elektronickom uverejňovaní Úradného vestníka Európskej únie (pozri vnútornú stranu zadnej obálky)

Poznámka pre čitateľov – Spôsob odkazovania na akty (pozri vnútornú stranu zadnej obálky)

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

II

(Nelegislatívne akty)

MEDZINÁRODNÉ DOHODY

ROZHODNUTIE RADY

z 15. júla 2013,

ktorým sa určité členské štáty oprávňujú v záujme Európskej únie ratifikovať protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963, alebo k nemu pristúpiť a urobiť vyhlásenie o uplatňovaní príslušných vnútorných pravidiel práva Únie

(2013/434/EÚ)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 2 v spojení s článkom 218 ods. 6 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu,

keďže:

- (1) Únia pracuje na vytvorení spoločného justičného priestoru založeného na zásade vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí.
- (2) Protokol z 12. septembra 1997 (ďalej len „protokol z roku 1997“), ktorým sa mení a dopĺňa Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963 (ďalej len „Viedenský dohovor“), bol predmetom rokovania s cieľom zlepšiť náhradu škody obetiam, ktorým vznikla škoda v dôsledku jadrových udalostí. Je preto žiadúce, aby sa ustanovenia protokolu z roku 1997 uplatňovali v členských štátoch, ktoré sú zmluvnými stranami Viedenského dohovoru.
- (3) Únia má výlučnú právomoc so zreteľom na články XI a XII Viedenského dohovoru, zmeneného a doplneného protokolom z roku 1997, pokiaľ tieto ustanovenia majú vplyv na pravidlá stanovené v nariadení Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach⁽¹⁾. Nariadenie (ES) č. 44/2001 bude od 10. januára 2015 nahradené nariadením Európskeho

parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach⁽²⁾. Členské štáty si ponechávajú právomoc v oblastiach upravených v protokole z roku 1997, ktoré nemajú vplyv na právo Únie. Vzhľadom na predmet a cieľ protokolu z roku 1997 nemožno oddeliť prijatie ustanovení protokolu, ktoré patria do právomoci Únie, od ustanovení, ktoré patria do právomoci členských štátov.

- (4) K Viedenskému dohovoru a protokolu z roku 1997 sa nemôžu pripojiť regionálne organizácie hospodárskej integrácie. Z tohto dôvodu sa Únia nemôže stať zmluvnou stranou protokolu z roku 1997.
- (5) Členské štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Viedenského dohovoru a ktoré pred svojím pristúpením k Únii neratifikovali protokol z roku 1997, by preto mali byť oprávnené protokol z roku 1997 v záujme Únie ratifikovať alebo k nemu pristúpiť.
- (6) Dvanásť členských štátov Únie, konkrétne Belgicko, Nemecko, Grécko, Španielsko, Francúzsko, Taliansko, Holandsko, Portugalsko, Slovinsko, Fínsko, Švédsko a Spojené kráľovstvo, sú zmluvnými stranami Parížskeho dohovoru o zodpovednosti tretích strán v oblasti jadrovej energie z 29. júla 1960, zmeneného a doplneného dodatočným protokolom z 28. januára 1964 a protokolom zo 16. novembra 1982 (ďalej len „Parížsky dohovor“). Parížskym dohovorom sa na základe podobných zásad, ako sú zásady Viedenského dohovoru, stanovuje režim náhrad pre obeť, ktorým vznikla škoda v dôsledku jadrovej udalosti. Protokolom z 12. februára 2004 (ďalej len „protokol z roku 2004“), ktorým sa mení a

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1.

doplňa Parížsky dohovor, sa zlepšuje náhrada škôd spôsobených jadrovou udalosťou. Rozhodnutiami Rady 2004/294/ES ⁽¹⁾ a 2007/727/ES ⁽²⁾ sa členské štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Parížskeho dohovoru, oprávniť ratifikovať v záujme vtedajšieho Spoločenstva protokol z roku 2004 alebo k nemu pristúpiť. Je preto objektívne opodstatnené, aby toto rozhodnutie nebolo určené tým členskými štátom, ktoré nie sú zmluvnými stranami Viedenského dohovoru, ale sú zmluvnými stranami Parížskeho dohovoru.

- (7) Okrem toho päť členských štátov Únie, t. j. Írsko, Cyprus, Luxembursko, Malta a Rakúsko, nie je ani zmluvnou stranou Viedenského dohovoru, ani Parížskeho dohovoru. Vzhľadom na to, že protokolom z roku 1997 sa mení a doplňa Viedenský dohovor a že nariadenie (ES) č. 44/2001 oprávňuje členské štáty viazané týmto dohovorom, aby pokračovali v uplatňovaní pravidiel týkajúcich sa právomoci, uznávaní a výkonu, ktoré sú v ňom stanovené, je objektívne opodstatnené, aby toto rozhodnutie bolo určené len tým členskými štátom, ktoré sú zmluvnými stranami Viedenského dohovoru. V dôsledku toho by Írsko, Cyprus, Luxembursko, Malta a Rakúsko mali naďalej vychádzať z pravidiel stanovených v nariadení (ES) č. 44/2001 a uplatňovať ich v oblasti, na ktorú sa vzťahuje Viedenský dohovor a protokol z roku 1997, ktorým sa tento dohovor mení a doplňa.
- (8) V dôsledku toho sa uplatňovanie ustanovení protokolu z roku 1997, pokiaľ ide o Úniu, obmedzí len na tie členské štáty, ktoré sú v čase prijatia tohto rozhodnutia zmluvnými stranami Viedenského dohovoru.
- (9) Pravidlá uznávania a výkonu rozsudkov stanovené v článku XII Viedenského dohovoru, zmenené a doplnené článkom 14 protokolu z roku 1997, by nemali mať prednosť pred pravidlami, ktorými sa riadia postupy na uznávanie a výkon rozsudkov, stanovenými v nariadení (ES) č. 44/2001. Z toho dôvodu by členské štáty, ktoré sa týmto rozhodnutím oprávňujú ratifikovať protokol z roku 1997 alebo k nemu pristúpiť, mali urobiť vyhlásenie stanovené v tomto rozhodnutí, ktorého cieľom je zabezpečiť uplatňovanie príslušných pravidiel Únie.
- (10) Spojené kráľovstvo a Írsko, na ktoré sa vzťahuje Protokol č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa zúčastňujú na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.
- (11) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii

a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto rozhodnutia a nie je ním viazané, ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Rada týmto oprávňuje Bulharsko, Českú republiku, Estónsko, Litvu, Maďarsko, Poľsko a Slovensko ratifikovať v záujme Únie protokol z 12. septembra 1997, ktorým sa mení a doplňa Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963, alebo k nemu pristúpiť.

Text protokolu z roku 1997 je pripojený k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Rada týmto oprávňuje Bulharsko, Českú republiku, Estónsko, Litvu, Maďarsko, Poľsko a Slovensko urobiť toto vyhlásenie:

„Rozsudky v záležitostiach upravených protokolom z 12. septembra 1997, ktorým sa mení a doplňa Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963, vydané súdom členského štátu Európskej únie, ktorý je zmluvnou stranou tohto protokolu, sa uznávajú a vykonávajú v [názov členského štátu, ktorý robí toto vyhlásenie], a to v súlade s príslušnými pravidlami Európskej únie v danej oblasti.“

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Bulharskej republike, Českej republike, Estónskej republike, Litovskej republike, Maďarsku, Poľskej republike a Slovenskej republike v súlade so zmluvami.

V Bruseli 15. júla 2013

Za Radu
predseda
V. JUKNA

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 97, 1.4.2004, s. 53.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 294, 13.11.2007, s. 23.

PROTOKOL,**ktorým sa mení a dopĺňa Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z roku 1963**

ZMLUVNÉ ŠTÁTNY TOHTO PROTOKOLU,

VZHLADOM NA TO, že je žiaduce zmeniť a doplniť Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963, rozšíriť jeho pôsobnosť, zvýšiť sumu, do akej je prevádzkovateľ jadrového zariadenia zodpovedný, a zvýšiť prostriedky na zabezpečenie primeraného a spravodlivého odškodnenia,

SA DOHODLI TAKTO:

Článok 1

Dohovorom, ktorého ustanovenia sa menia a dopĺňajú týmto protokolom, je Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou z 21. mája 1963, ďalej len „Viedenský dohovor z roku 1963“.

Článok 2

Článok I Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Odsek 1 písm. j) sa mení a dopĺňa takto:

- a) slovo „a“ na konci bodu ii) sa vypúšťa a vkladá sa na koniec bodu iii);
- b) dopĺňa sa nový bod iv), ktorý znie:

„iv) také ďalšie zariadenia, v ktorých sa nachádza jadrové palivo alebo rádioaktívne produkty alebo odpad, podľa toho, ako to priebežne stanoví Rada guvernérov Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu;“.

2. Odsek 1 písm. k) sa nahrádza takto:

„k) „jadrová škoda“ znamená:

- i) stratu na živote alebo inú škodu na zdraví;
- ii) stratu či škodu na majetku

a každú z nasledovných škôd v rozsahu určenom právnymi predpismi, ktorými sa riadi príslušný súd;

- iii) ekonomickú ujmu vyplývajúcu zo straty alebo škody uvedenej v bode i) alebo ii), pokiaľ nie je zahrnutá do týchto bodov, ak ju utrpela osoba oprávnená požadovať náhradu tejto straty alebo škody;
- iv) náklady na opatrenia na obnovu poškodeného životného prostredia, pokiaľ poškodenie nie je bezvýznamné, ak sa také opatrenia skutočne prijímajú alebo sa budú prijímať a pokiaľ už nie sú zahrnuté v bode ii);
- v) stratu príjmu z ekonomického záujmu na akomkoľvek využívaní životného prostredia, spôsobenú významným poškodením tohto životného prostredia, ak už nie je zahrnutá v bode ii);
- vi) náklady na preventívne opatrenia ako aj ďalšiu stratu alebo škodu spôsobenú týmito opatreniami;
- vii) akúkoľvek inú ekonomickú ujmu okrem akejkoľvek ujmy spôsobenej poškodením životného prostredia, ak to ustanovujú všeobecné právne predpisy o občianskoprávnej zodpovednosti, ktorými sa riadi príslušný súd,

v prípade bodov i) až v) a vii) v takom rozsahu, v akom táto strata alebo škoda vznikne alebo je dôsledkom z ionizujúceho žiarenia uvoľneného akýmkoľvek zdrojom žiarenia v jadrovom zariadení alebo uvoľneného z jadrového paliva alebo z rádioaktívnych produktov či odpadu v jadrovom zariadení alebo z jadrového materiálu vychádzajúceho alebo pochádzajúceho z jadrového zariadenia, alebo zasielaného do neho, či už vyplývajú z rádioaktívnych vlastností tejto látky alebo z kombinácie rádioaktívnych vlastností s toxickými, výbušnými alebo s inými nebezpečnými vlastnosťami tejto látky.“

3. Odsek 1 písm. l) sa nahrádza takto:

„l) „jadrová udalosť“ znamená akúkoľvek udalosť alebo sled udalostí toho istého pôvodu, ktorá spôsobuje jadrovú škodu alebo ktorá, pokiaľ ide o preventívne opatrenia, vyvoláva závažnú a bezprostrednú hrozbu vzniku takejto škody;“.

4. V odseku 1 sa za písmeno l) vkladajú tieto štyri nové písmená m) až p), ktoré znejú:

„m) „opatrenia na obnovu“ znamenajú všetky primerané opatrenia, ktoré schválili príslušné orgány štátu, v ktorom sa dané opatrenia prijali a ktoré sú zamerané na uvedenie poškodených alebo zničených zložiek životného prostredia do pôvodného stavu alebo na ich obnovu, alebo ak je to odôvodnené, na zavedenie ekvivalentu týchto zložiek do životného prostredia. To, kto je oprávnený prijímať takéto opatrenia, ustanovia právne predpisy štátu, v ktorom došlo k škode;

n) „preventívne opatrenia“ znamenajú všetky primerané opatrenia, ktoré prijala ktorákoľvek osoba po vzniku jadrovej udalosti s cieľom predísť jadrovej škode podľa písmena k) bodov i) až v) alebo bodu vii) alebo ju minimalizovať a ktoré podliehajú schváleniu príslušnými orgánmi ustanovenému právnymi predpismi štátu, v ktorom sa dané opatrenia prijali;

o) „primerané opatrenia“ znamenajú opatrenia, ktoré sú v zmysle právnych predpisov, ktorými sa riadi príslušný súd, vhodné a vyvážené so zreteľom na všetky okolnosti, ako sú napríklad:

i) povaha a rozsah vzniknutej škody alebo v prípade preventívnych opatrení povaha a rozsah takejto škody;

ii) to, do akej miery je pravdepodobné, že v čase, keď sa prijímajú tieto opatrenia, budú aj účinné, a

iii) príslušné vedecko-technické odborné znalosti;

p) „zvláštne právo čerpania“, ďalej len SDR, znamená zúčtovaciu jednotku, ktorú zaviedol Medzinárodný menový fond a používa ju na svoje operácie a transakcie.“

5. Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Ak sú na to dôvody s ohľadom na nízke riziko, môže štát zariadenia vyňať jadrové zariadenie alebo malé množstvá jadrového materiálu z pôsobnosti tohto dohovoru za predpokladu, že:

a) pokiaľ ide o jadrové zariadenia, podmienky takéhoto vyňatia stanovila Rada guvernérov Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu a pri vyňatí zo strany štátu zariadenia sú tieto podmienky splnené, a

b) pokiaľ ide o malé množstvá jadrového materiálu, maximálne limity pre vyňatie takýchto množstiev stanovila Rada guvernérov Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu a množstvá vyňaté štátom zariadenia nepresahujú takto stanovené limity.

Podmienky vyňatia jadrových zariadení a maximálne limity pre vyňatie malých množstiev jadrového materiálu podliehajú periodickej revízii Radou guvernérov.“

Článok 3

Za článok I Viedenského dohovoru z roku 1963 sa dopĺňajú dva nové články I A a I B:

„Článok I A

1. Tento dohovor sa uplatňuje na jadrovú škodu bez ohľadu na to, kde vznikla.

2. Právnymi predpismi štátu zariadenia možno z uplatňovania tohto dohovoru vyňať škodu, ktorá vznikla:

a) na území štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou, alebo

b) v pobrežných zónach zriadených štátom, ktorý nie je zmluvnou stranou, v súlade s medzinárodným morským právom.

3. Vyňatie podľa odseku 2 tohto článku sa môže uplatňovať len vo vzťahu k štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou a v čase udalosti:

a) má jadrové zariadenie na svojom území alebo v pobrežných zónach, ktoré zriadil v súlade s medzinárodným morským právom, a

b) neposkytuje ekvivalentný recipročný prospech.

4. Akékoľvek vyňatie podľa odseku 2 tohto článku nemá vplyv na práva uvedené v článku IX ods. 2 písm. a) a akékoľvek vyňatie podľa odseku 2 písm. b) tohto článku sa nerozšíri na škodu vzniknutú na palube alebo spôsobenú loďami alebo lietadlami.

Článok I B

Tento dohovor sa neuplatňuje na jadrové zariadenia, ktoré sa využívajú na iné ako mierové účely.“

Článok 4

Článok II Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. V odseku 3 sa na konci písmena a) dopĺňa táto veta:

„Štát zariadenia môže obmedziť sumu prípadných verejných finančných prostriedkov, ktoré sú k dispozícii na každú udalosť, na rozdiel medzi sumami ustanovenými v tomto článku a sumou ustanovenou podľa článku V ods. 1.“

2. Na konci odseku 4 sa dopĺňa tento text:

„Štát zariadenia môže sumu verejných finančných prostriedkov, ktoré sú k dispozícii, obmedziť podľa odseku 3 písm. a) tohto článku.“

3. Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Žiadna osoba nie je zodpovedná za akúkoľvek stratu alebo za škodu, ktorá nie je jadrovou škodou podľa článku I ods. 1 písm. k), ale ktorá by sa mohla za takú považovať podľa ustanovení uvedeného písmena.“

Článok 5

Za prvú vetu článku III Viedenského dohovoru z roku 1963 sa vkladá tento text:

„Štát zariadenia však môže túto povinnosť vylúčiť v súvislosti s prepravou, ktorá sa celá uskutoční na jeho území.“

Článok 6

Článok IV Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Prevádzkovateľ nenesie zodpovednosť v zmysle tohto dohovoru, ak preukáže, že jadrová škoda je priamym následkom ozbrojeného konfliktu, vojenských akcií, občianskej vojny alebo povstania.“

2. Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Prevádzkovateľ nezodpovedá za jadrovú škodu podľa tohto dohovoru:

a) spôsobenú na samotnom jadrovom zariadení alebo na akomkoľvek inom jadrovom zariadení, vrátane jadrového zariadenia vo výstavbe, a to na mieste, kde sa toto zariadenie nachádza, a

b) spôsobenú na akomkoľvek majetku nachádzajúcom sa na rovnakom mieste, ktorý sa používa alebo sa má použiť v súvislosti s týmto zariadením.“

3. Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Náhrada za škodu spôsobenú na dopravných prostriedkoch, v ktorých sa v čase jadrovej udalosti nachádzal dotknutý jadrový materiál, nesmie spôsobiť zníženie zodpovednosti prevádzkovateľa s ohľadom na inú škodu na sumu nižšiu ako je buď 150 miliónov SDR, alebo akákoľvek vyššia suma ustanovená v právnych predpisoch zmluvnej strany, alebo ako je suma ustanovená podľa článku V ods. 1 písm. c).“

4. Odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Žiadna časť tohto dohovoru neovplyvňuje zodpovednosť ktoréhokoľvek jednotlivca za jadrovú škodu, za ktorú prevádzkovateľ v zmysle odseku 3 alebo 5 tohto článku nezodpovedá podľa tohto dohovoru a ktorú takýto jednotlivec spôsobil svojím konaním alebo opomenutím konať s úmyslom spôsobiť škodu.“

Článok 7

1. Text článku V Viedenského dohovoru z roku 1963 sa nahrádza takto:

„1. Štát zariadenia môže obmedziť zodpovednosť prevádzkovateľa za každú jednu jadrovú udalosť, a to na:

- a) sumu, ktorá nie je nižšia ako 300 miliónov SDR, alebo
- b) sumu, ktorá nie je nižšia ako 150 miliónov SDR, pod podmienkou, že na úhradu sumy, ktorá uvedenú sumu presahuje, a to až do výšky najmenej 300 miliónov SDR, poskytnú takýto štát verejné finančné prostriedky na náhradu za jadrovú škodu, alebo
- c) na prechodnú sumu, ktorá nie je nižšia ako 100 miliónov SDR, a to počas obdobia maximálne 15 rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tohto protokolu a v súvislosti s jadrovou udalosťou, ku ktorej dôjde v tomto období. Sumu možno stanoviť aj na menej ako 100 miliónov SDR pod podmienkou, že takýto štát uvoľní verejné finančné prostriedky na náhradu za jadrovú škodu do výšky rozdielu medzi takouto nižšou sumou a sumou 100 miliónov SDR.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1 tohto článku, môže štát zariadenia, vzhľadom na povahu jadrového zariadenia alebo dotknutých jadrových látkach a na pravdepodobné dôsledky jadrovej udalosti z nich vzniknutej, stanoviť nižšiu sumu zodpovednosti prevádzkovateľa pod podmienkou, že takto stanovená suma nesmie byť v žiadnom prípade nižšia ako 5 miliónov SDR, a pod podmienkou, že štát zariadenia zabezpečí poskytnutie verejných finančných prostriedkov až do výšky sumy ustanovenej podľa odseku 1.

3. Výška súm ustanovených štátom zariadenia zodpovedného prevádzkovateľa v súlade s odsekmi 1 a 2 tohto článku a článkom IV ods. 6 sa uplatňuje bez ohľadu na to, kde vznikne jadrová udalosť.“

2. Za článok V sa dopĺňajú štyri nové články V A, V B, V C a V D, ktoré znejú:

„Článok V A

1. Úroky a náklady, ktoré priznal súd pri žalobách o náhradu jadrovej škody sú splatné spolu so sumami uvedenými v článku V.

2. Sumy uvedené v článku V a článku IV ods. 6 možno previesť do národnej meny v zaokrúhlených číslach.

Článok V B

Každá zmluvná strana zabezpečí, aby si osoby, ktoré utrpeli škodu, mohli uplatniť nároky na náhradu škody bez toho, aby si ich museli uplatňovať v osobitných konaniach v závislosti od pôvodu finančných prostriedkov poskytovaných na tieto náhrady.

Článok V C

1. Ak sú príslušnými súdmi súdy inej zmluvnej strany ako je štát zariadenia, verejné finančné prostriedky, ktoré sa požadujú v zmysle článku V ods. 1 písm. b) a c) a článku VII ods. 1, ako aj úroky a náklady priznané súdom, môže poskytnúť táto iná zmluvná strana. Štát zariadenia uhradí tejto inej zmluvnej strane všetky takto vyplatené sumy. Zmluvné strany sa dohodnú na postupe takejto úhrady.

2. Ak sú príslušnými súdmi súdy inej zmluvnej strany ako je štát zariadenia, zmluvná strana, ktorej súdy sú príslušné, prijme všetky potrebné opatrenia, aby štátu zariadenia umožnila vstúpiť do konania a podieľať sa na akomkoľvek vyrovnaní dotknutej náhrady.

Článok V D

1. Zasadnutie zmluvných strán s cieľom zmeniť a doplniť obmedzenia zodpovednosti uvedené v článku V zvoláva Generálny riaditeľ Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ak tretina zmluvných strán vyjadrí vôľu v tomto zmysle.

2. Zmeny a doplnenia sa prijímajú dvojtretinovou väčšinou prítomných a hlasujúcich zmluvných strán pod podmienkou, že na hlasovaní je prítomná aspoň polovica zmluvných strán.

3. Pri rokovaní o návrhu na zmenu a doplnenie obmedzení sa na zasadnutí zmluvných strán okrem iného zohľadňuje riziko vzniku škody spôsobenej jadrovou udalosťou, zmeny peňažných hodnôt a kapacita poistného trhu.
4. a) Generálny riaditeľ MAAE oznámi akúkoľvek zmenu a doplnenie prijaté v súlade s odsekom 2 tohto článku všetkým zmluvným stranám, aby ich mohli prijať. Zmena a doplnenie sa považujú za prijaté po uplynutí osemnásťmesačnej lehoty od ich oznámenia pod podmienkou, že aspoň tretina zmluvných strán v čase prijatia zmeny a doplnenia na zasadnutí oznámila generálnemu riaditeľovi MAAE, že zmenu a doplnenie prijímajú. Zmena a doplnenie prijaté v súlade s týmto odsekom nadobudnú platnosť pre zmluvné strany, ktoré ich prijali, 12 mesiacov po ich prijatí.
- b) Ak sa zmena a doplnenie neprijmú v rámci osemnásťmesačnej lehoty odo dňa oznámenia na účely prijatia v súlade s písmenom a), uvedená zmena a doplnenie sa považujú za zamietnuté.
5. Pre každú zo zmluvných strán, ktorá prijme zmenu a doplnenie po tom, ako boli prijaté, ale ešte nenadobudli účinnosť alebo po ich nadobudnutí účinnosti v súlade s odsekom 4 tohto článku, zmena a doplnenie nadobudnú účinnosť 12 mesiacov po ich prijatí touto zmluvnou stranou.
6. Štát, ktorý sa stane zmluvnou stranou tohto dohovoru po nadobudnutí účinnosti zmeny a doplnenia v súlade s odsekom 4 tohto článku a nevyjadrí iný úmysel, sa považuje:
- a) za zmluvnú stranu tohto zmeneného a doplneného dohovoru a
- b) za zmluvnú stranu dohovoru bez tejto zmeny a doplnenia vo vzťahu ku každému zmluvnému štátu, ktorý nie je viazaný touto zmenou a doplnením.“

Článok 8

Článok VI Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Odsek 1 sa nahrádza takto:

- „1. a) Nároky na náhradu škody podľa tohto dohovoru zaniknú, ak sa neuplatnia:
- i) v prípade straty na živote alebo inej škody na zdraví do tridsiatich rokov odo dňa jadrovej udalosti;
- ii) v prípade inej škody do desiatich rokov odo dňa jadrovej udalosti.
- b) Ak však podľa zákonov štátu zariadenia je zodpovednosť prevádzkovateľa krytá poistením alebo inou finančnou zábezpekou vrátane štátnych finančných prostriedkov na dlhšie obdobie, potom právne predpisy príslušného štátu môžu ustanoviť, že nároky na náhradu škody voči prevádzkovateľovi zaniknú až po uplynutí takéhoto dlhšieho obdobia, ktorého dĺžka nesmie presiahnuť obdobie, počas ktorého je jeho zodpovednosť takto krytá podľa zákonov štátu zariadenia.
- c) Žaloby o náhradu škody v prípade straty na živote alebo inej škody na zdraví alebo v prípade inej škody v rámci predĺženia v zmysle písmena b) tohto odseku, ktoré sa podajú po uplynutí desaťročnej lehoty odo dňa jadrovej udalosti nemajú v žiadnom prípade vplyv na nárok akejkoľvek osoby na náhradu škody podľa tohto dohovoru v rámci žaloby podanej proti prevádzkovateľovi pred uplynutím takejto lehoty.“

2. Odsek 2 sa vypúšťa.

3. Odsek 3 sa nahrádza takto:

- „3. Na práva na náhradu škody podľa dohovoru sa v súlade s právom príslušného súdu vzťahuje premlčanie alebo zánik, ak nedôjde k podaniu žaloby do troch rokov odo dňa, keď sa osoba, ktorá utrpela škodu, o tejto škode a o prevádzkovateľovi, ktorý je za škodu zodpovedný, dozvedela alebo sa dôvodne mohla dozvedieť, a to za predpokladu, že sa neprekročia lehoty stanovené podľa odseku 1 písm. a) a b) tohto článku.“

Článok 9

Článok VII sa mení a dopĺňa takto:

1. V odseku 1 sa dopĺňajú tieto dve vety na koniec odseku a takto zmenený a doplnený odsek sa stáva písmenom a) príslušného odseku:

„Pokiaľ zodpovednosť prevádzkovateľa nie je obmedzená, môže štát zariadenia stanoviť limit finančnej zábezpeky zodpovedného prevádzkovateľa pod podmienkou, že takýto limit nie je nižší ako 300 miliónov SDR. Štát zariadenia zabezpečí úhradu nárokov na náhradu jadrovej škody, ktoré sa uplatnili voči prevádzkovateľovi v hodnote, o ktorú táto náhrada prevyšuje výnos finančnej zábezpeky, najviac však do hodnoty finančnej zábezpeky ustanovenej v zmysle tohto odseku.“

2. V odseku 1 sa dopĺňa nové písmeno b) v tomto znení:

„b) Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia písmena a) tohto odseku, môže štát zariadenia v prípade, že zodpovednosť prevádzkovateľa nie je obmedzená, vzhľadom na povahu jadrového zariadenia alebo dotknutých jadrových látok a na pravdepodobné následky udalosti vzniknutej v tomto zariadení, stanoviť nižšiu sumu finančnej zábezpeky prevádzkovateľa pod podmienkou, že takto stanovená suma nesmie byť v žiadnom prípade nižšia ako 5 miliónov SDR, a pod podmienkou, že štát zariadenia zabezpečí úhradu nárokov na náhradu jadrovej škody, ktoré sa uplatnili voči prevádzkovateľovi tak, že poskytne potrebné finančné prostriedky v hodnote, o ktorú táto náhrada prevyšuje sumu poistky alebo inej finančnej zábezpeky, najviac však do výšky ustanovenej podľa písmena a) tohto odseku.“

3. V odseku 3 sa za slová „tohto článku“ vkladajú slová „alebo článku V ods. 1 písm. b) a c)“.

Článok 10

Článok VIII Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Znenie článku VIII sa stáva odsekom 1 uvedeného článku.

2. Vkladá sa tento nový odsek 2:

„2. Ak škoda, za ktorú sa má poskytnúť náhrada podľa tohto dohovoru v súvislosti so žalobami voči prevádzkovateľovi presiahne alebo pravdepodobne presiahne maximálnu sumu uvoľnenú podľa článku V ods. 1, prioritu pri rozdeľovaní náhrady za škodu získajú nároky týkajúce sa straty na živote alebo inej škody na zdraví pod podmienkou uplatňovania pravidiel ustanoveného v článku VI ods. 1 písm. c).“

Článok 11

V článku X Viedenského dohovoru z roku 1963 sa na koniec článku dopĺňa táto nová veta:

„Regresné právo ustanovené podľa tohto článku možno rozšíriť aj v prospech štátu zariadenia, pokiaľ podľa tohto dohovoru poskytol verejné finančné prostriedky.“

Článok 12

Článok XI Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Dopĺňa sa nový odsek 1a, ktorý znie:

„1a. Ak sa jadrová udalosť odohrala v oblasti výhradnej hospodárskej zóny zmluvnej strany alebo – ak takáto zóna nebola ustanovená – v oblasti nepresahujúcej hranice výlučnej ekonomickej zóny, ktorá sa má zriadiť, na účely tohto dohovoru je vo veci žalôb týkajúcich sa jadrovej škody vyplývajúcej z tejto jadrovej udalosti rozhodné právo tejto zmluvnej strany. Predchádzajúca veta sa uplatňuje, ak uvedená zmluvná strana oznámila uvedenú oblasť depozitárovi pred tým, ako sa odohrala jadrová udalosť. Žiadne ustanovenie tohto odseku sa nebude vykladať ako povolenie výkonu súdnej právomoci spôsobom, ktorý je v protiklade s medzinárodným morským právom vrátane Dohovoru o morskom práve Organizácie Spojených národov.“

2. Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Ak sa jadrová udalosť odohrala mimo územia ktorejkoľvek zo zmluvných strán alebo v oblasti, ktorá bola oznámená podľa odseku 1a, alebo ak sa miesto jadrovej udalosti nedá presne určiť, je vo veci žaloby rozhodné právo štátu zariadenia zodpovedného prevádzkovateľa.“

3. V prvom riadku odseku 3 a v písmene b) sa za číslo „1“ dopĺňa výraz „ 1a“.

4. Dopĺňa sa nový odsek 4, ktorý znie:

„4. Zmluvná strana, ktorej súdy sú príslušné, zabezpečí, aby bol pri každej jadrovej udalosti príslušný len jeden z jej súdov.“

Článok 13

Za článok XI sa vkladá nový článok XI A, ktorý znie:

„Článok XI A

Zmluvná strana, ktorej súdy sú príslušné, zabezpečí, aby v prípade žalôb o náhradu za jadrovú škodu:

- a) mohol každý štát podať žaloby v mene osôb, ktoré utrpeli jadrovú škodu a ktoré sú štátnymi príslušníkmi daného štátu alebo majú svoje trvalé bydlisko alebo pobyt na jeho území a ktoré s tým súhlasili, a
- b) aby mohla každá osoba podať žalobu s cieľom uplatniť si práva podľa tohto dohovoru nadobudnuté subrogáciou alebo asignáciou.“

Článok 14

Znenie článku XII Viedenského dohovoru z roku 1963 sa nahrádza takto:

„Článok XII

1. Rozhodnutie príslušného súdu zmluvnej strany, ktoré už nepodlieha obvyklým formám preskúmania, sa uznáva s týmito výnimkami:

- a) ak sa rozhodnutie získalo podvodným spôsobom;
- b) ak sa strana, v ktorej neprospech súd rozhodol, nemala možnosť primerane obhajovať, alebo
- c) ak je rozhodnutie v rozpore s verejným poriadkom zmluvnej strany, na ktorej území sa požaduje takéto uznanie, alebo ak nie je v súlade so základnými normami spravodlivosti.

2. Rozhodnutie, ktoré je uznané podľa odseku 1 tohto článku, bude po predložení na vykonanie v súlade s formalitami predpísanými zákonmi tej zmluvnej strany, na ktorej území sa požaduje vykonanie, vykonateľné tak, akoby bolo rozhodnutím súdu danej zmluvnej strany. Podstata nároku, o ktorom sa už rozhodlo, nebude predmetom ďalšieho konania.“

Článok 15

Článok XIII Viedenského dohovoru z roku 1963 sa mení a dopĺňa takto:

1. Znenie článku XIII sa stáva odsekom 1 uvedeného článku.

2. Dopĺňa sa nový odsek 2, ktorý znie:

„2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1 tohto článku, ak náhrada za jadrovú škodu presahuje 150 miliónov SDR, zákony štátu zariadenia sa môžu odchyliť od ustanovení tohto dohovoru v súvislosti s jadrovou škodou spôsobenou na území iného štátu, ktorý má v čase udalosti na takomto území jadrové zariadenie alebo spôsobenou v jeho pobrežných zónach zriadených v súlade s medzinárodným morským právom, pokiaľ neposkytuje rovnocenné recipročné výhody.“

Článok 16

Znenie článku XVIII Viedenského dohovoru z roku 1963 sa nahrádza takto:

„Tento dohovor sa nedotýka práva a povinností zmluvnej strany podľa všeobecných pravidiel medzinárodného verejného práva.“

Článok 17

Za článok XX Viedenského dohovoru z roku 1963 sa dopĺňa nový článok XX A:

„Článok XX A

1. V prípade sporu medzi zmluvnými stranami týkajúceho sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru budú strany sporu riešiť daný spor rokovaním alebo inými priateľskými prostriedkami riešenia sporov, ktoré sú pre ne prijateľné.
2. Ak spor tejto povahy uvedený v odseku 1 tohto článku nemožno urovnať do šiestich mesiacov od podania žiadosti o rokovanie podľa odseku 1 tohto článku, predloží sa na žiadosť ktorejkoľvek strany tohto sporu na rozhodcovské konanie alebo Medzinárodnému súdnemu dvoru na rozhodnutie. Ak v súvislosti so sporom predloženým na rozhodcovské konanie nie sú strany sporu schopné dohodnúť sa do šiestich mesiacov od podania žiadosti na organizácii rozhodcovského konania, môže ktorákoľvek strana požiadať predsedu Medzinárodného súdneho dvora alebo generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, aby vymenoval jedného alebo viacerých rozhodcov. V prípade protichodných žiadostí strán sporu má prednosť žiadosť predložená generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.
3. V čase ratifikácie, prijatia, schválenia tohto dohovoru alebo pristúpenia k nemu môže štát vyhlásiť, že sa nepovažuje za viazaný niektorým alebo ani jedným z postupov urovnávania sporov uvedených v odseku 2 tohto článku. Ostatné zmluvné strany nie sú viazané postupom urovnávania sporov uvedeným v odseku 2 tohto článku v súvislosti so zmluvnou stranou, pre ktorú je takéto vyhlásenie v platnosti.
4. Zmluvná strana, ktorá vydala vyhlásenie v súlade s odsekom 3 tohto článku, ho môže kedykoľvek odvolať formou oznámenia depozitárovi.“

Článok 18

1. Vypúšťajú sa články XX až XXV, článok XXVI ods. 2, 3 a číslo odseku „1.“ a články XXVII a XXIX Viedenského dohovoru z roku 1963.
2. Medzi zmluvnými stranami tohto protokolu sa Viedenský dohovor z roku 1963 a tento protokol chápu a vykladajú spolu ako jeden písomný dokument, na ktorý sa možno odvolávať ako na Viedenský dohovor z roku 1963 o občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú jadrovou udalosťou.

Článok 19

1. Štát, ktorý je zmluvnou stranou tohto protokolu, ale nie je zmluvnou stranou Viedenského dohovoru z roku 1963, je viazaný ustanoveniami uvedeného dohovoru v znení zmien a doplnení protokolu vo vzťahu k ostatným štátom, ktoré sú zmluvnými stranami protokolu, a je viazaný ustanoveniami Viedenského dohovoru z roku 1963 vo vzťahu k štátom, ktoré sú len zmluvnými stranami dohovoru, pokiaľ v čase uloženia listín uvedených v článku 20 nevyjadrí iný úmysel.
2. Žiadna časť tohto protokolu nemá vplyv na povinnosti štátu, ktorý je zmluvnou stranou Viedenského dohovoru z roku 1963 aj tohto protokolu, vo vzťahu k štátu, ktorý je zmluvnou stranou Viedenského dohovoru z roku 1963, ale nie je zmluvnou stranou tohto protokolu.

Článok 20

1. Tento protokol je pripravený na podpis pre všetky štáty v ústredí Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu vo Viedni od 29. septembra 1997 až do nadobudnutia platnosti.
2. Tento protokol podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi, ktoré ho podpísali.
3. Štáty, ktoré tento protokol nepodpísali, k nemu môžu pristúpiť po nadobudnutí platnosti.

4. Listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení sa ukladajú u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ktorý vykonáva funkciu depositára tohto protokolu.

Článok 21

1. Tento protokol nadobúda platnosť tri mesiace od uloženia piatej listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení.
2. Pre každý štát, ktorý tento protokol ratifikuje, schváli alebo k nemu pristúpi po uložení piatej listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení, nadobúda tento protokol platnosť tri mesiace od uloženia príslušných listín takýmto štátom.

Článok 22

1. Ktorákoľvek zo zmluvných strán môže tento protokol vypovedať písomným oznámením depositárovi.
2. Vypovedanie nadobudne platnosť jeden rok odo dňa prevzatia oznámenia depositárom.
3. Ak ktorákoľvek zo strán tohto protokolu vypovie Viedenský dohovor z roku 1963 v súlade s jeho článkom XXVI, nesmie sa to žiadnym spôsobom vykladať ako vypovedanie Viedenského dohovoru z roku 1963 v znení zmien a doplnení tohto protokolu.
4. Bez toho, aby bolo dotknuté vypovedanie tohto protokolu zmluvnou stranou podľa tohto článku, ustanovenia tohto protokolu sa naďalej uplatňujú na akúkoľvek jadrovú škodu, ku ktorej dôjde predtým, ako nadobudne vypovedanie platnosť.

Článok 23

Depositár bezodkladne oznámi všetkým zmluvným štátom a všetkým ostatným štátom:

- a) každý podpis tohto protokolu;
- b) každé uloženie listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení;
- c) nadobudnutie platnosti tohto protokolu;
- d) akékoľvek prijatie oznámenia podľa článku XI ods. 1a;
- e) žiadosti o zvolanie revíznej konferencie podľa článku XXVI Viedenského dohovoru z roku 1963 a zasadnutia zmluvných strán podľa článku V D Viedenského dohovoru z roku 1963 v znení zmien a doplnení tohto protokolu;
- f) oznámenia o vypovedaní prijaté podľa článku 22 a iné relevantné oznámenia súvisiace s týmto protokolom.

Článok 24

1. Originály tohto protokolu v anglickom, arabskom, čínskom, francúzskom, ruskom a španielskom znení majú rovnakú platnosť a budú uložené u depositára.
2. Medzinárodná agentúra pre atómovú energiu zostaví konsolidované znenie Viedenského dohovoru z roku 1963 v znení zmien a doplnení tohto protokolu, v anglickom, arabskom, čínskom, francúzskom, ruskom a španielskom jazyku, ako sa uvádza v prílohe k tomuto protokolu.
3. Depositár odošle všetkým štátom overené kópie tohto protokolu spolu s konsolidovaným znením Viedenského dohovoru z roku 1963 v znení zmien a doplnení tohto protokolu.

NA DÔKAZ TOHO dolupodpísaní, riadne splnomocnení signatári podpísali tento protokol.

Vo Viedni dvanásteho septembra tisícdeväťstodevätdesiatšedem.

NARIADENIA

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 785/2013

zo 14. augusta 2013,

ktorým sa schvaľuje väčšia zmena špecifikácie názvu zapísaného do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení [Miel de La Alcarria (CHOP)]

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 52 ods. 2,

keďže:

- (1) Nariadením (EÚ) č. 1151/2012 sa zrušilo a nahradilo nariadenie Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín⁽²⁾.
- (2) V súlade s článkom 9 ods. 1 prvým pododsekom nariadenia (ES) č. 510/2006 Komisia preskúmala žiadosť Španielska o schválenie zmeny špecifikácie chráneného označenia pôvodu „Miel de La Alcarria“ zapísaného do registra na základe nariadenia Komisie (ES) č. 1107/96⁽³⁾.

- (3) Vzhľadom na to, že ide o nepodstatnú zmenu, Komisia túto žiadosť o zmenu uverejnila podľa článku 6 ods. 2 nariadenia (ES) č. 510/2006 v *Úradnom vestníku Európskej únie*⁽⁴⁾. Vzhľadom na to, že Komisii nebola oznámená žiadna námietka v zmysle článku 7 uvedeného nariadenia, zmena špecifikácie sa musí schváliť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmena špecifikácie uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* týkajúca sa názvu uvedeného v prílohe k tomuto nariadeniu sa schvaľuje.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 14. augusta 2013

Za Komisiu
v mene predsedu
Johannes HAHN
člen Komisie

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 302, 6.10.2012, s. 24.

PRÍLOHA

Poľnohospodárske výrobky určené na ľudskú spotrebu uvedené v prílohe I k zmluve:

Trieda 1.4. Iné výrobky živočíšneho pôvodu (vajcia, med, rôzne mliečne výrobky okrem masla atď.)

ŠPANIELSKO

Miel de La Alcarria (CHOP)

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 786/2013

zo 16. augusta 2013,

ktorým sa mení príloha III k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, pokiaľ ide o povolené limity yessotoxínov v živých lastúrnikoch

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú osobitné hygienické predpisy pre potraviny živočíšneho pôvodu⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 10 ods. 1 písm. d),

keďže:

- (1) Nariadením (ES) č. 853/2004 sa pre prevádzkovateľov potravinárskych podnikov stanovujú osobitné predpisy týkajúce sa hygieny potravín živočíšneho pôvodu. V uvedenom nariadení sa stanovuje, že prevádzkovatelia potravinárskych podnikov musia zabezpečiť, aby živé lastúrniky uvádzané na trh na ľudskú spotrebu neobsahovali určité morské biotoxíny v celkových množstvách, merané v celom tele alebo v ktorejkoľvek samostatnej časti, ktoré presahujú limity stanovené v bode 2 kapitoly V oddielu VII prílohy III k uvedenému nariadeniu. V bode 2 písm. d) uvedenej kapitoly sa stanovuje maximálny limit pre yessotoxíny 1 mg ekvivalentov yessotoxínu na kilogram.
- (2) V decembri 2008 prijal Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA) stanovisko vedeckej skupiny pre kontaminanty v potravinovom reťazci vypracované na žiadosť Európskej komisie, ktoré sa týkalo morských biotoxínov vo vodných schránkovcoch a kôrovcoch – skupiny yessotoxínov⁽²⁾. Podľa uvedeného stanoviska nebola v sérii štúdií akútnej toxicity po orálnom podaní yessotoxínov pozorovaná žiadna letalita ani klinické príznaky toxicity. Okrem toho EFSA dospel k záveru, že jedna porcia vodných schránkovcov a kôrovcov by nemala obsahovať viac ako 3,75 mg ekvivalentov yessotoxínu na kilogram.

Uvedená hodnota presahuje súčasný limit stanovený v bode 2 písm. d) kapitoly V oddielu VII prílohy III k nariadeniu (ES) č. 853/2004.

- (3) Výbor Codex Alimentarius pre ryby a produkty rybolovu na svojom 32. zasadnutí (1. – 5. októbra 2012) potvrdil vyradenie yessotoxínov zo zoznamu morských biotoxínov, ktoré by sa mali testovať na medzinárodnej úrovni.
- (4) Vzhľadom na stanovisko EFSA a závery 32. zasadania Výboru Codex Alimentarius pre ryby a produkty rybolovu je vhodné zvýšiť súčasný limit pre yessotoxíny na 3,75 mg ekvivalentov yessotoxínu na kilogram.
- (5) Príloha III k nariadeniu (ES) č. 853/2004 by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (6) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat a Európsky parlament ani Rada proti nim nevzniesli námietku,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

V prílohe III k nariadeniu (ES) č. 853/2004 sa písmeno d) bodu 2 kapitoly V oddielu VII nahrádza takto:

„d) 3,75 miligramu ekvivalentov yessotoxínu na kilogram, ak ide o yessotoxíny;“.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 16. augusta 2013

Za Komisiu
predseda
José Manuel BARROSO⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 139, 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ The EFSA Journal (2009) č. 907, 1 – 62.

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 787/2013

zo 16. augusta 2013

o povolení prípravku *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ako kŕmnej doplnkovej látky pre morky vo výkrme a chovné morky (držiteľ povolenia Kemin Europa N.V.)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

odstavené prasiatka z čeľade diviakovité iné ako *Sus scrofa domesticus* vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 306/2013 (4).

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 z 22. septembra 2003 o doplnkových látkach určených na používanie vo výžive zvierat (1), a najmä na jeho článok 9 ods. 2,

keďže:

(1) V nariadení (ES) č. 1831/2003 sa stanovuje povoľovanie doplnkových látok určených na používanie vo výžive zvierat, ako aj dôvody a postupy udeľovania takýchto povolení.

(2) V súlade s článkom 7 nariadenia (ES) č. 1831/2003 bola predložená žiadosť o nové používanie prípravku *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737). K žiadosti boli priložené údaje a doklady požadované podľa článku 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1831/2003.

(3) Uvedená žiadosť sa týka povolenia na nové používanie *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ako kŕmnej doplnkovej látky pre morky vo výkrme a chovné morky, ktorá má byť zaradená do kategórie doplnkových látok „zootechnické doplnkové látky“.

(4) Používanie prípravku *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) sa na desať rokov povolilo pre kurčatá vo výkrme nariadením Komisie (EÚ) č. 107/2010 (2) a pre kurčatá chované na znášku, kačice vo výkrme, prepelice, bažanty, jarabice, perličky, holuby, husi vo výkrme a pštrosy vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 885/2011 (3) a pre

(5) Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (ďalej len „úrad“) vo svojom stanovisku z 13. marca 2013 (5) potvrdil svoje predchádzajúce závery, že za navrhovaných podmienok použitia sa prípravok *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) považuje za bezpečný pre zdravie zvierat a ľudí a pre životné prostredie. Úrad okrem toho konštatoval, že doplnková látka má potenciál zlepšovať zootechnickú úžitkovosť moriek vo výkrme a uviedol, že tento záver možno rozšíriť aj na chovné morky. Úrad nepovažuje za potrebné stanoviť osobitné požiadavky na monitorovanie po uvedení na trh. Zároveň overil správu o metóde analýzy kŕmnej doplnkovej látky v krmive predloženú referenčným laboratóriom zriadeným nariadením (ES) č. 1831/2003.

(6) Z posúdenia prípravku *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) vyplýva, že podmienky na udelenie povolenia uvedené v článku 5 nariadenia (ES) č. 1831/2003 sú splnené. Preto by sa používanie tohto prípravku malo povoliť v súlade s prílohou k tomuto nariadeniu.

(7) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Prípravok uvedený v prílohe, ktorý patrí do kategórie doplnkových látok „zootechnické doplnkové látky“ a do funkčnej skupiny „stabilizátory črevnej mikroflóry“, sa povoľuje ako doplnková látka vo výžive zvierat v súlade s podmienkami stanovenými v uvedenej prílohe.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

(1) Ú. v. EÚ L 268, 18.10.2003, s. 29.

(2) Ú. v. EÚ L 36, 9.2.2010, s. 1.

(3) Ú. v. EÚ L 229, 6.9.2011, s. 3.

(4) Ú. v. EÚ L 91, 3.4.2013, s. 5.

(5) Úradný vestník EFSA (EFSA Journal) 2013; 11(4):3176.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 16. augusta 2013

Za Komisiu
predseda
José Manuel BARROSO

PRÍLOHA

Identifikačné číslo doplnkovej látky	Názov držiteľa povolenia	Doplnková látka	Zloženie, chemický vzorec, opis, analytická metóda	Druh alebo kategória zvierat	Maximálny vek	Minimálny obsah	Maximálny obsah	Iné ustanovenia	Koniec obdobia platnosti povolenia
						JTK/kg kompletného krmiva s obsahom vlhkosti 12 %			
Kategória zootechnických doplnkových látok. Funkčná skupina: stabilizátory črevnej flóry									
4b1823	Kemin Europa N.V.	<i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737)	<p>Zloženie doplnkovej látky</p> <p>Prípravok <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737) s obsahom minimálneho množstva doplnkovej látky 1×10^{10} JTK/g doplnkovej látky</p> <p>V pevnom stave</p> <p>Charakteristika účinnej látky</p> <p>Životaschopné spóry <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737)</p> <p>Analytická metóda ⁽¹⁾</p> <p>Meranie: difúzna platňová metóda s použitím tryptón sójového agaru s predhrievaním vzoriek krmiva</p> <p>Identifikácia: metóda gélovej elektroforézy s pulzným poľom (PFGE)</p>	Morky na výkrm a chovné morky	—	1×10^8	—	<p>1. V návode na použitie doplnkovej látky a premixu je potrebné uviesť podmienky skladovania a stabilitu pri peletovaní.</p> <p>2. Môže sa používať v krmivách obsahujúcich povolené kokcidostatiká: diklazuril, robenidín hydrochlorid, lasalocid A sodný, maduramicín amónny alebo monenzín sodný za podmienky, že toto kokcidostatikum je pre príslušný druh povolené.</p>	6. september 2023

⁽¹⁾ Podrobné informácie o analytických metódach sú k dispozícii na tejto webovej adrese referenčného laboratória Spoločenstva: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx.

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 788/2013

zo 16. augusta 2013,

ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ⁽¹⁾,so zreteľom na vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 543/2011 zo 7. júna 2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 136 ods. 1,

keďže:

(1) Vykonávacím nariadením (EÚ) č. 543/2011 sa v súlade s výsledkami Uruguajského kola mnohostranných obchodných rokovaní ustanovujú kritériá, na základe

ktorých Komisia stanovuje paušálne hodnoty na dovoz z tretích krajín, pokiaľ ide o výrobky a obdobia uvedené v časti A prílohy XVI k uvedenému nariadeniu.

(2) Paušálne dovozné hodnoty sa vypočítajú každý pracovný deň v súlade s článkom 136 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 543/2011, pričom sa zohľadnia premenlivé každodenné údaje. Toto nariadenie by preto malo nadobudnúť účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Paušálne dovozné hodnoty uvedené v článku 136 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 543/2011 sú stanovené v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 16. augusta 2013

Za Komisiu
v mene predseduJerzy PLEWA
generálny riaditeľ pre poľnohospodárstvo
a rozvoj vidieka

(¹) Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.

(²) Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2011, s. 1.

PRÍLOHA

Paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny

(EUR/100 kg)

Číselný znak KN	Kód tretej krajiny ⁽¹⁾	Paušálna dovozná hodnota
0709 93 10	TR	133,6
	ZZ	133,6
0805 50 10	AR	107,7
	CL	102,1
	TR	70,0
	UY	105,6
	ZA	99,1
	ZZ	96,9
0806 10 10	EG	186,1
	MA	162,1
	MX	264,4
	TR	158,7
	ZZ	192,8
0808 10 80	AR	193,0
	BR	112,1
	CL	142,9
	CN	75,0
	NZ	122,9
	US	141,8
	ZA	118,7
	ZZ	129,5
0808 30 90	AR	184,1
	CL	146,4
	TR	152,1
	ZA	110,8
	ZZ	148,4
0809 30	TR	148,6
	ZZ	148,6
0809 40 05	BA	50,5
	TR	101,0
	ZZ	75,8

⁽¹⁾ Nomenklatúra krajín stanovená nariadením Komisie (ES) č. 1833/2006 (Ú. v. EÚ L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „iného pôvodu“.

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 2. mája 2013

o štátnej pomoci. SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN), ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti Sociétés Nationales Corse Méditerranée a spoločnosti Compagnie Méridionale de Navigation

[oznámené pod číslom C(2013) 1926]

(Iba francúzske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2013/435/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a) ⁽¹⁾,

so zreteľom na nariadenie Rady (EHS) č. 3577/92 zo 7. decembra 1992, ktorým sa uplatňuje zásada slobody poskytovania služieb na námornú dopravu v rámci členských štátov (námorná kabotáž) ⁽²⁾,

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ⁽³⁾, a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

(1) Listami z 27. septembra, 30. novembra a 20. decembra 2007 bola Komisii doručená sťažnosť spoločnosti Corsica Ferries v súvislosti s údajnou neoprávnenou a nezlučiteľnou pomocou, ktorú získala spoločnosť Sociétés nationales Corse-Méditerranée (ďalej len „SNCM“) a spoločnosť Compagnie Maritime de Navigation (ďalej len „CMN“) na základe dohody o poverení službami vo verejnom záujme, ktorú uzavreli na jednej strane územná samospráva Korziky (Collectivité territoriale de Corse, ďalej len „CTC“) a Korzický dopravný úrad (Office des transports de Corse, ďalej len „OTC“) a na druhej strane spoločnosti SNCM a CMN. Táto dohoda (ďalej len „dohoda“) sa týkala námorných spojení medzi Korzikou a Marseille v období rokov 2007 – 2013. Listami z 20. mája 2010, zo 16. júla 2010, z 22. marca 2011, 22. júna 2011, 15. decembra 2011 a 10. januára 2012 sťažovateľ zaslal doplňujúce informácie na podporu svojej sťažnosti.

(2) Listami zo 17. marca 2008, z 12. novembra 2008, 13. októbra 2011 a zo 14. decembra 2011 Komisia požiadala Francúzsko o doplňujúce informácie. Francúzske orgány predložili svoje pripomienky a odpovede v listoch z 3. júna 2008, zo 14. januára 2009, 7. decembra 2011 a z 20. januára 2012.

(3) Listom z 27. júna 2012 Komisia oznámila Francúzsku svoje rozhodnutie začať konanie podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) vo veci možnej štátnej pomoci v prospech SNCM a CMN vyplývajúcej z dohody. Rozhodnutie Komisie (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽⁴⁾ 5. októbra 2012.

(4) Francúzske orgány poskytli svoje pripomienky a odpovede na otázky uvedené v rozhodnutí o začatí konania v listoch z 13. júla 2012, zo 7. septembra 2012, 14. novembra 2012 a zo 16. januára 2013.

(5) Spoločnosti Corsica Ferries, SNCM a CMN predložili svoje pripomienky v lehote stanovenej na tento účel v rozhodnutí o začatí konania. Listami z 22. októbra 2012 a 21. decembra 2012 Komisia zaslala tieto pripomienky francúzskym orgánom. Francúzsko zaslalo komentáre k pripomienkam tretích strán v listoch z 3. januára 2013 a 12. februára 2013.

2. SKUTKOVÝ RÁMEC

2.1. SPOJENIE MEDZI KORZIKOU A KONTINENTOM

(6) V rozhodnutí o začatí konania sa pripomenulo, že územná kontinuita medzi Korzikou a kontinentom sa už 25 rokov zabezpečuje podľa pôvodnej koncesnej zmluvy, ktorú v roku 1976 uzatvorili na jednej strane spoločnosti SNCM a CMN a na druhej strane štát. Od 1. januára 2002 spoločnosti SNCM a CMN prevádzkovali len trate z Marseille v rámci zmluvy o poverení službami vo verejnom záujme, ktorú uzatvorili s územnou samosprávou a OTC na 5 rokov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 364, 12.12.1992, s. 7.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 301, 5.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 301, 5.10.2012, s. 1.

- (7) V súvislosti s ostatnými trasami sa zároveň zaviedol nástroj sociálnej pomoci⁽⁵⁾. Tento nástroj, ako aj predĺženie jeho platnosti na obdobie rokov 2007 – 2013 Komisia schválila⁽⁶⁾.
- (8) Spoločnosti SNCM a CMN zabezpečujú od 1. júla 2007 dopravné spojenie medzi Marseille a Korzikou podľa dohody uzatvorenej 7. júna 2007 (pozri oddiel 2.5). Platnosť dohody sa skončí 31. decembra 2013.
- (9) Hlavnými spoločnosťami, ktoré pôsobia na trhu námornej dopravy medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou, sú SNCM, CMN (pozri oddiely 2.2 a 2.3) a spoločnosť Corsica Ferries, ktorá zabezpečuje dopravné služby z Toulonu a Nice.
- (10) Doprava na Korziku je už niekoľko rokov poznačená výrazným sezónnym trendom, pričom hlavná časť dopravy cestujúcich sa vykonáva počas letných mesiacov. V prvom desaťročí po roku 2000 sa trh v oblasti dopravy medzi Korzikou a kontinentálnym Francúzskom vyznačoval najmä trendom rozvoja dopravnej ponuky z Toulonu, ktorý sa stal prednostným prístavom dopravy na Korziku. Treba predovšetkým poznamenať, že trend zvýšenia objemu dopravy z Toulonu sa začal pred zavedením nástroja sociálnej pomoci v roku 2002 a aj naďalej pokračuje⁽⁷⁾. Tento vývoj sprevádza zvýšenie podielu spoločnosti Corsica Ferries na trhu.

2.2. SNCM

- (11) SNCM je námorná spoločnosť so sídlom v Marseille a v roku 1976 ju francúzska vláda poverila zabezpečovaním územnej kontinuity s Korzikou. Zabezpečuje kompletnú dopravu na Korziku z Marseille a Nice, pričom tieto prístavy prepája s prístavmi Ajaccio, Bastia, Calvi, Ile Rousse, Porto-Vecchio a Propriano.
- (12) SNCM takisto zabezpečuje dopravu na Sardíniu (Porto Torres) z Marseille a z Korziky (Ajaccio a Propriano).

⁽⁵⁾ Nástroj s názvom „Schéma individuálnej pomoci sociálneho charakteru v zmysle článku 87 ods. 2 zmluvy“ sa zameriava na obyvateľov ostrova, ale aj na určité osobitne vyčlenené sociálne skupiny a uplatňuje sa na trasy medzi Korzikou a prístavmi Toulon a Nice. Cestovné spoločnosti predbežne financujú tarifné zľavy pre každého cestujúceho s nárokom na zvýhodnené cestovné a toto jednotkové opatrenie sa im neskôr prepláca.

⁽⁶⁾ Rozhodnutie o štátnej pomoci č. N 781/2001 z 2. júla 2002 – Francúzsko – Schéma individuálnej pomoci sociálneho charakteru v oblasti zabezpečovania námorného spojenia s Korzikou a rozhodnutie o štátnej pomoci č. N 13/2007 z 23. apríla 2007 – Francúzsko – Predĺženie platnosti schémy individuálnej pomoci sociálneho charakteru v oblasti zabezpečovania námorného spojenia s Korzikou č. N 781/2001.

⁽⁷⁾ Pozri napr. stanovisko Orgánu pre hospodársku súťaž č. 12-A-05 zo 17. februára 2012 o námornej doprave medzi Korzikou a kontinentom, bod 125.

Ďalej ponúka spoje do Alžírsku (Alžír, Skikda, Bejaia, Oran) a Tuniska z prístavov Sète, Marseille a Toulon.

- (13) Do roku 2006 bola SNCM v 80 % vlastníctve Compagnie générale maritime et financière (CGMF)⁽⁸⁾ a v 20 % vlastníctve Société nationale des chemins de fer (SNCF). Francúzska vláda 26. januára 2005 začala proces privatizácie SNCM a ako úspešného uchádzača vybrala skupinu Butler Capital Partners (38 % podiel) a jej spoločníka, skupinu Connex, ktorá je dcérskou spoločnosťou podniku Veolia (28 % podiel). Na zamestnancov sa previedol 9 % podiel a štát si nechal zvyšných 25 % prostredníctvom CGMF.
- (14) V rámci privatizácie sa stanovila doložka o zrušení v prospech Butler Capital Partners a Veolia, ktorú nadobúdatelia môžu uplatniť v týchto prípadoch:

— ak sa CTC rozhodne vyhlásiť výberové konanie o pridelení dohody o poverení službami vo verejnom záujme s nadobudnutím platnosti od 1. januára 2007, ktoré bude v podstatnom nesúlade s usmerneniami Parlamentného zhromaždenia Korziky v oblasti prevádzky námorných trás medzi Marseille a Korzikou od 1. januára 2007⁽⁹⁾,

— ak sa dohoda pridelí tretej strane alebo SNCM za podstatne horších hospodárskych podmienok.

- (15) Prevod do súkromného vlastníctva sprevádzal súbor reštrukturalizačných opatrení, ktoré boli predmetom osobitného postupu podľa práva v oblasti štátnej pomoci⁽¹⁰⁾.
- (16) Skupina Butler Capital Partners 10. novembra 2008 previedla svoj podiel na spoločnosť Veolia Transport. V roku 2011 sa spoločnosť Veolia Transport zlúčila so spoločnosťou Transdev a vytvorili spoločnosť Veolia

⁽⁸⁾ Francúzsky štát vlastní 100 % kapitálu tejto spoločnosti.

⁽⁹⁾ Tieto usmernenia boli prijaté 24. marca 2006, pozri oddiel 2.4.1.

⁽¹⁰⁾ C 58/2002 (ex N 118/02) – Francúzsko – o opatreniach, ktoré Francúzsko zaviedlo v prospech Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée, prijaté 25. februára 2003, Ú. v. EÚ L 61, 7.2.2004, s. 13. Všeobecný súd 15. júna 2005 vo veci T-349/03 zrušil rozhodnutie z roku 2003 z dôvodu nesprávneho posúdenia minimálneho charakteru pomoci. Po vytvorení nových reštrukturalizačných opatrení Komisia rozhodnutím z 13. septembra 2006 rozšírila konanie C 58/2002. Komisia prijala nové rozhodnutie 8. júla 2008, Ú. v. EÚ L 255, 27.8.2009, s. 180. Všeobecný súd toto rozhodnutie čiastočne zrušil (vec T-565/08) po predložení žaloby spoločnosťou Corsica Ferries France. SNCM a Francúzsko predložili Súdnu dvoru odvolanie so žiadosťou o zrušenie tohto rozsudku (vec C-533/12 P a C-536/12 P).

Transdev⁽¹¹⁾, ktorá tak do vlastníctva získala 66 % podiel. Veolia Environnement 30. marca 2012 uzavrela zmluvu s CDC a na základe podmienok v nej stanovenej prevzala do svojho vlastníctva 66 % kapitálu SNCM, ktorý bol predtým vo vlastníctve spoločného podniku, za predajnú cenu vo výške 1 EUR.

- (17) V súčasnosti SNCM prevádzkuje flotilu 10 plavidiel, medzi ktorými je šesť trajektov⁽¹²⁾ a štyri plavidlá na prepravu osôb a nákladu (Jean Nicoli⁽¹³⁾, Pascal Paoli, Paglia Orba a Monte d'Oro).

2.3. CMN

- (18) CMN je súkromná lodná spoločnosť so sídlom v Marseille založená v roku 1931 a jej hlavnou obchodnou činnosťou je poskytovanie námornej dopravy na Korziku (náklad a cestujúci) a na Sardíniu.
- (19) Pred 2. októbrom 2009 Compagnie Méridionale de Participations (CMP) vlastnila 53,1 % spoločnosti CMN, SNCM 45 % a zamestnanci 1,9 %. Société de travaux industriels et maritimes d'Orbigny (STIM d'Orbigny), dcérska spoločnosť STEF-TFE, vlastnila 55 % spoločnosti CMP a 45 % vlastnila Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie (CGTH) – 100 % dcérska spoločnosť SNCM. K uvedenému dátumu skupina STEF odkúpila podiely, ktoré spoločnosť SNCM priamo alebo nepriamo vlastnila prostredníctvom spoločnosti CMN. V súčasnosti skupina STEF vlastní 97,9 % kapitálu CMN a zamestnanci vlastní 2,1 % podiel.
- (20) CMN zabezpečuje časť služieb na troch trasách medzi Korzikou a Marseille (Marseille – Ajaccio, Marseille – Bastia a Marseille – Propriano) v rámci dohody o poverení službami vo verejnom záujme (pozri oddiel 2.5). Spoločnosť zároveň zabezpečuje mimo rámca tejto dohody spojenie so Sardíniou (Porto Torres). Na vykonávanie programu činností v rámci poskytovania služieb vo verejnom záujme spoločnosť CMN využíva tri plavidlá na prepravu nákladu a osôb – Girolata, Piana (nástupca plavidla Scandola) a Kalliste.

2.4. ZMLUVA O DOHODE O POVERENÍ SLUŽBAMI VO VEREJNOM ZÁUJME 2007 – 2013

2.4.1. POSTUP ZADÁVANIA ZÁKAZKY NA VÝKON SLUŽIEB VO VEREJNOM ZÁUJME

- (21) Komisia v tejto súvislosti uvádza len krátku zmienku o postupe zadávania zákazky na výkon služieb vo

verejnom záujme, ktorý sa podrobne opisuje v rozhodnutí o začatí konania.

- (22) Parlamentné zhromaždenie Korziky uznesením č. 06/22 z 24. marca 2006 schválilo zásadu obnovenia poverenia službami vo verejnom záujme, pokiaľ ide o námornú dopravu do prístavov Bastia, Ajaccio, Balagne (Ile-Rousse a Calvi), Porto-Vecchio a Propriano z prístavu Marseille od 1. januára 2007.
- (23) Verejná výzva na predkladanie súťažných ponúk sa uverejnila v *Úradnom vestníku Európskej únie* 27. mája 2006 a v denníku *Les Echos* 9. júna 2006. Doručené boli štyri ponuky⁽¹⁴⁾. Na základe rozhodnutia Rady pre hospodársku súťaž z 11. decembra 2006⁽¹⁵⁾ a rozsudku Štátnej rady z 15. decembra 2006⁽¹⁶⁾ sa zrušil celý postup zadávania zákazky na výkon služieb vo verejnom záujme s cieľom zabezpečiť dodržiavanie povinností zadávacieho konania hospodárskej súťaže.
- (24) Parlamentné zhromaždenie Korziky uznesením č. 06/263 AC z 22. decembra 2006 sa rozhodlo opätovne otvoriť postup zadávania zákazky na výkon služieb vo verejnom záujme a predĺžiť aktuálnu dohodu do 30. apríla 2007.
- (25) Nová výzva na predkladanie ponúk bola uverejnená 30. decembra 2006 v *Úradnom vestníku Európskej únie*, 4. januára 2007 v denníku *Les Échos* a 5. januára 2007 v odbornom časopise *Marine Marchande*. Ponuku predložili dvaja uchádzači, prvým uchádzačom bola skupina spoločností SNCM a CMN⁽¹⁷⁾ a druhým spoločnosť Corsica Ferries⁽¹⁸⁾.
- (26) Hospodárske podmienky, ktoré skupina SNCM/CMN navrhla vo svojej celkovej ponuke, sú uvedené v rozhodnutí o začatí konania⁽¹⁹⁾. Skupina SNCM/CMN 28. marca 2007 predložila OTC upravenú verziu ponuky, ktorá sa vyznačovala najmä podstatným znížením požadovanej dotácie ako vyrovnania za celkovú ponuku. Viedla k úprave predpokladanej úrovne dopravy, trhovej hodnoty niektorých plavidiel skupiny, dátumov prenájmu nových plavidiel či k úprave úrovne úspor výdavkov pri porovnaní celkovej ponuky a ponúk na jednotlivé trasy.

⁽¹¹⁾ Spoločnosť Veolia Transdev bola v roku 2011 v rovnocennom vlastníctve Veolia Environnement a Caisse des Dépôt et Consignations (CDC).

⁽¹²⁾ Od roku 2007 sa na poskytovanie služieb vo verejnom záujme pravidelne používajú len trajekty Napoléon Bonaparte a Danièle Casanova. Ostatné štyri trajekty prevádzkované spoločnosťou SNCM v roku 2013 sú Méditerranée, Corse, Ile de Beauté a Excelsior.

⁽¹³⁾ Plavidlo Jean Nicoli nahradilo plavidlo Monte Cinto na poskytovanie služieb vo verejnom záujme v roku 2009.

⁽¹⁴⁾ Celková a nerozdeliteľná ponuka SNCM vzťahujúca sa na všetky trasy; ponuka spoločnosti Corsica Ferries s rôznymi možnosťami; ponuka CMN so šiestimi rôznymi samostatnými návrhmi; ponuka dočasnej skupiny spoločností Corsica Ferries a CMN s dvomi možnosťami.

⁽¹⁵⁾ Pozri odôvodnenie 24 rozhodnutia o začatí konania.

⁽¹⁶⁾ Pozri odôvodnenie 25 rozhodnutia o začatí konania.

⁽¹⁷⁾ Prvá ponuka sa vzťahovala na každú z piatich námorných trás verejnej služby, druhá mala komplexnú a nerozdeliteľnú povahu a vzťahovala sa na všetky päť námorných trás ako celok.

⁽¹⁸⁾ Spoločnosť Corsica Ferries predložila ponuku na prevádzkovanie trás Marseille – Ajaccio, Marseille – Porto-Vecchio a Marseille – Propriano, ako aj celkovú ponuku vzťahujúcu sa na všetky tieto tri trasy ako celok.

⁽¹⁹⁾ Pozri odôvodnenie 30 rozhodnutia o začatí konania.

(27) Po tom, ako Parlamentné zhromaždenie Korziky 1. júla 2007 presunulo dátum zavedenia novej dohody a začalo nový rokovací postup, orgán OTC navrhol odmietnuť ponuku spoločnosti Corsica Ferries⁽²⁰⁾.

(28) Parlamentné zhromaždenie Korziky uznesením č. 07/108 zo 7. júna 2007 prideliť dohodu o poverení službami vo verejnom záujme v oblasti námornej dopravy medzi prístavom Marseille a prístavmi na Korzike skupine zloženej zo spoločností SNCM a CMN a rozhodnutím s rovnakým dátumom predseda výkonnej rady územnej samosprávy Korzika povolil uzavretie dohody (ďalej len „dve rozhodnutia zo 7. júna 2007“).

2.4.2. SPOCHYBNENIE PLATNOSTI DVOCH ROZHODNUTÍ ZO 7. JÚNA 2007

(29) Správny súd mesta Bastia 24. januára 2008 zamietol žiadosť spoločnosti Corsica Ferries o zrušenie dvoch rozhodnutí zo 7. júna 2007. Odvolací správny súd mesta Marseille následne 7. novembra 2011 zrušil rozsudok správneho súdu mesta Bastia z 24. januára 2008, ako aj dve rozhodnutia zo 7. júna 2007.

(30) Odvolací správny súd vo svojom rozsudku stanovil, že došlo k porušeniu nariadenia č. 3577/92 o námornej kabotáži⁽²¹⁾ (ďalej len „nariadenie o kabotáži“) a zároveň k neoprávnenej štátnej pomoci v súvislosti s dohodou. V rozsudku sa v tejto súvislosti uvádza, že ustanovenia prvého bodu článku 7 dohody spôsobujú nezlučiteľnosť tohto článku s tretím kritériom rozsudku vo veci *Altmark*⁽²²⁾. Následne súd nariadil územnej samospráve Korziky, aby túto dohodu vypovedala dohodu do 1. septembra 2012⁽²³⁾.

⁽²⁰⁾ Orgán OTC konštatoval, že spoločnosť Corsica Ferries nebola schopná presne a s konečnou platnosťou stanoviť dátum, odkedy by bola schopná prevádzkovať dohodu, a že nespĺňala ani podmienku maximálneho veku plavidiel, ktorý bol stanovený v osobitnom nariadení výzvy na predkladanie ponúk.

⁽²¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 3577/92 zo 7. decembra 1992, ktorým sa uplatňuje zásada slobody poskytovania služieb na námornú dopravu v rámci členských štátov (námorná kabotáž), Ú. v. ES L 364, 12.12.1992, s. 7.

⁽²²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 24. júla 2003, vec C-280/00, *Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, Zb. 2003, s. 7747.

⁽²³⁾ Odvolací správny súd mesta Marseille, 7. novembra 2011, *Société Corsica Ferries/Collectivité Territoriale de Corse*, č. 08MA01604. Pozri odôvodnenie 40 rozhodnutia o začatí konania.

(31) Na odvolanie SNCM a CMN Štátna rada 13. júla 2012 zrušila rozsudok zo 7. novembra 2011⁽²⁴⁾, ktorý vydal odvolací správny súd, a vec opätovne zaslala Odvolaciemu správne mu súdu mesta Marseille.

2.5. ZHRNUTIE HLAVNÝCH USTANOVENÍ DOHODY O POVERENÍ SLUŽBAMI VO VEREJNOM ZÁJME

(32) Dohoda sa uzatvorila na obdobie od 1. júla 2007 do 31. decembra 2013. V článku 1 sa vymedzuje predmet dohody, ktorým je zabezpečovanie služieb pravidelnej námornej dopravy na všetkých trasách podliehajúcich povereniu službami vo verejnom záujme (ďalej len „poverenie“) medzi prístavom Marseille a týmito prístavmi: Bastia, Ajaccio, Porto-Vecchio, Propriano a Balagne.

(33) V technickej špecifikácii uvedenej v prílohe 1 dohody sa vymedzuje povaha týchto služieb. Rozlišujú sa v nej tieto služby:

- i) stála služba prepravy „cestujúcich a nákladu“⁽²⁵⁾, ktorú SNCM a CMN musia zabezpečovať počas celého roka (ďalej len „základná služba“) a

⁽²⁴⁾ Štátna rada na jednej strane usúdila, že nariadenie Rady č. 3577/92 zo 7. decembra 1992, ktorým sa uplatňuje zásada slobody poskytovania služieb na námornú dopravu v rámci členských štátov, „nebráni tomu, aby sa skutočná potreba služby vo verejnom záujme posudzovala komplexne v súvislosti s každou linkou a trasou za celé obdobie vykonávania zmluvy alebo za jednotlivé obdobia, ktorých sa týka, pričom sa nemusí skúmať, či je táto potreba odôvodnená nepretržite počas celého tohto obdobia alebo týchto období a že Odvolací správny súd mesta Marseille vykonal právne nesprávne posúdenie tým, že rozhodol o nesúlade vymedzení technickej špecifikácie s týmto nariadením na základe tvrdenia, že doplnková služba požadovaná od skupiny poverenej zabezpečovaním dopravných služieb na trasách Marseille – Ajaccio, Marseille – Bastia a Marseille – Propriano s cieľom posilniť počas obdobia špičky stálu službu poskytovanú na týchto trasách počas celého roka mala zodpovedať skutočnej potrebe verejnej služby, ktorá sa odlišovala od potreby zabezpečovanej touto stálou službou.“ Na druhej strane Štátna rada usúdila, že skutočnosť, že článok 7.1 dohody (pozri odôvodnenie 38) „môže viesť k prijatiu rozhodnutia verejným orgánom, ktorého zásah podlieha predchádzajúcemu oznámeniu Európskej komisii, neumožňuje sama o sebe vykladať toto ustanovenie ako pomoc podľa článku 107 zmluvy a že súd sa dopustil nesprávnej právnej kvalifikácie skutkového stavu tým, že rozhodol opačne.“

⁽²⁵⁾ Na trasách Marseille – Bastia, Marseille – Ajaccio a Marseille – Porto Vecchio musia poverené spoločnosti poskytovať minimálne kapacity v oboch smeroch, v prípade prepravy cestujúcich najmenej 450 lôžkových miest aspoň v 140 kabínach, najmenej 50 vyhradených miest v spoločných priestoroch, najmenej 150 parkovacích miest pre autá. Na trase Marseille – Propriano musí byť v ponuke najmenej 200 lôžkových miest aspoň v 55 kabínach a najmenej 55 parkovacích miest pre autá. Na trase Marseille – Ajaccio musí byť v ponuke najmenej 220 lôžkových miest aspoň v 70 kabínach a najmenej 70 parkovacích miest pre autá. Pokiaľ ide o prepravu nákladu, na trase Marseille – Bastia sa musí ponúkať kapacita najmenej 1 800 bežných metrov, na trase Marseille – Ajaccio najmenej 1 200 bežných metrov, na trase Marseille – Porto Vecchio najmenej 1 000 bežných metrov, na trasách Marseille – Propriano a Marseille – Balagne najmenej 600 bežných metrov.

- ii) doplnková služba prepravy cestujúcich⁽²⁶⁾ v čase dopravnej špičky v trvaní približne 37 týždňov na trase Marseille – Ajaccio a Marseille – Bastia a v období od 1. mája do 30. septembra na trase Marseille – Propriano (ďalej len „doplnková služba“).
- (34) V článku 2 dohody sa stanovujú referenčné finančné náhrady, ku ktorým sa poverené spoločnosti zaväzujú počas trvania platnosti poverenia. Výška týchto referenčných finančných náhrad sa uvádza v tabuľke č. 4 rozhodnutia o začatí konania.
- (35) V článku 3 dohody sa spresňuje, že poverením sa neudeluje výlučné právo na prevádzkovanie príslušných trás, na ktorých môžu prevádzkovať pravidelnú službu aj iné spoločnosti bez finančnej náhrady. Na každého prípadného nového aktéra vstupujúceho na tento trh sa však vzťahujú povinnosti, ktoré sa uvádzajú v rozhodnutí o začatí konania⁽²⁷⁾. V článku 3 sa ďalej stanovuje, že žiadosti o finančnú náhradu poverených spoločností sa určí pri zohľadnení nástroja sociálnej pomoci⁽²⁸⁾.
- (36) Podľa tretieho pododseku článku 5.2 dohody konečná finančná náhrada pre každú z poverených spoločností za každý rok sa obmedzuje na prevádzkovú stratu vzniknutú v dôsledku plnenia záväzkov podľa technickej špecifikácie, pričom sa zohľadňuje zisk vo výške 15 % konvenčnej hodnoty flotily podľa jej skutočného denného používania na plavby zodpovedajúce týmto záväzkom. Konvenčná hodnota je vymedzená v prílohe III dohody⁽²⁹⁾.
- (37) V článku 7 dohody (ďalej len „ochranná doložka“) sa umožňuje upraviť ročné paušálne sumy finančnej náhrady vyplácané spoločne povereným subjektom v súlade s ich záväzkami, ktoré sú stanovené v článku 2 dohody počas trvania jej platnosti.
- (38) V článku 7.1 sa stanovuje, že zmluvné strany sa stretnú v prípade významných úprav technických, právnych alebo hospodárskych podmienok zmluvy a prijímú opatrenia na opätovné dosiahnutie počiatočnej finančnej rovnováhy, „predovšetkým v oblasti maximálnych taríf a prispôsobenia služieb“.
- (39) V článku 7.2 dohody sa pripomína, že sumy finančnej náhrady sa stanovujú na základe predpokladaných príjmov z prepravy cestujúcich a predpokladanej dopravy. Ak by absolútna hodnota rozdielu medzi predpokladanými príjmami⁽³⁰⁾ a skutočnými príjmami bola vyššia ako 2 % predpokladaných príjmov⁽³¹⁾, každý rok
- sa za každú kategóriu príjmov a za každú poverenú spoločnosť⁽³²⁾ stanoví úprava finančnej náhrady smerom nahor alebo nadol.
- (40) V dohode⁽³³⁾ sa stanovuje, že zmluvné strany musia určiť hornú hranicu úprav náhrady podľa tejto doložky počas tretieho roka vykonávania poverenia.
- (41) Predpokladané príjmy oboch druhov dopravy sa uvádzajú v tabuľke č. 5 rozhodnutia o začatí konania.
- (42) Na základe uplatnenia doložky o úprave výkonu sa dohoda o poverení službami vo verejnom záujme upravila formou dodatku 28. decembra 2009. Výsledkom tejto úpravy bolo zrušenie 108 plavieb ročne medzi Marseille a Korzikou. Počet miest v ponuke na trase Marseille – Ajaccio sa tak počas vianočných sviatkov znížil z 9 000 na 8 000, počas jarného a jesenného obdobia z 3 500 na 2 300 a počas letného obdobia z 85 000 na 71 000. Kapacita doplnkovej služby sa na trase Marseille – Propriano znížila o 7 000 miest.
- (43) OTC zároveň zmenil vymedzenia dopravných období, pričom stanovil obdobie hlavnej sezóny (obdobie 11 týždňov v lete od posledného júňového týždňa do začiatku septembra) a obdobie mimo sezóny (obdobie 22 týždňov od apríla do júna a od začiatku septembra do konca októbra bez započítania jarných a jesenných školských prázdnin).
- (44) Úpravy sa dotkli aj taríf a finančnej náhrady. Pokiaľ ide o referenčnú finančnú náhradu, úprava (hodnota z roku 2007) od roku 2010 do roku 2013 sa prejavila v znížení ročných súm o 6,5 milióna EUR pre obidve poverené spoločnosti. Upravené sumy náhrady a predpokladané príjmy sa uvádzajú v tabuľkách č. 7 a č. 8 rozhodnutia o začatí konania.
- (45) V súlade s dohodou⁽³⁴⁾ 95 % indexovaných predpokladaných súm náhrady sa uhrádza prostredníctvom mesačných splátok do 7 dní od zaslania súhrnnej správy o výkone služieb. Zostatok náhrady s pripočítaním alebo odpočítaním úprav sa uhrádza raz ročne do 15 dní od zaslania konečnej správy o výkone služieb.
- (46) V roku 2007 celková suma predpokladanej náhrady dosiahla 659 miliónov EUR. Po zohľadnení doložky o indexácii (inflácia) a doložky o úprave (rozdiel medzi skutočnými a odhadovanými príjmami, vývoj cien pohonných látok, poplatky) suma náhrady, ktorá sa skutočne uhradila až do roku 2011, bola v tejto výške:
- ⁽²⁶⁾ Zloženie doplnkovej služby sa vymedzuje v oddiele I písm. a) ods. 2 (Marseille – Ajaccio), v oddiele I písm. b) ods. 2 (Marseille – Bastia) a v oddiele I písm. d) ods. 1.4 (Marseille – Propriano) technickej špecifikácie dohody.
- ⁽²⁷⁾ Pozri odôvodnenie 44 rozhodnutia o začatí konania.
- ⁽²⁸⁾ Pozri odôvodnenie 45 rozhodnutia o začatí konania.
- ⁽²⁹⁾ Pozri odôvodnenie 46 rozhodnutia o začatí konania.
- ⁽³⁰⁾ Predpokladané príjmy sú referenčné hrubé príjmy prehodnotené podľa predpokladaného ukazovateľa ceny HDP v príslušnom roku.
- ⁽³¹⁾ V článku 7.2 sa takisto stanovuje „oslobodenie“ vo výške 2 % predpokladaných príjmov.
- ⁽³²⁾ Pozri odôvodnenie 49 rozhodnutia o začatí konania.
- ⁽³³⁾ V článku 7.2 dohody sa stanovuje, že táto doložka o úprave v závislosti od skutočných príjmov sa bude využívať až dovtedy, kým sa nezačne uplatňovať doložka o úprave výkonu stanovená v článku 8.
- ⁽³⁴⁾ V článkoch 5.1 a 5.2 sa spresňujú podmienky úhrady finančnej náhrady.

v tis. EUR	2007	2008	2009	2010	2011	Spolu
SNCM spolu	34,242	77,779	82,672	78,577	87,275	360,545
základná služba	20,453	39,343	41,818	39,423	46,123	187,160
doplňková služba	13,764	38,415	40,738	39,018	40,839	172,774
CMN	12,525	28,067	29,270	29,184	33,853	132,899
Spolu	46,766	105,846	111,942	107,761	121,128	493,443

(47) Náhrada vyplatená spoločnosti SNCM, ktorá sa celkove stanovuje v článku 2 dohody, sa rozdeľuje medzi základnú službu (poskytovanú plavidlami na prepravu cestujúcich a nákladu) a doplnkovú službu (poskytovanú osobnými loďami) podľa pravidiel pridelovania, v ktorých sa predovšetkým stanovuje pomerné rozdelenie výsledku, ktorý je negatívny⁽³⁵⁾, ešte pred udelením finančnej náhrady za jednotlivé druhy služieb v súlade s výkazom ponuky skupiny SNCM – CMN⁽³⁶⁾.

3. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA VO VECI FORMÁLNEHO ZISŤOVANIA

(48) Komisia predovšetkým vyslovila pochybnosti o potrebe a primeranosti služby vo verejnom záujme, najmä ak zahŕňa súčasne základnú službu a doplnkovú službu. Podľa Komisie začlenenie doplnkovej služby do poverenia by mohlo predstavovať porušenie ustanovení nariadenia č. 3577/92, z ktorého by mohol vyplývať nesúlad s prvým kritériom rozsudku vo veci *Altmark* (*presne definované záväzky služby vo verejnom záujme*). Komisia zistila, že francúzske orgány nevykazujú skutočnú potrebu verejnej služby v súvislosti s doplnkovou službou, a ani sa nezdá, že by doplnková služba bola nevyhnutná na dobré vykonávanie základnej služby.

(49) Po druhé Komisia vyslovila pochybnosti o kritériách náhrady za verejnú službu stanovených v článku 7 dohody o poverení službami vo verejnom záujme (pozri odôvodnenia 86 až 94 rozhodnutia o začatí konania) a o ich súlade s druhým kritériom rozsudku vo veci *Altmark* (*predbežne stanovené kritériá na určenie výšky náhrady*). Komisia predbežne rozhodla, že v dôsledku kolísavosti súm predpokladaných príjmov medzi rôznymi ponukami, ktoré poverené spoločnosti predložili, sa mohli kritériá mechanizmu náhrady stať netransparentnými.

⁽³⁵⁾ Výsledok pred poskytnutím dotácie bol v období rokov 2007 až 2011 skutočne negatívny v prípade obidvoch služieb (základnej aj doplnkovej).

⁽³⁶⁾ Toto pravidlo pridelovania sa uplatňuje na zmluvnú indexovanú náhradu. Úpravy v závislosti od skutočných príjmov sa rozdeľujú pomerne k ročným rozdielom zisteným v prípade obidvoch služieb a doplatky odvíjajúce sa od osobitného tovaru sa pripisujú k základným službám. A napokon úpravy súvisiace s pohonnými látkami a zadržania za nevykonané služby sa priamo priradujú k príslušnej službe.

Podľa niektorých informácií mohli byť niektoré finančné náhrady povereným spoločnostiam poskytnuté mimo rámca dohody.

(50) Po tretie, Komisia vyslovila pochybnosti o súlade s tretím kritériom rozsudku *Altmark* (*spravodlivá náhrada výdavkov vynaložených pri plnení záväzkov služieb vo verejnom záujme*). Zdôraznila, že nemá k dispozícii všetky informácie, ktoré by jej umožňovali potvrdiť, že spoločne poverené subjekty nezískavali žiadnu ďalšiu náhradu, najmä so zreteľom na vyčíslenie primeraného zisku. Skúmala najmä to, či článok 5.2 dohody (pozri odôvodnenia 95 až 102 rozhodnutia o začatí konania) dostatočne predchádzal akejkolvek nadmernej náhrade výdavkov poskytovateľov služieb.

(51) Komisia vyslovila aj pochybnosti o tom, či postup zadávania zákazky umožnil skutočnú a otvorenú hospodársku súťaž, pričom len takáto súťaž by umožnila vybrať uchádzača schopného vykonávať požadované služby s najnižšími nákladmi pre spoločnosť v súlade so štvrtým kritériom rozsudku *Altmark* (*výber poskytovateľa služby*). Komisia nevyklúčila, že požiadavky technickej špecifikácie, najmä požiadavky týkajúce sa maximálneho veku flotily a možnosti predložiť celkovú ponuku zahŕňajúcu všetky prevádzkované trate, mohli spôsobiť narušenie efektívnej hospodárskej súťaže pri pridelovaní dohody.

(52) Komisia preto vo svojom rozhodnutí o začatí konania vyjadrila vážne pochybnosti o tom, či dohoda spĺňa všetky kritériá rozsudku *Altmark*. Komisia teda nemohla vylúčiť, že spoločnosti SNCM a CMN využili selektívnu výhodu, ktorá pre ne vyplývala z dohody. Okrem toho vzhľadom na to, že obidve spoločnosti od 1. januára 1993⁽³⁷⁾ pôsobia na úplne liberalizovanom trhu, Komisia takisto konštatovala, že táto selektívna výhoda mohla narušiť hospodársku súťaž na vnútornom trhu a ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

⁽³⁷⁾ Nariadenie (EHS) č. 3577/92, už citované.

- (53) Komisia v závere uvádza, že nemôže vylúčiť, že náhrady, ktoré spoločnosti SNCM a CMN získali v rámci dohody, predstavujú štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Komisia sa vo svojom rozhodnutí o začatí konania takisto domnieva, že s výhradou toho, že bude možné vyvodiť záver, že služby vo verejnom záujme boli správne definované, mohli by sa uplatňovať osobitné pravidlá týkajúce sa uplatnenia článku 106 ods. 2 ZFEÚ. Komisia presnejšie určila za právny základ rámec Európskej únie pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme⁽³⁸⁾ (ďalej len „rámec Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu“), ktorý sa uplatňuje bez toho, aby bol dotknutý možný podklad zlučiteľnosti pomoci, na ktorý by Francúzsko malo právo sa odvolať.

4. PRIPOMIENKY FRANCÚZSKA

- (54) Francúzske orgány predovšetkým tvrdia, že dopravné služby mimo poverenia majú vlastné nákladové účtovníctvo oddelené od dopravných spojení prevádzkovaných v rámci poverenia.
- (55) Ďalej zdôrazňujú, že protokol o privatizácii obsahuje jedinú doložku o zrušení. Táto doložka sa mohla uplatniť najmä v prípade, že CTC sa rozhodne vyhlásiť výberové konanie o pridelení dohody o poverení službami vo verejnom záujme s nadobudnutím platnosti od 1. januára 2007, pokiaľ by toto poverenie službami vo verejnom záujme bolo v podstatnom nesúlade s usmerneniami, ktoré prijalo Parlamentné zhromaždenie Korziky⁽³⁹⁾. Francúzske orgány spresňujú, že táto doložka sa môže uplatniť aj vtedy, keď sa dohoda pridelí tretej strane alebo SNCM za podstatne horších hospodárskych podmienok.
- (56) Francúzske orgány pripomínajú, že SNCM od 2. októbra 2009 už viac nemá nepriamy podiel v spoločnosti CMN, čím sa odstránilo akékoľvek kapitálové prepojenie medzi spoločne poverenými subjektmi.
- (57) Ďalej uvádzajú, že vývoj podmienok ponuky skupiny SNCM/CMN v období od februára 2007 do 28. marca 2007 vychádza zo zohľadnenia zmien, ktoré sa týkali predpokladanej dopravy a prevádzkových nákladov. Určenie trhovej hodnoty sa zakladalo na ohodnotení nezávislej medzinárodnej maklérskej spoločnosti, ktorá vykonala preskúmanie odhadov v období medzi dvomi ponukami SNCM.

⁽³⁸⁾ Ú. v. EÚ C 8, 11.1.2012, s. 15 – 22.

⁽³⁹⁾ Francúzsko odkazuje na usmernenia v oblasti prevádzkovania námorných trás medzi Marseille a Korzikou od 1. januára 2007, ktoré vymedzilo Parlamentné zhromaždenie Korziky 24. marca 2006, pozri odôvodnenie 22.

4.1. O KVALIFIKÁCIÍ ŠTÁTNEJ POMOCI

- (58) Francúzsko v reakcii na predbežné posúdenie zlučiteľnosti s kritériami rozsudku *Altmark*, ktoré Komisia vykonala v rozhodnutí o začatí konania, predložilo tieto pripomienky.
- (59) Pokiaľ ide o možný výskyt prvkov štátnej pomoci v dohode, francúzske orgány sa predovšetkým odvolávajú na rozsudok Štátnej rady z 13. júla 2012⁽⁴⁰⁾, v ktorom sa stanovilo, že doložka povoľujúca prijatie opatrení na opätovné obnovenie počiatočnej finančnej rovnováhy nepredstavuje samotná pomoc podľa článku 107 ZFEÚ.

4.1.1. O ROZSAHU PÔSOBNOSTI VEREJNEJ SLUŽBY A PRVOM KRITÉRIU ROZSUDKU ALTMARK

- (60) Francúzske orgány namietajú proti rozlišovaniu Komisie medzi „základnou službou“ a „doplňkovou službou“. Naopak, domnievajú sa, že v dohode sa vymedzujú dva sezónne programy, ku ktorým prislúchajú rôzne objemy ponúk v závislosti od obdobia špičky. Spoločne sa vzťahujú na stálu službu, ku ktorej sa pripočítava minimálna doplnková kapacita so zreteľom na vývoj dopravy.
- (61) V súvislosti s prvým kritériom, ktorý Súdny dvor stanovil v rozsudku *Altmark*, francúzske orgány pripomínajú rozsiahlu mieru úvahy členských štátov v otázke určenia rozsahu pôsobnosti rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu. Zdôrazňujú, že kontrola Komisie sa obmedzuje na kontrolu, ktorá poukáže na zjavne nesprávne posúdenie.
- (62) Dodávajú, že stálu službu nie je možné oddeliť od doplnkovej služby. Francúzske orgány sa odvolávajú na citovaný rozsudok Štátnej rady, v ktorom sa konštatuje, že nariadenie č. 3577/92 nebráni celkovému posudzovaniu skutočnej potreby verejnej služby, pričom sa nemusí skúmať, či je táto potreba stále opodstatnená. Francúzske orgány v tejto súvislosti zdôrazňujú, že je dôležité neobmedzovať rozsah pôsobnosti verejnej služby na neziskové činnosti, aby sa zaručilo finančné vyrovnanie. Na opodstatnenie svojho stanoviska spresňujú, že v technickej špecifikácii dohody sa nevyžaduje používanie rôznych plavidiel na stálu službu a na doplnkovú službu.

⁽⁴⁰⁾ Štátna rada, 13. júla 2012, *Compagnie méridionale de navigation, Société nationale Corse Méditerranée*, sťaž. č. 355616.

(63) Pokiaľ ide o kapacity poskytovateľov na trhu v oblasti zabezpečovania služby námornej dopravy, francúzske orgány sa domnievajú, že porovnanie vývoja dopravy na trase Marseille – Korzika a vývoja na trase Toulon – Korzika neumožňuje stanoviť zjavné pochybenie pri vymedzovaní rozsahu pôsobnosti rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu. Pripomínajú, že Rada pre hospodársku súťaž v rozhodnutí z 11. decembra 2006⁽⁴¹⁾ konštatovala, že trhy jednotlivých dopravných služieb na Korziku nie sú vzájomne nahraditeľné. Francúzske orgány sa preto domnievajú, že námorné spojenia z Marseille predstavujú relevantný trh.

(64) Francúzske orgány sa okrem toho nazdávajú, že klesajúci vývoj dopravy z Marseille v rokoch 2004 až 2005 bol spôsobený výpadkom služby v trvaní viac ako jeden mesiac z dôvodu sociálnych nepokojov v spoločnosti SNCM. Na druhej strane rozmach dopravy z Toulonu sčasti súvisel s efektom spojených nádob, ktorý vytvorili linky prichádzajúce z Talianska.

(65) Napokon francúzske orgány tvrdia, že CTC nepristúpil k žiadnemu predimenzovaniu ponuky. Úroveň kapacít vychádzala najmä z požiadaviek na kontinuitu verejnej služby a všeobecnejšie z ustanovení dohody, v ktorých sa určujú záväzky v oblasti taríf a kvality služby.

4.1.2. O OSTATNÝCH KRITÉRIÁCH ROZSUDKU ALTMARK

(66) Pokiaľ ide o dodržanie druhého a tretieho kritéria rozsudku *Altmark*, francúzske orgány predovšetkým poukazujú na to, že článok 7.1 dohody, ktorým sa oprávňujú zmluvné strany, aby sa stretli s cieľom určiť opatrenia na opätovné dosiahnutie počiatočnej finančnej rovnováhy, nemôže vopred určiť podobu takejto úpravy. Táto voľnosť je nevyhnutnou podmienkou na zaistenie pružnosti služby v závislosti od jej prostredia. Francúzske orgány v druhom rade zdôrazňujú, že tieto úpravy dohody môžu mať podobu zvýšenia aj zníženia poskytovanej finančnej náhrady a že sa predovšetkým týkajú záväzkov poverených spoločností alebo cien, ktoré zaplatia používatelia. Francúzske orgány sa domnievajú, že ak by sa rozhodlo o zvýšení náhrady poskytovanej CTC, toto opatrenie by podliehalo posúdeniu so zreteľom na kritériá rozsudku *Altmark*, a nie na samotný článok 7.1 dohody.

(67) Pokiaľ ide o súlad so štvrtým kritériom rozsudku *Altmark*, francúzske orgány považujú stupeň hospodárskej súťaže zabezpečenej v postupe zadávania zákazky

za dostatočný. Poukazujú na to, že do tohto postupu sa zapojilo viacero uchádzačov a ponúk, že nebola predložená žiadna žiadosť alebo žaloba proti podmienkam vyžadovaným v technickej špecifikácii, že o všetkých ponukách sa aktívne rokovalo, pričom predseda CTC vyberal z viacerých ponúk, že rozdiely v kvalite týchto ponúk neumožňujú potvrdiť tézu o neexistencii efektívnej hospodárskej súťaže a že séria sporových konaní v súvislosti s dotknutým poverením svedčí o skutočnej hospodárskej súťaži.

(68) Francúzske orgány ďalej poukazujú na nezávislosť postupu privatizácie SNCM od postupu poverenia službami vo verejnom záujme, ako aj na skutočnosť, že CTC má v otázke námornej dopravy na Korziku plnú a výlučnú právomoc.

(69) V reakcii na pochybnosti Komisie uvedené v odôvodnení 51 francúzske orgány napokon poznamenávajú, že členské štáty sú oprávnené⁽⁴²⁾ vo vymedzeniach zmluvy o verejných službách v oblasti námornej dopravy stanovovať záväzky, ktoré prekračujú rámec a týkajú sa 1. prevádzkovaných prístavov; 2. pravidelnosti; 3. kontinuity; 4. frekvencie; 5. kapacity na poskytovanie služby; 6. uplatňovaných taríf a 7. posádok plavidla.

4.2. ZLUČITEĽNOSŤ S VNÚTORNÝM TRHOM

(70) Francúzske orgány sa subsidiárne domnievajú, že všetky podmienky rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu, či už ide o vymedzenie služby všeobecného hospodárskeho záujmu, upresnenie poverenia, jeho primerane dlhé trvanie, súlad so smernicou 2006/111/ES o finančnej transparentnosti⁽⁴³⁾, alebo o vyhnutie sa ďalším náhradám, sa v tomto prípade dodržali.

5. PRIPOMIENKY ZAJINTERESOVANÝCH STRÁN

5.1. PRIPOMIENKY SPOLOČNOSTI CORSICA FERRIES

(71) Spoločnosť Corsica Ferries pripomína predovšetkým hospodársky význam námornej dopravy na Korziku pre aktérov na trhu, pričom zdôrazňuje, že práve prevádzkovanie príslušných trás predstavuje vo všeobecnosti podiel

⁽⁴¹⁾ Rozhodnutie č. 06-MC-03 z 11. decembra 2006, ktoré sa týka žiadostí o predbežné opatrenia v sektore námornej dopravy medzi Korzikou a kontinentálnym Francúzskom.

⁽⁴²⁾ Francúzske orgány sa odvolávajú na oznámenie KOM(2003) 595 v konečnom znení z 22. decembra 2003 o výklade citovaného nariadenia č. 3577/92.

⁽⁴³⁾ Smernica Komisie 2006/111/ES zo 16. novembra 2006 o transparentnosti finančných vzťahov členských štátov a verejných podnikov a o finančnej transparentnosti v niektorých podnikoch, Ú. v. EÚ L 318, 17.11.2006, s. 17 – 25.

na čistom výsledku prevádzkovateľov, ktorý je vyšší než podiel ich obratu, ktorý získavajú z tejto činnosti ⁽⁴⁴⁾.

5.1.1. O KVALIFIKÁCIÍ ŠTÁTNEJ POMOCI V RÁMCI DOHODY

- (72) Spoločnosť Corsica Ferries má v prvom rade pripomienky ku kvalifikácii opatrenia ako štátnej pomoci. Domnieva sa, že v tomto prípade sú splnené kritériá článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a nazdáva sa, že pomoc poskytnutá orgánom OTC predstavuje selektívnu výhodu pre jej príjemcov, ktorá môže narušiť hospodársku súťaž medzi členskými štátmi. Na adresu štyroch kritérií rozsudku *Altmark* má tieto pripomienky.

5.1.1.1. O prvom kritériu rozsudku *Altmark*

- (73) Pokiaľ ide o oddeliteľnosť základnej a doplnkovej služby, spoločnosť Corsica Ferries sa domnieva, že vyplýva zo samotnej dohody, keďže jej vykonávanie aj činnosti sú oddeliteľné. Celkove zdôrazňuje, že požadované povinnosti verejnej služby vo forme základnej služby sú väčšmi záväzné vzhľadom na súbor kritérií, ktoré sú bližšie opísané ďalej v texte:

Porovnanie technických požiadaviek na základnú službu a doplnkovú službu na trasách z Marseille – Ajaccio a Marseille – Bastia

	Základná služba Náklad a cestujúci	Doplnková služba Cestujúci
Obdobie	Každý deň počas obdobia platnosti dohody	Vianoce/február 22 týždňov na jar 11 týždňov v lete
Cestovný poriadok	Odchod v čase od 18.00 do 20.00 hod. Príchod v čase od 6.00 do 8.00 hod.	Na uvážení koncesionárov
Frekvencia	365 dní v roku	Na uvážení koncesionárov
Kapacita plavidiel	Pevne stanovené počas platnosti dohody a určené na základe trasy	Mení sa v závislosti od obdobia a neurčuje sa podľa trasy
Kabíny	Pevne stanovené počas platnosti dohody a určené na základe trasy	Mení sa v závislosti od obdobia a neurčuje sa podľa trasy
Stravovacie služby	Jedno predajné miesto so stravou	Najmenej dva typy stravovacích zariadení
Trasa	Bez zastávok	Zastávky sú možné

⁽⁴⁴⁾ Inými slovami, čisté rozpätie činnosti námornej dopravy na Korziku je vyššie ako priemerné čisté rozpätie daných podnikov.

- (74) Spoločnosť Corsica Ferries konkrétne namieta proti tomu, aby sa doplnková služba považovala za technicky nevyhnutnú pre základnú službu. Poukazuje na to, že plavidlá doplnkovej služby (trajekty) by sa nemohli používať na prevádzkovanie základnej služby (plavidlá na prepravu osôb a nákladu), že personál zamestnaný na prevádzkovanie týchto činností by sa líšil a že v technickej špecifikácii sa prevádzkovanie doplnkovej služby zadáva len spoločnosti SNCM. Ďalej poznamenáva, že v technickej špecifikácii v podobe plánovanej na obdobie po roku 2013 sa uvádza, že poverená spoločnosť bude zabezpečovať len základnú službu.

- (75) V otázke nedostatku súkromnej iniciatívy spoločnosť Corsica Ferries spresňuje, že francúzske orgány nestanovili, že ponuka služby, ktorá by sa vytvorila v rámci voľnej hospodárskej súťaže, by nenaplnila vymedzené potreby verejnej služby.

- (76) Predovšetkým sa domnieva, že na uspokojenie skutočných potrieb verejnej služby by stačila základná služba vzhľadom na záväzky, ktoré ju sprevádzajú. Doplnková služba by sa naopak od nej odklonila, pretože sa týka len prepravy cestujúcich počas niektorých období roka a len troch zo šiestich prístavov na Korzike. Takéto hodnotenie podľa spoločnosti Corsica Ferries potvrdzuje aj zvýšenie tarifných stropov o 40 % počas letného obdobia a skutočnosť, že cestujúci využívajúci doplnkovú službu sú najmä turisti, ktorým nezáleží na tom, či sa na Korziku dostanú z prístavu Marseille, alebo Toulon. Cestujúci využívajúci základnú službu sú naopak najmä obyvatelia Korziky alebo južného Francúzska, ktorí sú citlivejší na blízkosť východiskového prístavu od svojho domova.

- (77) Spoločnosť Corsica Ferries tvrdí, že vývoj dopravy v rokoch 2002 až 2005, ktorý sa vyznačoval pomalým rastom dopravy v rámci základnej služby ⁽⁴⁵⁾, výrazným poklesom dopravy v rámci doplnkovej služby ⁽⁴⁶⁾ a zvýšením dopravy medzi Toulonom a Korzikou ⁽⁴⁷⁾, dosvedčuje priamu hospodársku súťaž medzi ponukou doplnkovej služby a jej vlastnou ponukou z Toulonu. Táto hospodárska súťaž potvrdzuje obchodnú a konkurenčnú povahu doplnkovej služby, ktorá teda nenaplnia skutočné potreby verejnej služby.

- (78) V druhom rade sa spoločnosť Corsica Ferries nazdáva, že doplnková služba v podobe stanovenej v dohode je nepomerná podľa rozsudku *Analir* ⁽⁴⁸⁾, pretože je zjavne nadmerná voči doprave na námorných trasách medzi Marseille a Korzikou.

⁽⁴⁵⁾ Nárast o 44 242 cestujúcich.

⁽⁴⁶⁾ Pokles o 208 213 cestujúcich.

⁽⁴⁷⁾ Nárast o 324 466 cestujúcich.

⁽⁴⁸⁾ Rozsudok z 20. februára 2001 vo veci C-205/99, *Analir a i./Španielsko*, Zb. 2001, s. I-1295.

- (79) Spoločnosť Corsica Ferries napokon poukazuje na to, že k dátumu uznesenia Parlamentného zhromaždenia Korziky z 24. marca 2006 sa doplnková služba nemohla považovať za spĺňajúcu kritérium nedostatku súkromnej iniciatívy. Zároveň zdôrazňuje, že objem jej služby z Toulonu sa v rokoch 2000 až 2007 zvýšil o 455 %, vedome však obmedzuje túto ponuku z dôvodu existencie dotovanej doplnkovej služby. Spresňuje, že kapacita, ktorú ponúka počas letného, jesenného a jarného obdobia, ktoré korešpondujú so základnou službou zabezpečovanou poverenou spoločnosťou, by stačila na uspokojenie dopytu. Naznačuje teda, že vyťaženosť plavidiel poverenej spoločnosti, ktorá bola poverená prevádzkovaním doplnkovej služby v rámci dohody o poverení službami vo verejnom záujme na roky 2007 – 2013, pôvodne nepresahovala 30 %⁽⁴⁹⁾. Podľa spoločnosti Corsica Ferries z týchto skutočností vyplýva, že nedostatok súkromnej iniciatívy nebolo možné posúdiť rovnakým spôsobom pri schvaľovaní technickej špecifikácie v rámci dohody na roky 2007 – 2013 a pri posudzovaní obdobia, ktoré jej predchádzalo.
- (80) Spoločnosť Corsica Ferries dodáva, že jej tvrdenia sa sčasti uplatňujú na dopravu nákladu. Spresňuje, že rozvoj trhu nákladnej dopravy z Toulonu nemal negatívny vplyv na množstvá prepravované v rámci pôsobnosti dohody, pričom vyzdvihuje, že sa vytvorila služba zohľadňujúca požiadavky na kontinuitu a kvalitu služby, ktorá reagovala na neuspokojenú potrebu.
- (81) Spoločnosť Corsica Ferries sa domnieva, že z uvedených skutočností vyplýva, že prvé kritérium rozsudku *Altmark* v tomto prípade nebolo splnené.

5.1.1.2. O druhom kritériu rozsudku *Altmark*

- (82) Pokiaľ ide o výšku náhrady, spoločnosť Corsica Ferries sa domnieva, že by sa mala posudzovať so zreteľom na platné nariadenie, ktorým by sa vylúčila akákoľvek možnosť hospodárskej súťaže so spoločne poverenými subjektmi.
- (83) Spoločnosť Corsica Ferries sa v prvom rade nazdáva, že náhrada za verejnú službu nespĺňa požiadavky na presnosť, objektívnosť a transparentnosť. Domnieva sa, že odvolanie sa na „abnormálne, nepredvídané zvýšenie, ku ktorému došlo nezávisle od vôle dopravcov“, a ktorým sa odôvodňuje vývoj tarifných stropov, nie je dostatočne presné. Celkove sa finančná náhrada zvyšuje rýchlejšie, ako sa znižujú skutočné príjmy, a naopak.

⁽⁴⁹⁾ Spoločnosť Corsica Ferries vychádza najmä zo štatistík, ktoré boli uvedené v uznesení Parlamentného zhromaždenia Korziky z 26. novembra 2009.

- (84) Dodáva, že cieľom zvýšenia predpokladaných príjmov medzi ponukou z decembra 2006 a ponukou z marca 2007 malo byť s uplatnením doložky o ochrane príjmov (článok 7 dohody) vyplatenie náhrady navyše k prevádzkovej dotácii. Ďalej sa domnieva, že základ použitý na určenie hodnoty plavidiel spoločnosti SNCM nebol objektívny ani transparentný, keďže tento základ sa podstatne menil medzi rôznymi ponukami, ktoré spoločnosť predložila.
- (85) Spoločnosť Corsica Ferries sa okrem toho nazdáva, že sa nestanovili kritériá na výpočet náhrady súvisiacej s vykonaním ochrannej doložky. Toto nestanovenie pravidiel viedlo k dodatočnému financovaniu spoločne poverených subjektov. Spoločnosť sa v súvislosti s nadhodnotenou predpokladanou dopravou domnieva, že sa vypočítala čiastočná náhrada vo výške rozdielu medzi predpokladanými a skutočnými príjmami.

5.1.1.3. O treťom kritériu rozsudku *Altmark*

- (86) Spoločnosť Corsica Ferries sa na jednej strane domnieva, že zisk z investovaného kapitálu vo výške 15 % je so zreteľom na normy v námornej doprave nadmerný. Tento efekt výnosnosti pripisuje úrovni, na ktorej spoločnosť SNCM ohodnotila trhovú hodnotu svojich plavidiel.
- (87) Na druhej strane sa nazdáva, že sa nezaviedol žiadny účinný kontrolný mechanizmus, ktorým by sa zaistilo, že sa nebudú udeľovať nadmerné náhrady.

5.1.1.4. O štvrtom kritériu rozsudku *Altmark*

- (88) Spoločnosť Corsica Ferries zastáva názor, že postup pridelovania poverenia neumožnil zabezpečiť dostatočne skutočnú a otvorenú hospodársku súťaž. Domnieva sa, že výsledok tohto postupu bol ovplyvnený hospodárskymi dôsledkami, ktoré by prinieslo uplatnenie ochrannej doložky v prípade neobnovenia poverenia. Okrem toho sa nazdáva, že podmienky stanovené v technickej špecifikácii nezaručovali účinnú hospodársku súťaž. Poukazuje na doložku, ktorej cieľom je nezhoršiť hospodárske podmienky poverenej spoločnosti⁽⁵⁰⁾, rozsah stanovených záväzkov verejnej služby, neexistenciu finančnej náhrady pre spoločnosti konkurujúce spoločne povereným subjektom, právo voľnej úvahy pri výkone právomocí OTC, pokiaľ ide o výnimky z konkrétnych pravidiel týkajúcich sa výzvy na predkladanie ponúk (ďalej len „konkrétne pravidlá“) a z technickej špecifikácie, záväzok používať plavidlá zaradené do prevádzky po 1. januári 1987, predimenzovanie rozsahu verejnej služby

⁽⁵⁰⁾ Článok 3 dohody, pozri odôvodnenie 35.

námornej dopravy, nedostatočné odlíšenie základnej a doplnkovej služby a výklad konkrétnych pravidiel v otázke predkladania ponuky s obsahom nemenovaných plavidiel.

- (89) Spoločnosť Corsica Ferries ďalej zdôrazňuje, že postup pridelenia poverenia nevedol k výberu cenovo najvýhodnejšej ponuky. Ponuka skupiny SNCM/CMN viedla k vyplateniu dotácií vo výške viac ako 15 miliónov EUR ročne, pričom rovnaká suma by sa dosiahla, ak by sa zvolilo spojenie s ponukou spoločnosti Corsica Ferries.
- (90) Spoločnosť Corsica Ferries preto zdôrazňuje, že výška náhrady sa mala stanoviť na základe porovnania so stredne veľkým podnikom s dobrým riadením, ktorý je primerane vybavený potrebnými prostriedkami. Keďže sa domnieva, že by mohla slúžiť ako takáto referencia, o to viac je presvedčená, že bola vhodným uchádzačom na prevádzku dopravy do prístavov Ajaccio, Propriano a Porto-Vecchio za viac ako o polovicu nižšiu cenu, než navrhovala skupina SNCM/CMN.

5.1.2. POZNÁMKY K NÁSTROJU SOCIÁLNEJ POMOCI

- (91) Spoločnosť Corsica Ferries zdôrazňuje, že nástroj sociálnej pomoci by predstavoval výhodu jednorazového preplatenia ciest, ktoré skutočne vykonajú oprávnení cestujúci, na rozdiel od poverenia, ktorým sa financuje kapacita dopravy. Takýto nástroj sociálnej pomoci by umožnil financovať záväzky verejnej služby za podstatne nižšiu cenu, ako je cena vyplývajúca z režimu poverenia.

5.2. PRIPOMIENKY SNCM A CMN

5.2.1. O ROZSAHU PÔSOBNOSTI VEREJNEJ SLUŽBY A PRVOM KRITÉRIU ROZSUDKU ALTMARK

- (92) Spoločnosti SNCM a CMN sa v prvom rade domnievajú, že poverenie nerozlišuje medzi základnou a doplnkovou službou. Podobne ako francúzske orgány sa nazdávajú, že v dohode sa vymedzujú dva sezónne programy, ku ktorým prislúchajú rôzne objemy ponúk v závislosti od obdobia špičky. Podľa SNCM nie je vylúčené, aby samospráva prevzala pevne stanovené náklady, ktoré poverené spoločnosti znášajú celý rok, s cieľom reagovať na aktuálne potreby poverenia.
- (93) SNCM v tejto súvislosti pripomína, že členské štáty majú rozsiahly priestor na uváženie v otázke určenia rozsahu

pôsobnosti rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu, ktorý Komisia spochybňuje len v prípade zjavne nesprávneho posúdenia. V tomto smere sa domnieva, že by bolo neprimerané, aby sa pri dokazovaní od členského štátu vyžadovalo preukázať, že pravidelné služby dopravy zabezpečované v situácii voľnej hospodárskej súťaže nevyhovujú vymedzeným potrebám verejnej služby.

- (94) SNCM sa zároveň domnieva, že z článku 4 nariadenia č. 3577/92 nevyplýva, že kritérium skutočnej potreby verejnej služby v súvislosti s nedostatkom súkromnej iniciatívy je všeobecným pravidlom, ktoré sa uplatňuje na tento prípad. Domnieva sa, že výklad tohto kritéria Súdnym dvorom v rozsudku *Analir* ⁽⁵¹⁾ nepodmieňuje vo všeobecnosti právomoc členských štátov na vymedzenie rozsahu poslania verejnej služby.
- (95) Spoločnosti SNCM a CMN sa zároveň v súlade so stanoviskom francúzskych orgánov domnievajú, že ak by aj Komisia nezohľadnila tento výklad, potreba verejnej služby v súvislosti s nedostatkom súkromnej iniciatívy by sa mala posudzovať komplexne za celkové obdobie výkonu zmluvy. Takéto celkové posúdenie by umožnilo odľahčiť prevádzkovanie verejnej služby náhradou za príjmy z hlavnej sezóny. V takom prípade by bolo určujúce posúdiť, či je súkromný prevádzkovateľ schopný vyhovieť požiadavkám na pravidelnosť, kontinuitu a frekvenciu služby počas celého roka. Spoločnosť CMN sa takisto domnieva, že základnú službu nemožno oddeliť od doplnkovej služby.
- (96) Spoločnosť SNCM v tejto súvislosti poukazuje na to, že v technickej špecifikácii poverenia sa nevyžaduje používanie rôznych plavidiel na stálu službu a na doplnkovú službu.
- (97) Okrem toho sa nazdáva, že porovnanie dopravy na trasách Marseille – Korzika a Toulon – Korzika nie je dostatočné na stanovenie zjavne chybného posúdenia v otázke hodnotenia kapacity súkromnej ponuky na zabezpečenie potreby vymedzenej v záväzkoch verejnej služby. Pokles celkovej dopravy zabezpečovanej spoločne poverenými subjektmi v rokoch 2004 – 2005 súvisel s výpadkom služby poskytovanej spoločnosťou SNCM z dôvodu sociálnych nepokojov, ako sa správne domnievajú francúzske orgány. Na druhej strane zvýšenie dopravy z Toulonu súviselo s efektom spojených nádob, ktorý vytvorili linky prichádzajúce z Talianska.

⁽⁵¹⁾ Vec C-205/99, už citovaná.

- (98) Pokiaľ ide o možné predimenzovanie ponuky služby v rámci dohody, spoločnosť SNCM sa domnieva, že do referenčného obdobia nemožno zahrnúť roky 2004 a 2005 pre uvedené sociálne nepokoje. Na zvládnutie dopravy počas hlavnej sezóny tak bolo potrebné využiť trajekty. Spoločnosť CMN takisto uvádza, že nastavenie ponuky vychádzalo z hospodárskeho prostredia, narušenia služby a z trendov dopravy počas hlavnej sezóny, z ktorých vyplynuli plavby s malou vyťaženosťou.
- (99) Spoločnosti SNCM a CMN ďalej poznamenávajú, že služby poskytované spoločnosťou Corsica Ferries z Toulonu nepodliehajú rovnakým záväzkom, aké musia dodržiavať spoločne poverené subjekty podľa dohody. V oblasti nákladnej dopravy spoločnosti SNCM a CMN zdôrazňujú záväzky týkajúce sa cestovného poriadku, kapacity nákladu a taríf, ktoré sú povinné dodržiavať. Pokiaľ ide o oblasť prepravy cestujúcich, spoločnosť SNCM sa domnieva, že obmedzeniami cestovného poriadku sa znižuje počet spiatocných ciest, že aj nepatrné obmedzenia v oblasti taríf spoločnosti Corsica Ferries by jej umožnili väčšiu obchodnú slobodu a že záväzky v oblasti kvality služby by viedli k zvýšeniu nákladov, ktoré znášajú spoločne poverené spoločnosti. Spoločnosť SNCM pripomína špecifiká určitých okresných destinácií uvedené v technickej špecifikácii, ako aj záväzky v oblasti každodenných spiatocných ciest, ktoré tiež spomína spoločnosť Corsica Ferries.
- (100) Spoločnosť SNCM subsidiárne poukazuje na skutočnosť, že dotácie poskytnuté ďalším aktérom na trhu, a najmä sociálna pomoc, mohli zohrať vo vývoji dopravy svoju úlohu. Tento vývoj by tak nijako nepreukazoval, ako sú poverené spoločnosti schopné splňať záväzky, ktoré im boli uložené.
- (101) Spoločnosť SNCM napokon uvádza, že jej ponuka služieb sa vymedzila v roku 2007. Zníženie požiadaviek OTC v roku 2009 tak predovšetkým súviselo s okolnosťami hospodárskej krízy a s investíciami, ktoré vykonala spoločnosť Corsica Ferries.
- 5.2.2. O DRUHOM KRITÉRIU ROZSUDKU ALTMARK
- (102) V súlade so stanoviskom francúzskych orgánov (pozri odôvodnenie 66) sa spoločnosť SNCM nazdáva, že článok 7.1 dohody postačuje na určenie základných kritérií použitých na výpočet náhrady. Okrem toho len akt prijatý na základe tohto ustanovenia by mohol podliehať kontrole, pokiaľ by nejestvoval článok 7.1.
- (103) Spoločnosti SNCM a CMN sa zároveň domnievajú, že argumentácia Francúzska v danom odôvodnení sa uplatňuje aj na otázku úpravy náhrady v závislosti od skutočných príjmov stanovených v dohode. Uplatnenie tejto doložky by bolo automatické a nevytváral by sa žiadny priestor na subjektívny výklad. Ochranná doložka súvisiaca s pohonnými látkami by sa odôvodňovala tým, že vývoj trhu a vplyv tohto vývoja na predpisy nie je možné predpovedať. Spoločnosť CMN napokon zdôrazňuje, že ochranná doložka súvisiaca s príjmami sa uplatňuje s cieľom ich zníženia aj zvýšenia.
- (104) Spoločnosť SNCM zastáva názor, že zmeny výšky predpokladaných príjmov medzi jednotlivými ponukami, ktoré predložili spoločne poverené subjekty, nie sú takej povahy, ktorá by spochybnila transparentnosť kritérií mechanizmu náhrady.
- (105) Spoločnosť SNCM zároveň spresňuje, že mimo rámca poverenia sa nevyplatila nijaká finančná náhrada. Poukazuje na ustanovenia dohody, podľa ktorých v určitých prípadoch narušenia služby výdavky uvoľnené poverenou spoločnosťou na zabezpečenie náhradných prostriedkov alebo na odškodnenie zákazníkov sa odpočítajú od zmluvnej pokuty účtovanej povereným spoločnostiam zo strany OTC. Hoci žiadosť spoločnosti SNCM na adresu orgánu OTC v tejto súvislosti má skutočne hodnotu 600 000 EUR, táto suma sa nevyplatila a predstavuje len zálohu s odhadom náhrady škody vyplatené spoločnosťou SNCM v dôsledku sociálnych nepokojov z roku 2010.
- 5.2.3. O OSTATNÝCH KRITÉRIÁCH ROZSUDKU ALTMARK
- (106) Pokiaľ ide o úroveň náhrady nákladov, ktoré vyplynuli zo záväzkov verejnej služby, spoločnosti SNCM a CMN sa domnievajú, že im nebola poskytnutá žiadna nadmerná náhrada. Pokiaľ ide o požiadavky na návratnosť kapitálu, spoločnosť SNCM naopak zdôrazňuje, že náklady, ktoré vyplynuli zo záväzkov verejnej služby neboli dostatočne nahradené, čo viedlo k negatívnemu výsledku po zohľadnení kapitálových výdavkov.
- (107) V otázke postupu výberu poskytovateľa služby spoločnosť SNCM pripomína, že protokol o privatizácii obsahoval jedinú doložku o zrušení. Mala by sa analyzovať v rovnakých súvislostiach, na aké poukázali francúzske orgány v odôvodnení 55. Okrem toho sa nazdáva, že keďže postup privatizácie SNCM si nevyžadoval zapojenie CTC, nemal žiadny vplyv na postup pridelovania poverenia.
- (108) Spoločnosti SNCM a CMN sa ďalej domnievajú, že požiadavky technickej špecifikácie nespochybnil konkurenčnú povahu postupu pridelovania poverenia. Zastávajú názor,

že kontrola splnenia štvrtého kritéria rozsudku *Altmark* sa netýka vhodnej povahy záväzkov verejnej služby, ktoré musia dodržiavať prevádzkovatelia mimo poverenia.

- (109) Spoločnosti SNCM a CMN okrem toho zdôrazňujú, že obmedzenia obsahu zmlúv o poskytovaní verejnej služby vyplývajúce z nariadenia č. 3577/92 nebránia členským štátom, aby k nim pridali ďalšie požiadavky.
- (110) Na základe tvrdení predložených francúzskymi orgánmi v odôvodnení 67 spoločnosť SNCM zastáva názor, že postup výberu poverenej spoločnosti nemal diskriminačnú povahu. Skutočnosť, že spoločnosť Corsica Ferries spochybňuje nestrannosť správneho súdu mesta Bastia a CTC to podľa spoločnosti SNCM dosvedčuje.
- (111) Spoločnosti SNCM a CMN sa subsidiárne domnievajú, že ak by sa aj zistilo, že kritériá rozsudku *Altmark* neboli splnené, poskytnuté náhrady by sa mohli kvalifikovať ako pomoci zlučiteľné s vnútorným trhom so zreteľom na rámec Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu. V tejto súvislosti sa nazdávajú, že platnosť poverenia je primeraná a že dopravné služby mimo poverenia majú vlastné nákladové účtovníctvo oddelené od dopravných spojení prevádzkovaných v rámci poverenia, čím sa zabezpečuje súlad so smernicou 2006/111/ES o finančnej transparentnosti.

6. POZNÁMKY FRANCÚZSKA K PRIPOMIENKAM ZAJINTERESOVANÝCH STRÁN

6.1. O ROZSAHU PÔSOBNOSTI VEREJNEJ SLUŽBY A PRVOM KRITÉRIU ROZSUDKU ALTMARK

- (112) Pokiaľ ide o pripomienky spoločnosti Corsica Ferries k splneniu prvého kritéria rozsudku *Altmark*, francúzske orgány predovšetkým pripomínajú svoje stanovisko o neoddeliteľnosti základnej a doplnkovej služby. Podľa ich názoru využívanie agentúrnych pracovníkov na prevádzkovanie doplnkovej služby nepredstavuje dôkaz, ktorý by potvrdzoval opak.
- (113) Ďalej namietajú proti tvrdeniu spoločnosti Corsica Ferries, podľa ktorého kritérium týkajúce sa kapacity je jediným kritériom požadovaným v súvislosti s doplnkovou službou. Pripomínajú, že takisto sa na ňu uplatňuje kritérium kvality stanovené v technickej špecifikácii.
- (114) V technickej špecifikácii poverenia sa okrem toho nevyžaduje používanie rôznych plavidiel na stálu službu a na doplnkovú službu.

(115) Podľa ich názoru nie je opodstatnené obmedziť analýzu možného nedostatku súkromnej iniciatívy len na obdobia prevádzky doplnkovej služby. Domnievajú sa, že nie je dôvod, aby sa doplnkovej službe odobrala kvalifikácia verejnej služby len preto, že je určená hlavne na prepravu turistov, keďže jej cieľom je zabezpečiť územnú kontinuitu a zmierniť ťažkosti súvisiace s ostrovnou polohou Korziky.

(116) Francúzske orgány nesúhlasia s analýzou spoločnosti Corsica Ferries v otázke možnosti úrovne ponuky stanovenej v dohode, ktorá sa týka doplnkovej služby. Domnievajú sa, že referenčné obdobie v oblasti dopravy cestujúcich by sa malo obmedziť na obdobie po roku 2006, keďže roky 2002 až 2005 boli poznačené narušením služby pre sociálne nepokoje. Celkové predimenzovanie ponuky v období rokov 2010 – 2013 pripisujú tomu, že spoločnosť Corsica Ferries uviedla do prevádzky plavidlo Smeralda.

(117) Francúzske orgány napokon poznamenávajú, že spoločnosť Corsica Ferries je hlavným príjmom nástroja sociálnej pomoci v rozsahu, v akom výška tejto pomoci závisí od počtu prepravených cestujúcich. Spoločnosť Corsica Ferries okrem toho zohľadňuje len kapacity dopravy a neskúma ostatné kritériá, ako napr. kvalitu služby.

6.2. O OSTATNÝCH KRITÉRIÁCH ROZSUDKU ALTMARK

(118) Pokiaľ ide o pripomienky spoločnosti Corsica Ferries o dodržaní druhého a tretieho kritéria rozsudku *Altmark*, francúzske orgány uvádzajú, že úprava poverenia formou dodatku z 28. decembra 2009 vyplynula z rozdielu medzi predpokladanou dopravou, ktorá sa stanovila na základe ambiciózných cieľov hospodárskeho rozvoja, a realitou, ktorú spôsobila situácia spomalenia hospodárskej činnosti a zvýšenie ponuky námornej dopravy. Zdôrazňujú, že kontrola nástroja náhrady vykonaná finančnými orgánmi sa nezameriava na jeho súlad s platnými právnymi predpismi v oblasti štátnej pomoci, ale na pravidelnosť, efektívnosť a účinnosť riadenia, ktorého je predmetom. Francúzske orgány ďalej zdôrazňujú, že poskytnuté pripomienky sa takisto týkali systému sociálnej pomoci, ktorý predovšetkým využila spoločnosť Corsica Ferries, pričom v rokoch 2002 až 2009 sa podľa francúzskych orgánov na tento účel poskytli sumy od 13,8 milióna do 20,8 milióna EUR.

(119) Pokiaľ ide o pripomienky spoločnosti Corsica Ferries o dodržaní štvrtého kritéria rozsudku *Altmark*, francúzske orgány uvádzajú, že rozsudok z 11. septembra 2012, ktorý vydal Všeobecný súd Európskej únie vo veci T-565/08, nemá žiadnu súvislosť s pridelením poverenia. Namietajú preto proti výkladu tohto rozsudku spoločnosťou Corsica Ferries a zastávajú názor, že v tomto prípade možno ochrannú doložku uplatniť len v prípade,

že by Komisia prijala rozhodnutie o kvalifikácii dotknutých opatrení ako štátnej pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom alebo v prípade nepridelenia zmluvy o poverení službami vo verejnom záujme spoločnosti SNCM.

- (120) Francúzske orgány sa napokon domnievajú, že platné právne predpisy neumožňujú odvolávať sa na výroky predsedu územného zhromaždenia s cieľom posúdiť stupeň účinnej hospodárskej súťaže, keďže táto správna jednotka nie je spôsobilá samostatne prijímať technickú špecifikáciu poverenia. Zároveň uvádzajú, že z analýzy ponúk vyplynulo, že spoločnosť Corsica Ferries nespĺňala podmienky danej technickej špecifikácie, neposkytla kritériá posúdenia svojho finančného zadlženia ani nezaručila relevantnosť svojho predpokladaného hospodárskeho výsledku.

7. POSÚDENIE OPATRENÍ

7.1. EXISTENCIA POMOCI PODĽA ČLÁNKU 107 ODS. 1 ZFEÚ

- (121) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá narušia hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvyhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.
- (122) Na to, aby sa vnútroštátne opatrenie mohlo kvalifikovať ako štátna pomoc, musia byť teda splnené tieto kumulatívne podmienky: 1. príjemca alebo príjemcovia opatrenia musia byť podnikom podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ; 2. dotknuté opatrenie musí byť poskytnuté zo štátnych zdrojov alebo pripísateľné štátu; 3. opatrenie príjemcovi alebo príjemcom poskytuje selektívnu výhodu a 4. predmetné opatrenie narušia hospodársku súťaž alebo hrozí jej narušením a mohlo by ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi⁽⁵²⁾.

7.1.1. POJMY PODNIK A HOSPODÁRSKA ČINNOSŤ

- (123) Ako sa zdôrazňuje v rozhodnutí o začatí konania (odôvodnenie 62), spoločnosti SNCM a CMN sú dvaja prevádzkovatelia, ktorí sa venujú poskytovaniu služieb námornej dopravy, a teda vykonávajú hospodársku činnosť.

7.1.2. ŠTÁTNE ZDROJE A VZŤAH K ŠTÁTU

- (124) Ako sa uvádza v rozhodnutí o začatí konania (odôvodnenia 63 a 65), rozhodnutie o uzatvorení dohody odhlasovalo Parlamentné zhromaždenie Korziky a zdroje verejného orgánu OTC sú verejnými prostriedkami, ktoré pochádzajú najmä z dotácií na územnú kontinuitu poskytnutých štátom. Náhrady vyplatené v rámci poverenia predstavujú teda prevod štátnych zdrojov prisúdiťelných štátu.

7.1.3. SELEKTÍVNA VÝHODA PRE SPOLOČNE POVERENÉ SUBJEKTY

- (125) Na posúdenie, či štátne opatrenie predstavuje pomoc podniku, je potrebné určiť, či dotknutý podnik získava hospodársku výhodu, ktorá mu umožňuje vyhnúť sa znášaniu nákladov, ktoré by za bežných okolností museli zaťažiť jeho vlastné finančné zdroje, a ktorú by nezískal za bežných trhových podmienok⁽⁵³⁾.

- (126) V tejto súvislosti sa Komisia v rozpore s tvrdeniami spoločnosti CMN domnieva, že zvýšenie trhových podielov konkurenčných prevádzkovateľov v žiadnom prípade nedosvedčuje neexistenciu výhody priznanej spoločne povereným subjektom. Je však nesporné, že povereným spoločnostiam sa mimo verejnej dotácie neposkytla náhrada prevádzkových nákladov stanovená v dohode.

- (127) Francúzsko sa odvoláva najmä na rozsudok Štátnej rady z 13. júla 2012, ktorým dosvedčuje neexistenciu prvkov štátnej pomoci v rámci celej dohody. Komisia však poukazuje na skutočnosť, že vnútroštátny súd vo svojom rozsudku rozhodol len o tom, že ochrannú doložku stanovenú v článku 7.1 dohody⁽⁵⁴⁾, ktorá sa posudzovala izolovane, nemožno kvalifikovať ako štátnu pomoc⁽⁵⁵⁾. Keďže Komisia neskúma ochrannú doložku izolovane, ale zohľadňuje dohodu ako celok, domnieva sa, že na základe motívov rozsudku o danej doložke nemožno určiť, či dohoda ako celok obsahuje prvky štátnej pomoci. Obsah tvrdení predložených v danom rozsudku posúdi v rámci preskúmania vymedzenia záväzkov verejnej služby obsiahnutých v dohode (pozri oddiel 7.1.3.1).

- (128) V rozsahu, v akom Francúzsko uvádza, že tieto náhrady nevytvárajú pre príjemcov selektívnu výhodu pri uplatnení rozsudku *Altmark*, Komisia musí preskúmať, či náhrady poskytnuté na základe dohody vyhovujú všetkým kritériám rozsudku *Altmark*, ako to tvrdia francúzske orgány a spoločne poverené subjekty.

⁽⁵²⁾ Pozri napríklad rozsudok Súdneho dvora z 10. januára 2006, *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze*, C-222/04, Zb. s. I-289, bod 129.

⁽⁵³⁾ Pozri najmä rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1990, C-301/87, *Francúzsko/Komisia*, Zb. 1990, s. I-307, bod 41.

⁽⁵⁴⁾ Pozri odôvodnenie 38.

⁽⁵⁵⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 24.

- (129) V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol v tomto rozsudku ⁽⁵⁶⁾, že náhrady poskytnuté na výkon záväzkov verejnej služby nepredstavujú pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ sú splnené štyri kumulatívne kritériá:
- podnik, ktorému bola poskytnutá pomoc, bol poverený realizáciou záväzkov služby vo verejnom záujme a tieto záväzky boli jednoznačne definované (1. kritérium),
  - kritériá, na základe ktorých je vypočítaná náhrada, boli vopred určené objektívnym a transparentným spôsobom (2. kritérium),
  - náhrada nepresahuje sumu nevyhnutnú na krytie výdavkov alebo ich časti, vynaložených pri realizácii záväzkov služieb vo verejnom záujme, zohľadniac pritom súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk pri plnení záväzkov služby vo verejnom záujme (3. kritérium),
  - ak sa výber podniku povereného realizáciou záväzkov služieb vo verejnom záujme neuskutočnil prostredníctvom výberového konania v rámci verejnej súťaže, výška nevyhnutnej náhrady je určená na základe analýzy výdavkov, ktoré by stredne veľký podnik, dobre riadený a primerane vybavený dopravnými prostriedkami vynaložil pri realizácii týchto záväzkov, zohľadniac pri tom súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk pri realizácii týchto záväzkov (4. kritérium).
- (130) Komisia vo svojom oznámení o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na náhrady za služby všeobecného hospodárskeho záujmu ⁽⁵⁷⁾ (ďalej len „oznámenie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu“) stanovila usmernenia na objasnenie požiadaviek týkajúcich sa náhrady služieb všeobecného hospodárskeho záujmu. Toto oznámenie sa venuje rozličným požiadavkám zavedeným rozsudkom *Altmark*, konkrétne pojmu služba všeobecného hospodárskeho významu podľa článku 106 ZFEÚ, potrebe poverovacieho aktu, záväzku definovať kritériá náhrady, zásadám týkajúcim sa predchádzania poskytovaniu nadmernej náhrady a zásadám týkajúcim sa výberu poskytovateľa.
- (131) V tomto prípade Komisia považuje za vhodné vykonať analýzu prvého a štvrtého kritéria rozsudku *Altmark*.
- 7.1.3.1. Definícia služby všeobecného hospodárskeho záujmu (1. kritérium)**
- Analytický rámec**
- (132) Je vhodné pripomenúť, že právomoc Komisie v oblasti definovania služby všeobecného hospodárskeho záujmu sa obmedzuje na overenie, či dotknutý členský štát nevykonal zjavne nesprávne posúdenie pri kvalifikovaní služby ako služby všeobecného hospodárskeho záujmu ⁽⁵⁸⁾.
- (133) Okrem toho, ak na úrovni Únie jestvujú osobitné pravidlá, zaväzujú právomoc členských štátov v oblasti posudzovania bez toho, aby bolo dotknuté posudzovanie vykonané Komisiou s cieľom zistiť v rámci kontroly štátnej pomoci, či sa služba všeobecného hospodárskeho záujmu vymedzila správne ⁽⁵⁹⁾. V rozhodnutí o začatí konania Komisia v tejto súvislosti uviedla, že v podstate na to, aby bol rozsah verejnej služby prijateľný v rámci kontroly štátnej pomoci, musí byť v súlade s nariadením č. 3577/92 a jeho výkladom v jurisdikcii Súdneho dvora ⁽⁶⁰⁾. Komisia preto uviedla, že bude analyzovať, či rozsah verejnej služby vymedzený v dohode bol nevyhnutný a pomerný k skutočnej potrebe verejnej služby, ktorá sa prejavovala v nedostatku pravidelných dopravných služieb v situácii voľnej hospodárskej súťaže.
- (134) Ak by sa teda v uvedenom prípade zistil nesúlad s podstatnými kritériami nariadenia č. 3577/92 a ich výkladu v judikatúre, nemohol by sa potvrdiť súlad daných náhrad s ustanoveniami článku 106 ods. 2 ZFEÚ. Súlad s nariadením č. 3577/92 je teda v tomto prípade nevyhnutnou podmienkou uplatniteľnosti rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu ⁽⁶¹⁾.
- (135) V tejto súvislosti Komisia konštatuje, že dohoda jednoznačne predstavuje „zmluvu o výkone vo verejnom záujme“ podľa nariadenia č. 3577/92 ⁽⁶²⁾. V tejto súvislosti sa domnieva, že podmienky zavedené v rozsudku *Anadir* sú osobitne podstatné pri analýze takejto zmluvy o službe vo verejnom záujme. Náhrada osobitných záväzkov v rámci zmluvy o službe vo verejnom záujme pri dotovaní ponuky služieb zjavne predstavuje prekážku

⁽⁵⁶⁾ Už citované, pozri poznámku pod čiarou č. 22.

⁽⁵⁷⁾ Oznámenie Komisie o uplatňovaní pravidiel Európskej únie na náhrady za služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ktoré Komisia prijala 20. decembra 2011 a ktoré bolo uverejnené v Ú. v. EÚ C 8, 11.1.2012, s. 4.

⁽⁵⁸⁾ Pozri oznámenie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu, bod 46.

⁽⁵⁹⁾ Pozri oznámenie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu, bod 46.

⁽⁶⁰⁾ Najmä s rozsudkom *Anadir*.

⁽⁶¹⁾ Pozri rámec Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu, body 8 a 13.

⁽⁶²⁾ Pozri článok 2 a 4 nariadenia č. 3577/92.

voľného pohybu služieb⁽⁶³⁾. Takáto prekážka môže byť opodstatnená len pri splnení obmedzujúcich podmienok, ktoré zabezpečujú nevyhnutnosť a primeranosť definície súboru služieb vyňatých z rozsahu pôsobnosti voľnej hospodárskej súťaže v súvislosti so skutočnou potrebou dopravy, ktorá nie je uspokojená v situácii voľnej hospodárskej súťaže.

- (136) Komisia sa preto domnieva, že analogicky k rozsudku *Analír* rozsah verejnej služby vymedzený v zmluve o výkone vo verejnom záujme musí byť nevyhnutný a primeraný k skutočnej potrebe verejnej služby, ktorá sa prejavovala v nedostatku pravidelných dopravných služieb za obvyklých trhových podmienok.

Samostatná analýza základnej služby a doplnkovej služby

- (137) Francúzske orgány na úvod poukazujú na to, že základná služba a doplnková služba tak, ako sú vymedzené v rozhodnutí o začatí konania a ako sa vymedzujú aj v tomto dokumente, nepredstavujú rozličné služby. Komisia sa napriek tomu domnieva, že z technickej špecifikácie poverenia zjavne vyplýva rozlíšenie medzi dopravnými službami, ktoré sa poskytujú počas celého roka v rámci základnej služby, a dodatočnou kapacitou zabezpečenou v období špičky⁽⁶⁴⁾.

- (138) Francúzske orgány takisto zastávajú názor, že rozsah služby vo verejnom záujme sa musí posudzovať komplexne za obidve služby. V tejto súvislosti sa odvolávajú na rozsudok Štátnej rady z 13. júla 2012, v ktorom vnútroštátny súd rozhodol, že nariadenie č. 3577/92 nebráni celkovému posudzovaniu skutočnej potreby verejnej služby za jednotlivé trasy, pričom sa nemusí skúmať, či je táto potreba opodstatnená nepretržite. Štátna rada z neho vyvodila, že nariadením č. 3577/92 sa neukladá povinnosť, aby doplnková služba reagovala na skutočnú potrebu verejnej služby, ktorá sa odlišuje od potreby, na ktorú reaguje základná služba.

- (139) Komisia sa v tejto otázke v súlade so svojou rozhodovacou praxou⁽⁶⁵⁾ domnieva, že s cieľom vyhnúť sa tzv.

zlízaniu smotany⁽⁶⁶⁾, ktoré by mohlo poškodiť hospodársku efektívnosť výkonu služieb, ako aj ich kvalitu a hospodársku životaschopnosť, môže byť oprávnené, aby sa za okolností, keď sa dopyt po doprave vyznačuje sezónnymi črtami, zahrnuli do rozsahu služby vo verejnom záujme služby vzťahujúce sa na obdobia špičky aj na menej vyťažené obdobia. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu sa Komisia nazdáva, že je oprávnené sa domnievať, že doplnkovú službu možno odôvodniť skutočnou potrebou verejnej služby, ktorú zabezpečuje základná služba, len ak sa na základe súboru technických a hospodárskych skutočností stanoví, že jej výkon je nevyhnutný na výkon základnej služby, ako to tvrdia francúzske orgány.

- (140) Avšak na rozdiel od tvrdení Francúzska, spoločnosti SNCM a spoločnosti CMN, výkon doplnkovej služby sa v tomto prípade nejaví ako nevyhnutný na výkon základnej služby.

- (141) Komisia pripomína, že rozšírenie rozsahu verejnej služby sa môže v určitých prípadoch odôvodniť prítomnosťou riadne stanovených vzájomných technických súvislostí alebo hospodárskej efektívnosti (synergie). Avšak v tomto prípade sa nestanovila nijaká vzájomná technická súvislosť medzi základnou a doplnkovou službou. Komisia poukazuje na to, že záväzky na ne uplatnené sa rozlišujú, najmä pokiaľ ide o cestovný poriadok a frekvenciu. Pokiaľ ide o cestovný poriadok, zatiaľ čo vo vymedzení základnej služby sa vyžadoval minimálny cestovný poriadok odchodov a prísne časové rozmedzie príchodov⁽⁶⁷⁾, vo vymedzení doplnkovej služby sa neuvádzal žiadny záväzný cestovný poriadok. Pokiaľ ide o frekvenciu, v technickej špecifikácii dohody sa nestanovuje žiadny záväzok v súvislosti s doplnkovou službou, pričom kapacita dopravy sa vymedzuje ročne podľa období špičky. Výkon služieb zabezpečených na základe podobného rozdelenia⁽⁶⁸⁾ bol prevádzkovaný rôznymi plavidlami a posádkami v období rokov 2002 – 2006.

- (142) V tejto súvislosti je vhodné poznamenať, že tvrdenie francúzskych orgánov, podľa ktorého sa v technickej špecifikácii nevyžadovalo používanie rôznych druhov plavidiel, nepochybňuje tento záver v rozsahu, v akom sa na základe skúseností z predchádzajúceho poverenia

⁽⁶³⁾ Pozri najmä rozsudok z 25. júla 1991, *Säger*, C-76/90, Zb. s. I-4221, bod 12; rozsudok z 9. augusta 1994, *Vander Elst*, C-43/93, Zb. s. I-3803, bod 14; rozsudok z 28. marca 1996, *Guiot*, C-272/94, Zb. s. I-1905, bod 10; rozsudok z 18. júna 1998, *Corsica Ferries France*, C-266/96, Zb. s. I-3949, bod 56, a rozsudok z 23. novembra 1999, *Arblade a i.*, C-369/96 a C-376/96, Zb. s. I-8453, bod 33.

⁽⁶⁴⁾ Zloženie jednotlivých služieb sa pripomína v odôvodnení 33 a v poznámkach pod čiarou č. 25 a 26. Zloženie doplnkovej služby sa predstavuje najmä v oddiele I písm. a) ods. 2 (Marseille – Ajaccio), oddiele I písm. b) ods. 2 (Marseille – Bastia) a v oddiele I písm. d) ods. 1.4 (Marseille – Propriano) technickej špecifikácie dohody.

⁽⁶⁵⁾ Pozri rozhodnutie z 30. októbra 2001 o štátnej pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée, Ú. v. ES L 50, 21.2.2002, s. 66, odôvodnenie 74.

⁽⁶⁶⁾ Pojem „zlízanie smotany“ označuje situáciu, v ktorej by konkurenčné podniky námornej dopravy prevádzkovali svoje služby len počas obdobia špičky.

⁽⁶⁷⁾ Dohoda o poverení službami vo verejnom záujme, príloha I. Toto časové rozmedzie príchodov bolo v prípade trás Marseille – Ajaccio a Marseille – Bastia od 6.30 hod. do 7.00 hod. a v prípade trasy Marseille – Propriano od 6.30 hod. do 7.30 hod., so zreteľom na ťažkosti súvisiace s prepravou cestujúcich a nákladu.

⁽⁶⁸⁾ V období rokov 2002 – 2006 sa vymedzila doplnková služba, v rámci ktorej spoločne poverené subjekty zabezpečili dodatočnú kapacitu cestujúcich v obdobiach špičky. Túto službu zabezpečovali osobné lode. Pozri správu Regionálneho auditorského úradu Korziky.

na obdobie rokov 2002 – 2006 stanovilo, že sa môžu poskytovať dva druhy služieb s použitím rôznych plavidiel ⁽⁶⁹⁾.

- (143) S ohľadom na argument francúzskych orgánov, podľa ktorého zahrnutie doplnkovej služby možno odôvodniť finančným vyrovnaním so základnou službou, stačí konštatovať, že nákladové účtovníctvo spoločnosti SNCM trvalo vykazuje v prípade tejto služby prevádzkovú stratu ⁽⁷⁰⁾. Tento argument nie je preto možné zohľadniť.
- (144) Okrem toho sa takisto poznamenáva, že za osobitných okolností tohto prípadu sa nedá konštatovať, že výkon doplnkovej služby je nevyhnutný na dobrý výkon základnej služby, a že žiadne z argumentov, ktoré v tomto ohľade predložili francúzske orgány a poverené spoločnosti, nepotvrdzujú tento záver. Komisia sa preto domnieva, že kvalifikácia služby všeobecného hospodárskeho záujmu sa musí posudzovať oddelene za jednotlivé druhy predmetných služieb.

Analýza základnej služby

- (145) Komisia v prvom rade zdôrazňuje, že v súlade s judikatúrou ⁽⁷¹⁾ a jej rozhodovacou praxou v tejto oblasti ⁽⁷²⁾ politika územnej kontinuity, ktorú rozvíjajú francúzske orgány, sleduje oprávnený verejný záujem tým, že zabezpečuje dostatok dopravných služieb s cieľom reagovať na potreby hospodárskeho a sociálneho rozvoja na Korzike. Zdá sa teda, že poskytovanie minimálnej služby územnej kontinuity medzi Marseille a príslušnými piatimi prístavmi na Korzike zodpovedá potrebe verejnej služby, ktorá je jednoznačne vymedzená.
- (146) Pokiaľ ide o výskyt nedostatku súkromnej iniciatívy v oblasti základnej služby, ostatní prevádzkovatelia na trhu sami uznávajú, že by neboli schopní zabezpečiť túto službu ⁽⁷³⁾.
- (147) Komisia sa domnieva, najmä so zreteľom na obdobie, počas ktorého sa zaznamenal tento nedostatok, že

konštatovanie nedostatku súkromnej iniciatívy na každej z dotknutých trás, pokiaľ ide o presne stanovenú potrebu dopravy len počas menej vyťažených období roka, stačí na opodstatnenie zahrnutia základnej služby do rozsahu služby vo verejnom záujme počas celého roka v rámci všetkých týchto trás. Zjavná technická a hospodárska efektívnosť odôvodňuje stálu povahu základnej služby, pričom nie je potrebné charakterizovať nedostatok dopravných služieb počas celého roka. Prerozdelenie určitých plavidiel počas roka by v tejto súvislosti predstavovalo dodatočnú hospodársku záťaž pre poverené spoločnosti, a zároveň by sa obrali o významné príjmy počas období špičky.

- (148) Ako Komisia zdôraznila vo svojom oznámení o výklade ⁽⁷⁴⁾ nariadenia č. 3577/92, samotné zoskupenie trás nie je v rozpore s uvedeným nariadením. Naopak, v tomto prípade zoskupenie piatich trás umožňuje spoločné využívanie námorných kapacít na zlepšenie kvality danej služby ⁽⁷⁵⁾ a zníženie jej výdavkov tam, kde sú technické požiadavky týkajúce sa trás do piatich prístavov na Korzike v rámci základnej služby podstatne porovnateľné, pokiaľ ide o cestovný poriadok, dĺžku plavby a rozdelenie kapacít medzi náklad a cestujúcich ⁽⁷⁶⁾. V dohode ⁽⁷⁷⁾ sa uvádza, že určité plavidlá sa budú používať zároveň na viacerých rôznych trasách základnej služby a že viaceré rozličné plavidlá sa budú používať na tej istej trase ⁽⁷⁸⁾.
- (149) V súlade s článkom 4 nariadenia č. 3577/92 sa v dohode a jej prílohách stanovujú presné normy v oblasti kontinuity, pravidelnosti, kapacity a tarifkácie, ktoré musia poverené spoločnosti dodržiavať pri zabezpečovaní základnej služby (pozri oddiel 2.5).
- (150) Okrem toho sa takisto poznamenáva, že zahrnutie základnej služby do rozsahu dohody je nevyhnutné a primerané k skutočnej potrebe verejnej služby.

Analýza doplnkovej služby

- (151) Komisia sa domnieva, že keďže ide o doplnkovú službu, zahrnutie tejto služby do rozsahu služby vo verejnom záujme je v protiklade s požiadavkou na nevyhnutnosť a primeranosť obsiahnutej vo vymedzení rozsahu služby vo verejnom záujme vzhľadom na skutočnú potrebu verejnej služby (pozri oddiel 8.1.1).

⁽⁶⁹⁾ Základná služba sa od roku 2002 prevádzkovala prostredníctvom plavidiel na prepravu nákladu a osôb, zatiaľ čo doplnková služba využívala trajekty (alebo osobné lode). Ako vyzdvihol najmä regionálny auditorský úrad Korziky (Správa o konečných pripomienkach Korzického dopravného úradu, s. 80 až 82), dohoda „sa vzhľadom na formuláciu a všeobecnú organizáciu podobá na predchádzajúcu dohodu“ a „v otázke záväzkov verejnej služby došlo len k miernym zmenám ich vlastností“.

⁽⁷⁰⁾ Pozri odôvodnenie 47 a poznámku pod čiarou č. 35.

⁽⁷¹⁾ Pozri už citovaný rozsudok *Analir*, bod 27.

⁽⁷²⁾ Pozri rozhodnutie z 30. októbra 2001 o štátnej pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée, Ú. v. ES L 50, 21.2.2002.

⁽⁷³⁾ Pozri odôvodnenie 79 rozhodnutia o začatí konania.

⁽⁷⁴⁾ KOM (2003) 595 v konečnom znení – neuverejnené v úradnom vestníku, oddiel 5.5.3.

⁽⁷⁵⁾ Hlavne vďaka minimalizácii vplyvu prevádzkovej indispozície určitých plavidiel.

⁽⁷⁶⁾ Dohoda o poverení službami vo verejnom záujme, príloha I.

⁽⁷⁷⁾ Príloha 2, zásadne rozdelenie plavidiel podľa trás.

⁽⁷⁸⁾ Plavidlo Pascal Paoli sa určilo za hlavné plavidlo na trase Marseille – Bastia a za vedľajšie plavidlo na trase Marseille – Balagne. Podobne sa základná služba do prístavu Propriano zabezpečovala pomocou troch plavidiel CMN, a to Girolata, Kalliste a Scandola.

(152) Komisia v tejto súvislosti konštatuje, že výkon služby na troch trasách doplnkovej služby, t. j. na trasách Marseille – Ajaccio, Marseille – Bastia a Marseille – Propriano, zabezpečovala kompletne spoločnosť SNCM prostredníctvom použitia dvoch osobných lodí Danielle Casanova a Napoléon Bonaparte na prevádzkovanie služieb na všetkých troch trasách⁽⁷⁹⁾. Komisia okrem toho poukazuje na to, že slabé miesta záväzkov, ktoré sa vyžadujú pri prevádzkovaní doplnkovej služby v tomto prípade⁽⁸⁰⁾, o to viac odôvodňovali spoločné využitie námorných kapacít na zabezpečenie služby, pričom umožňovali technické a hospodárske prepojenia pri prevádzke služieb na všetkých troch dotknutých trasách. Komisia sa preto domnieva, že platnosť zahrnutia doplnkovej služby do rozsahu dohody by sa mala posudzovať komplexne.

(153) Pri skúmaní nevyhnutnosti a primeranosti rozsahu poverenia sa navyše musí prihliadať na prítomnosť záväzkov verejnej služby v rámci všetkých dopravných služieb medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou. Na druhej strane vzhľadom na okolnosti tohto prípadu a na tvrdenia zainteresovaných strán⁽⁸¹⁾ sa toto preskúmanie musí takisto zameriavať na prítomnosť ponuky súkromnej iniciatívy z Toulonu, ktorá môže výrazne nahradiť trasy z Marseille, ktoré sú predmetom poverenia.

Nahradiť služby prepravy cestujúcich z Marseille a Toulonu

(154) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania pripomenula súbor indícií, ktoré by mohli naznačiť prítomnosť vzájomnej nahraditeľnosti služieb z Marseille a služieb z Toulonu. Vývoj dopravy v oblasti dopravného spojenia medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou svedčí o rýchlym vývoji konkurenčnej ponuky k ponuke spoločne poverených subjektov. Doprava v rámci námorných služieb medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou sa v rokoch 2002 až 2009 zvýšila v oblasti prepravy cestujúcich o 31,6 %⁽⁸²⁾. Rozdelenie dopravy medzi prevádzkovanými prístavmi svedčí o výraznom raste dopravy z Toulonu (+ 150 % v rokoch 2002 až 2009) a o súčasnom znížení dopravy z Marseille (- 1,7 %). Z týchto skutočností vyplýva, že z rastu celkovej dopravy z veľkej časti profitovali poskytovatelia služby z Toulonu na úkor ponuky spoločne poverených subjektov, ktoré svoje služby prevádzkovali z Marseille.

(155) Napriek tvrdeniam francúzskych orgánov, ktoré sa mimochodom poskytli bez kvantitatívneho podkladu, sa

nezdá, že tento vývoj by sa mohol pripisovať efektu spojených nádob s Talianskom. V skutočnosti sa zdá, že časť dopravy na Korziku súvisiacej so spojeniami medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou⁽⁸³⁾ v rokoch 2002 až 2009 stabilne rástla, pričom sa zvýšila na úkor spojení medzi Korzikou a Talianskom zo 60,9 % v roku 2002 na 66,2 % v roku 2009⁽⁸⁴⁾.

(156) Pokiaľ ide o argument francúzskych orgánov, podľa ktorého Rada pre hospodársku súťaž vo svojom rozhodnutí z roku 2006 stanovila, že nemožno vylúčiť, že trh prepravy cestujúcich z Marseille predstavuje relevantný trh, Komisia konštatuje, že Rada pre hospodársku súťaž sa so zreteľom na svoje argumenty o prítomnosti dominantného postavenia spoločnosti SNCM v otázke jej reakcie na výzvu orgánu OTC na predkladanie ponúk⁽⁸⁵⁾ obmedzila na konštatovanie, že jestvuje relevantný trh, ktorý tvoria trasy z Marseille⁽⁸⁶⁾. Toto stanovisko však nebránilo Rade pre hospodársku súťaž, aby konštatovala, že „v oblasti trhu cestujúcich, ktorí cestujú v období špičky medzi kontinentom a Korzikou (kontinentálne Francúzsko a Taliansko), nemožno vylúčiť, že prístavy Nice, Toulon, Marseille, Livorno, Savona a Janov si navzájom vytvárajú určitý konkurenčný tlak“⁽⁸⁷⁾.

(157) Faktom je, že vývoj dopravy medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou v prospech spojení z Toulonu ešte väčšmi poznačuje doplnkovú službu. V rokoch 2002 až 2005 skutočná doprava v rámci doplnkovej služby poklesla o 208 213 cestujúcich na trase Marseille – Korzika, zatiaľ čo v rovnakom období sa doprava na trase Toulon – Korzika zvýšila o 324 466 cestujúcich. Pokles podielu dopravy zabezpečovanej doplnkovou službou v prospech ostatných prevádzkovateľov na trhu v kontexte celkového zvyšovania dopravy od roku 2002 naznačuje vysoký stupeň vzájomnej nahraditeľnosti týchto dvoch služieb.

(158) Z kvalitatívnejšieho hľadiska možno poznamenať, že malá vzdialenosť medzi Marseille a Toulonom v dĺžke 50 km má skutočne povahu, ktorá môže viesť k vzájomnej nahraditeľnosti služieb zabezpečovaných do rovnakých prístavov na Korzike. Presun z Marseille do Toulonu v dĺžke 35 až 45 minút je navyše oveľa kratší ako presun po mori⁽⁸⁸⁾, a teda je len malá pravdepodobnosť, že bude predstavovať prekážku hospodárskej súťaže medzi týmito dvomi službami u konečného

⁽⁷⁹⁾ Pozri prílohu 2 dohody.

⁽⁸⁰⁾ Tieto záväzky sa v zásade obmedzujú na minimálnu dopravnú kapacitu, ktorá sa má poskytnúť za všetky obdobia špičky, pozri odôvodnenie 141.

⁽⁸¹⁾ Pozri oddiel 5.1.1.

⁽⁸²⁾ Pozri správu o konečných pripomienkach Regionálneho audítorského úradu Korziky s názvom „Continuité territoriale“ (Územná kontinuita), 2010, s. 65.

⁽⁸³⁾ Komisia sa odvoláva na námornú prepravu cestujúcich zo alebo do všetkých prístavov na Korzike.

⁽⁸⁴⁾ Zdroj: Observatoire Régional des Transports de la Corse.

⁽⁸⁵⁾ Pozri oddiel 2.4.

⁽⁸⁶⁾ Pozri rozhodnutie č. 06-MC-03 z 11. decembra 2006, bod 97.

⁽⁸⁷⁾ Pozri rozhodnutie č. 06-MC-03 z 11. decembra 2006, bod 80.

⁽⁸⁸⁾ Dĺžka presunu po mori prostredníctvom plavidla na prepravu osôb a nákladu sa pohybuje od 4 hod. 45 min. z Toulonu po približne 10 hod. z Marseille (nočná plavba).

používateľa. Prístav Toulon je okrem toho bližšie ku Korzike približne o 50 km, a teda plavidlá z Toulonu sú schopné doplaviť sa na Korziku za kratší čas ako plavidlá z Marseille, čo posilňuje nahraditeľnosť služieb z Marseille a služieb z Toulonu⁽⁸⁹⁾.

- (159) Podstatný stupeň nahraditeľnosti služieb⁽⁹⁰⁾ prevádzkovaných z prístavu Marseille a z prístavu Toulon možno kvantitatívne dosvedčiť v roku 2006 na základe presunutia dopravy do Toulonu počas štrajkov, ktoré vážne narušili služby z Marseille koncom roka 2005⁽⁹¹⁾. Aj po zohľadnení vplyvu trendového zvýšenia dopravy z Toulonu⁽⁹²⁾ sa na trasách do prístavu Ajaccio v období septembra až októbra 2005 zaznamenal 89 %⁽⁹³⁾ presun dopravy z Marseille do Toulonu⁽⁹⁴⁾.
- (160) Na základe všetkých týchto skutočností sa Komisia domnieva, že za okolností tohto prípadu bola doplnková služba pri udeľovaní dohody dostatočne nahraditeľná z pohľadu dopytu cestujúcich za služby z Toulonu do prístavov Bastia a Ajaccio.

Nedostatok súkromnej iniciatívy

- (161) Komisia sa zároveň nazdáva, že francúzske orgány nepredložili nijaký dôkaz o nedostatku súkromnej iniciatívy v súvislosti s doplnkovou službou. Síce namietajú voči rozlišovaniu medzi základnou a doplnkovou službou, pripomínajú však iba to, že členské štáty majú

⁽⁸⁹⁾ Pozri aj stanovisko č. 12-A-05 zo 17. februára 2012, oddiel C 2), a najmä bod 131, v ktorom sa poukazuje na určitú vzájomnú nahraditeľnosť služieb medzi prístavmi na Korzike, a na druhej strane medzi Marseille a Toulonom vrátane obdobia menej intenzívnej dopravy. Žiadna okolnosť zistená v rámci postupu nenaznačuje zásadný vývoj faktorov ovplyvňujúcich nahraditeľnosť ponuky z Marseille a z Toulonu v rokoch 2006 až 2012.

⁽⁹⁰⁾ Služby, ktoré sa tu uvádzajú, sú služby prepravy cestujúcich do prístavov Bastia a Ajaccio, ktoré sa prevádzkujú len z Toulonu.

⁽⁹¹⁾ V mesiacoch september – október 2005 došlo v Marseille k výraznému sociálnemu konfliktu v súvislosti s privatizáciou spoločnosti SNCM.

⁽⁹²⁾ Komisia zohľadnila tento vplyv tak, že upravila skutočný presun dopravy o medziročné rozdiely zistené v mesiacoch predchádzajúcich štrajku. Je síce možné, že údaje o doprave v mesiacoch, ktoré bezprostredne nasledovali po najväčšom narušení služby, boli takisto ovplyvnené zrušenými rezerváciami, avšak údaje za predchádzajúce mesiace poskytujú vernejší obraz o dlhodobom vývoji príslušného trhu.

⁽⁹³⁾ Naopak, presun dopravy do Nice, ktorý tiež nie je zanedbateľný, bol oveľa nižší. Zdroj: Observatoire Régional des Transports de la Corse.

⁽⁹⁴⁾ Pri zohľadnení trendových úprav opísaných v predchádzajúcom texte sa počet cestujúcich z Marseille znížil o 22 600 cestujúcich, zatiaľ čo počet cestujúcich z Toulonu po úprave vykazoval prírastok 20 056 cestujúcich. Úprava presunu dopravy do Nice nebola pozorovaná.

rozsiahlu mieru úvahy v otázke určenia rozsahu pôsobnosti rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu. Zahŕnutie doplnkovej služby však neodôvodňuje nedostatkom súkromnej iniciatívy v súvislosti s potrebou osobitnej služby. Francúzske orgány odôvodňujú komplexnú povahu dohody tým, že nechceli obmedzovať rozsah pôsobnosti verejnej služby na neziskové činnosti, aby sa zaručilo finančné vyrovnanie (pozri odôvodnenia 61 a 62). Už v minulosti sa však konštatovalo, že toto tvrdenie nie je možné uznať (pozri odôvodnenie 143).

- (162) V tejto súvislosti Komisia porovnála skutočnú prepravu cestujúcich do každého z prístavov doplnkovej služby s ponukou zabezpečenou spoločnosťou Corsica Ferries z Toulonu a s ponukou základnej služby poverenia. Z tohto porovnania vyplýva, že v prípade prístavov Bastia a Ajaccio, ktoré predstavujú 90 % požadovaných kapacít doplnkovej služby, spojenie kapacít ponúkaných základnou službou poverenia z Marseille a služby súkromnej iniciatívy, ktorá sa v rokoch 2004 až 2006 poskytovala z Toulonu, stačilo na uspokojenie skutočného dopytu, či už počas jarného a jesenného obdobia alebo počas letného obdobia, a to v prípade oboch prístavov a za každý rok obdobia rokov 2004 – 2006.

- (163) Tento záver Francúzsko nespochybnilo v celom jeho rozsahu. Francúzske orgány sa obmedzujú na zdôrazňovanie výnimočných okolností rokov 2004 a 2005⁽⁹⁵⁾, ktoré podľa nich vysvetľujú pokles počtu cestujúcich v rámci doplnkovej služby. Komisia sa však domnieva, že dôležitosť tohto tvrdenia o rokoch 2004 a 2005 je značne obmedzená z dôvodu výrazného presunu dopravy, ktorý sa zistil v súvislosti so službami z Toulonu⁽⁹⁶⁾. Komisia v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že dostatok dopravných služieb možno konštatovať aj v roku 2006, ktorý bezprostredne predchádzal vstúpeniu poverenia do platnosti⁽⁹⁷⁾ a v ktorom mala situácia hospodárskej súťaže osobitný význam.

- (164) Komisia sa teda domnieva, že začlenenie doplnkovej služby do rozsahu poverenia nebolo ani nevyhnutné, ani primerané, pokiaľ ide o uspokojenie skutočného dopytu po doprave na trasách Marseille – Bastia a Marseille – Ajaccio. Na trase Marseille – Propriano

⁽⁹⁵⁾ Pozri odôvodnenie 159 a súvisiacu poznámku pod čiarou č. 93.

⁽⁹⁶⁾ Vplyv narušenia služby z Marseille na skutočne zistenú celkovú dopravu znižuje súčasný nárast počtu cestujúcich prepravovaných na trasách z Toulonu, pozri odôvodnenie 159.

⁽⁹⁷⁾ Rok 2006 sa vyznačoval aj výrazným rastom celkového počtu cestujúcich prepravovaných na Korziku, pričom podľa ORTC dosahoval 8,5 %.

nebola v roku 2006 pravidelne prevádzkovaná nijaká iná služba, avšak Komisia sa napriek tomu domnieva, že malý podiel dopravy, ktorý táto trasa predstavuje⁽⁹⁸⁾, neumožňuje konštatovať, že nedostatok súkromnej iniciatívy na tejto jedinej trase ruší platnosť záveru o celkovej doplnkovej službe.

(165) V tejto súvislosti je vhodné poznamenať, že služba zabezpečovaná spoločnosťou Corsica Ferries zodpovedala normám záväzkov verejnej služby uplatňovaným na všetkých trasách medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou a nevykazovala rozličné kvalitatívne vlastnosti ako služba zabezpečovaná v rámci doplnkovej služby. Ako sa už uviedlo v odôvodnení 141, záväzky v oblasti kvality súvisiace s doplnkovou službou boli oveľa menej prísne ako záväzky súvisiace so základnou službou.

(166) Komisia sa v tejto súvislosti nazdáva, že členské štáty nemôžu spájať osobitné záväzky služieb vo verejnom záujme so službami, ktoré už sú alebo môžu byť poskytované v uspokojivej miere a za podmienok (cena, objektívne znaky kvality, kontinuita a prístup k službe) zlučiteľných s verejným záujmom, ako ho definuje štát, podnikmi pôsobiacimi za bežných trhových podmienok⁽⁹⁹⁾. Komisia sa teda na základe uvedených skutočností domnieva, že náhrada výdavkov, ktoré spoločnosť SNCM vynaložila na prevádzkovanie doplnkovej služby, je takisto v rozpore s ustálenou praxou Komisie v tejto oblasti. Vzhľadom na prítomnosť záväzkov verejnej služby a nástroja sociálnej pomoci⁽¹⁰⁰⁾ v rámci všetkých trás medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou, konkurenti spoločnosti SNCM v oblasti prepravy cestujúcich, ktorí svoje služby prevádzkovali z Toulonu, sa mohli považovať za podniky pôsobiace za bežných trhových podmienok.

(167) Komisia záverom konštatuje, že začlenenie doplnkovej služby do rozsahu pôsobnosti verejnej služby nezodpovedá skutočnej potrebe verejnej služby, a preto so zreteľom na osobitné platné predpisy sa Francúzsko v tomto prípade dopustilo zjavne nesprávneho posúdenia, keď doplnkovú službu obsiahnutú v dohode kvalifikovalo ako službu všeobecného hospodárskeho záujmu. Prvé kritérium rozsudku *Altmark* teda nie je splnené, pokiaľ ide o náhrady poskytnuté v súvislosti s doplnkovou službou.

⁽⁹⁸⁾ Trasa Marseille – Propriano predstavovala približne 10 % činnosti doplnkovej služby, či už z hľadiska kapacít poskytovaných na tejto trase v rámci poverenia v období rokov 2007 – 2013, alebo z hľadiska skutočne zisteného dopytu. Zdroje: ORTC a Správa o výkone služieb spoločnosti SNCM 2010.

⁽⁹⁹⁾ Pozri bod 48 oznámenia o službe všeobecného hospodárskeho záujmu.

⁽¹⁰⁰⁾ Pozri odôvodnenie 7 a poznámku pod čiarou č. 5.

7.1.3.2. Výber poskytovateľa služby (4. kritérium)

(168) Podľa štvrtého kritéria rozsudku *Altmark* musí náhrada vyplývať z postupu verejného obstarávania, ktorý umožňuje vybrať kandidáta schopného poskytovať požadované služby s najnižšími nákladmi pre spoločnosť alebo sa musí stanoviť na základe porovnania so stredne veľkým podnikom s dobrým riadením, ktorý je primerane vybavený potrebnými prostriedkami⁽¹⁰¹⁾.

O prvom čiastkovom kritériu

(169) Udelenie poverenia na zabezpečovanie námornej dopravy medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou sa vykonalo na základe rokovacieho postupu, ktorému predchádzalo uverejnenie oznámenia o výzve na predkladanie ponúk v Úradnom vestníku Európskej únie v súlade s článkom L.1411-1 CGCT⁽¹⁰²⁾. Postup verejného obstarávania však nevyklučuje výskyt pomoci, ak umožňuje vybrať kandidáta, ktorý je schopný poskytovať tieto služby „s najnižšími nákladmi pre spoločnosť“⁽¹⁰³⁾. V rozhodnutí o začatí konania Komisia vyslovila pochybnosť, či sa postup zadávania zákazky konal v dostatočne konkurenčných a otvorených podmienkach.

(170) Postup uplatnený v tomto prípade, ktorý sa vo francúzskom práve vymedzuje na pridelovanie poverení službami vo verejnom záujme, je rokovací postup, ktorému predchádza uverejnenie verejnej zákazky v rámci európskeho práva. Predovšetkým je vhodné pripomenúť, že týmto postupom možno zaručiť účinnú hospodársku súťaž iba na základe posudzovania jednotlivých prípadov⁽¹⁰⁴⁾. Tento postup poskytuje širokú mieru voľnej úvahy verejnému obstarávateľovi a môže sa v ňom obmedziť účasť príslušných prevádzkovateľov.

(171) Pokiaľ ide o tento prípad, Komisia sa domnieva, že podmienky výzvy na predkladanie ponúk neumožňovali zaručiť takúto účinnú hospodársku súťaž.

(172) Jediná konkurenčná ponuka voči ponuke spoločne poverených subjektov sa neposúdila so zreteľom na jej skutočné prednosti (kritériá na udelenie zákazky), ale na základe výberového kritéria, v tomto prípade išlo o schopnosť kandidáta začať prevádzku od 1. júla 2007. Postup tak neumožnil orgánu OTC, aby porovnal viaceré ponuky a vybral tú, ktorá je ekonomicky najvýhodnejšia.

⁽¹⁰¹⁾ Pozri bod 62 oznámenia o službe všeobecného hospodárskeho záujmu.

⁽¹⁰²⁾ Všeobecný zákonník územných celkov.

⁽¹⁰³⁾ Pozri body 65 a 66 oznámenia o službe všeobecného hospodárskeho záujmu.

⁽¹⁰⁴⁾ Pozri oznámenie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu, bod 67.

- (173) Na rozdiel od tvrdení francúzskych orgánov sa Komisia domnieva, že skutočnosť, že uvedené dve ponuky boli skutočne predložené, nestačí na dosvedčenie účinnej hospodárskej súťaže, keďže konkurenčná ponuka nepredstavovala vierohodnú alternatívu. V tomto prípade spoločnosť Corsica Ferries vo svojej ponuke navrhovala začať s prevádzkou služieb 12. novembra 2007, pričom v technickej špecifikácii sa vyžadovalo začatie prevádzky od 1. júla 2007⁽¹⁰⁵⁾. Na rozdiel od tvrdenia francúzskych orgánov sa Komisia nedomnieva, že séria žalôb predstavuje skutočnosť, ktorou možno dokázať účinnosť hospodárskej súťaže v rámci postupu zadávania zákazky na výkon dohody.
- (174) Toto tvrdenie potvrdzuje aj súbor skutočností týkajúcich sa situácie na trhu a podmienok postupu výzvy na predkladanie ponúk.
- (175) Predovšetkým je vhodné poukázať na to, že skupina SNCM/CMN mala veľkú konkurenčnú výhodu, čo zdôraznila najmä Rada pre hospodársku súťaž⁽¹⁰⁶⁾, keďže bola historickým prevádzkovateľom a disponovala už lodným vybavením, ktoré spĺňalo požiadavky technickej špecifikácie dohody.
- (176) Okrem toho veľmi krátka lehota medzi dátumom na udelenie dohody (ktorá sa napokon prideliť 7. júna 2007) a dátumom začatia prevádzky služieb (1. júla 2007) mohla predstavovať výraznú prekážku pre nových uchádzačov. V spojení s technickými požiadavkami týkajúcimi sa osobitných vlastností dotknutých prístavov⁽¹⁰⁷⁾, podmienok na vek flotily⁽¹⁰⁸⁾ a individuálnych kapacít, ktoré sa vyžadovali v technickej špecifikácii dohody, táto veľmi krátka lehota mohla obmedziť účasť na výzve na predkladanie ponúk. Komisia sa nazdáva, že lehota v trvaní troch týždňov nie je dostatočná, aby sa v jej rámci uskutočnilo prerozdelenie flotily plavidiel za okolností tohto prípadu alebo zakúpenie a/alebo prenájom súboru plavidiel v súlade s podmienkami technickej špecifikácie⁽¹⁰⁹⁾.
- (177) A napokon existencia množstva ochranných doložiek⁽¹¹⁰⁾, ktoré orgánu OTC poskytli možnosť rozhodnúť o výnimkách z platných predpisov⁽¹¹¹⁾, takisto mohla prispieť k odradeniu účasti na výzve na predkladanie ponúk tým, že sa vytvorili pochybnosti o určitých technických a hospodárskych prvkoch, ktoré boli zásadné pri vypracovaní ponuky. Komisia sa domnieva, ako zdôraznili aj francúzske orgány, že stanovenie dodatočných podmienok nad rámec podmienok uvedených v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 3577/92 nie je v rozpore s nariadením v rámci zmluvy o službe vo verejnom záujme. Vnútroštátne orgány mali však v tomto prípade povinnosť overiť, či najmä so zreteľom na tieto dodatočné podmienky, ktoré mohli obmedziť účasť na postupe verejného obstarávania, bola pri udeľovaní dohody zabezpečená účinná hospodárska súťaž, prostredníctvom ktorej bolo možné vyhovieť 4. kritériu rozsudku *Altmark*, a ak by sa zistil opak, mali povinnosť vyvolať z toho primerané právne dôsledky.
- (178) Na základe všetkých týchto skutočností sa Komisia domnieva, že podmienky vykonaného postupu neumožnili v tomto prípade zabezpečiť účinnú hospodársku súťaž pri udeľovaní poverenia, a následne ani výber ponuky, ktorá by umožnila zabezpečiť službu s najnižšími nákladmi pre spoločnosť⁽¹¹²⁾.

O druhom čiastkovom kritériu

- (179) Francúzske orgány boli povinné preukázať, že výška náhrady sa stanovila na základe porovnania so stredne veľkým podnikom s dobrým riadením, ktorý je primerane vybavený potrebnými prostriedkami⁽¹¹³⁾.
- (180) Francúzsko nepredložilo informácie o týchto skutočnostiach. Ako sa zdôrazňuje aj v oddiele 2.5, náhrada sa nestanovila podľa základu výdavkov stanoveného *a priori* ani na základe porovnania so štruktúrou nákladov iných porovnateľných lodných spoločností, ale so zreteľom na predpokladané príjmy a ceny pohonných látok, ktoré zohľadňujú len časť výnosov a nákladov služby.
- (181) Ako vo svojej správe zdôraznil Regionálny auditorský úrad Korziky⁽¹¹⁴⁾, Komisia konštatuje, že predpokladané náhrady v rámci poverenia v rokoch 2007 – 2013 boli zreteľne vyššie ako predpokladané náhrady na obdobie rokov 2002 – 2006 v prípade podobných záväzkov, a dokonca boli o niečo nižšie, pokiaľ ide o ponúkanú kapacitu.

⁽¹⁰⁵⁾ Správa výboru pre poverenie službami vo verejnom záujme.

⁽¹⁰⁶⁾ Pozri rozhodnutie č. 06-MC-03 z 11. decembra 2006, ktoré sa týka žiadostí o predbežné opatrenia v sektore námornej dopravy medzi Korzikou a kontinentálnym Francúzskom, najmä bod 106. „Situácia z Marseille sa teda analyzuje napriek chýbajúcej právnej výlučnosti ako faktická výlučnosť v prospech dvojice poverených spoločností, ktoré okrem iného disponujú z titulu svojho postavenia historických prevádzkovateľov na týchto trasách loďami, ktoré sú najvhodnejšie na zabezpečovanie prepravy nákladu a cestujúcich z Marseille.“

⁽¹⁰⁷⁾ V tejto súvislosti napríklad prístav Bastia nebol v roku 2007 uspôsobený na manévrovanie plavidiel dlhších ako 180 metrov.

⁽¹⁰⁸⁾ Nemožnosť zaradiť plavidlá staršie ako 20 rokov viedla k obmedzeniu súboru plavidiel, ktoré mohli zaradiť konkurenti historických prevádzkovateľov.

⁽¹⁰⁹⁾ V tejto súvislosti je vhodné poukázať na to, že vysoké náklady na plavidlo, ktoré by mohlo vyhovieť podmienkam technickej špecifikácie dohody, a to aj na plavidlo z druhej ruky, predstavovali prekážku vstupu ďalších uchádzačov. Spoločnosť SNCM zakúpila v roku 2009 plavidlo na prepravu osôb a nákladu Jean Nicoli za 75 miliónov EUR.

⁽¹¹⁰⁾ Pozri oddiel 2.5.

⁽¹¹¹⁾ Najmä pokiaľ ide o vek flotily alebo prispôbenie služieb (pozri dohodu, prílohu I).

⁽¹¹²⁾ Jednoznačne možno konštatovať, že uzatvorenie dodatku na základe priamych rokovaní medzi verejným obstarávateľom a poverenou skupinou nemôže spochybniť tento záver, keďže sa vzťahuje na obdobie rokov 2010 – 2013.

⁽¹¹³⁾ Pozri bod 61 oznámenia o službe všeobecného hospodárskeho záujmu.

⁽¹¹⁴⁾ Pozri správu o konečných pripomienkach Korzického dopravného úradu, s. 80.

(182) Hoci sa hospodárske podmienky v rokoch 2001 až 2007 zmenili, porovnanie s výdavkami, ktoré by vynaložil dobre riadený podnik, bolo o to viac nevyhnutné, keďže určité skutočnosti naznačovali, že spoločnosť SNCM, ktorá bola v tom čase na konci obdobia intenzívnej reštrukturalizácie⁽¹¹⁵⁾, nebola takýmto podnikom.

(183) Na základe uvedených skutočností sa Komisia domnieva, že štvrté kritérium rozsudku *Altmark* v tomto prípade nebolo splnené.

7.1.3.3. Závbery o výskyte selektívnej výhody

(184) Keďže kritériá rozsudku *Altmark* sú kumulatívne, nevyhovenie prvému kritériu zo strany doplnkovej služby a v každom prípade aj nevyhovenie štvrtému kritériu zo strany dohody ako celku stačí na potvrdenie výskytu hospodárskej selektívnej výhody pre spoločne poverené subjekty.

7.1.4. O PODMIENKACH VPLYVVU NA OBCHOD MEDZI ČLENSKÝMI ŠTÁTMI A NARUŠENÍ HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE

(185) Ako sa uviedlo v rozhodnutí o začatí konania, spoločnosť SNCM a CMN prevádzkujú svoje služby na trasách medzi kontinentálnym Francúzskom a Korzikou v priamej hospodárskej súťaži s prevádzkovateľmi, ako sú napr. Corsica Ferries, Moby Lines a Saremar. Komisia preto dospela k záveru, že skúmané verejné náhrady môžu posilniť postavenie spoločností SNCM a CMN na úkor konkurenčných podnikov námornej dopravy v EÚ, a môžu tak narušiť hospodársku súťaž a ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

7.1.5. ZÁVERY O EXISTENCII ŠTÁTNEJ POMOCI PODĽA ČLÁNKU 107 ODS. 1 ZFEÚ

(186) Na základe uvedených skutočností sa Komisia domnieva, že náhrady udelené spoločnostiam SNCM a CMN v rámci dohody predstavujú štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

(187) Keďže táto pomoc sa poskytla bez predchádzajúceho oznámenia Komisii, ide o neoprávnenú pomoc.

8. ZLUČITEĽNOSŤ S VNÚTORNÝM TRHOM

8.1. ANALÝZA ZLUČITEĽNOSTI S ČLÁNKOM 106 ODS. 2 ZFEÚ

(188) Ako sa už uviedlo v rozhodnutí o začatí konania⁽¹¹⁶⁾, preprava cestujúcich v rámci poverenia prevyšuje

300 000 cestujúcich ročne a náhrada stanovená v dohode prevyšuje sumu 30 miliónov EUR ročne. Rozhodnutia o službách všeobecného hospodárskeho záujmu z roku 2005⁽¹¹⁷⁾ a 2011⁽¹¹⁸⁾ sa teda neuplatňujú na dohodu, a to vzhľadom na článok 2 ods. 1 písm. c) prvého rozhodnutia a článok 2 ods. 1 písm. d) druhého rozhodnutia.

(189) Komisia sa preto, a keďže Francúzsko neuviedlo žiadny iný základ zlučiteľnosti⁽¹¹⁹⁾, domnieva, že zlučiteľnosť náhrad poskytnutých podľa dohody s vnútorným trhom sa musí posúdiť na základe rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu. Je však vhodné pripomenúť, že v súlade s bodom 69 rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu zásady stanovené v bodoch 14, 19, 20, 24, 39 a 60 uvedeného rámca sa neuplatňujú na neoprávnenú pomoc poskytnutú pred 31. januárom 2012.

(190) V súlade s bodom 11 rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu štátnu pomoc, ktorá nepatrí do rozsahu pôsobnosti rozhodnutia z roku 2011, možno vyhlásiť za zlučiteľnú s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ, ak je nevyhnutná na poskytovanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu a neovplyvňuje rozvoj obchodu v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so záujmami Únie. Podmienky stanovené v oddieloch 2.2 až 2.10 musia byť splnené, aby sa takáto rovnováha dosiahla.

(191) Predovšetkým je vhodné preskúmať vymedzenie služby všeobecného hospodárskeho záujmu použité v tomto prípade.

8.1.1. SKUTOČNÁ SLUŽBA VŠEOBECNÉHO HOSPODÁRSKEHO ZÁUJMU

(192) Keďže kvalifikácia doplnkovej služby v rámci služby všeobecného hospodárskeho záujmu sa obmedzuje na kontrolu zjavne nesprávneho posúdenia (pozri odôvodnenia 151 až 167), náhrady poskytnuté v súvislosti s touto službou nemožno označiť za zlučiteľné s článkom 106 ods. 2 ZFEÚ.

(193) Komisia na druhej strane usúdila na základe analýzy vychádzajúcej z odôvodnení 145 až 150, že základná služba predstavovala dobre vymedzenú službu všeobecného hospodárskeho záujmu.

⁽¹¹⁵⁾ Pozri odôvodnenie 15 a poznámku pod čiarou č. 10.

⁽¹¹⁶⁾ Pozri odôvodnenia 118 a 120 rozhodnutia o začatí konania.

⁽¹¹⁷⁾ Rozhodnutie Komisie 2005/842/ES z 28. novembra 2005 o uplatňovaní článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 312, 29.11.2005, s. 67).

⁽¹¹⁸⁾ Rozhodnutie Komisie z 20. decembra 2011 o uplatňovaní článku 106 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 7, 11.1.2012, s. 3).

⁽¹¹⁹⁾ Pozri najmä rozsudok Súdneho dvora z 28. apríla 1993, C-301/90, *Taliansko/Komisia*, Zb. 1993, s. I-02097, bod 20.

8.1.2. ĎALŠIE PODMIENKY RÁMCA ÚNIE O SLUŽBE VŠEOBECNÉHO HOSPODÁRSKEHO ZÁUJMU

(194) Je vhodné preskúmať, či boli splnené ostatné podmienky rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu, a to len v prípade základnej služby, ktorá ako jediná predstavuje dobre vymedzenú službu všeobecného hospodárskeho záujmu.

8.1.2.1. Poverenie

(195) Pokiaľ ide o potrebu **poverovacieho aktu**, v ktorom sú uvedené záväzky služby vo verejnom záujme a metódy výpočtu náhrady, takéto záväzky, ako aj parametre náhrady sú v dohode stanovené.

(196) V tejto súvislosti je predovšetkým vhodné spresniť, že existencia ochrannej doložky⁽¹²⁰⁾, ktorá sa uplatňuje v prípade významných úprav technických, zákonných alebo hospodárskych podmienok zmluvy, nespochybňuje predbežnú povahu definície parametrov na stanovenie náhrady.

(197) Zmluvným stranám umožňuje najmä uzatvárať dodatky, ak dôjde k výrazným zmenám podmienok výkonu služieb, ktoré by mohli ohroziť ciele dohody. Spája sa teda s doložkou o dodatkoch podľa všeobecného práva, ktorej prípadné uplatnenie sa však napriek tomu musí podrobiť analýze so zreteľom na právo v oblasti pomoci. Cieľom tejto doložky je „obnovenie počiatočnej finančnej rovnováhy“, ktorá sa prednostne zabezpečuje úpravou maximálnych taríf a povahy služieb. Možnosť úpravy náhrady, ktorá sa výslovne neuvádza v texte, možno teda chápať len z pohľadu úpravy poskytovaných služieb. Ako sa už poukázalo v rozsudku Štátnej rady, samotná táto ochranná doložka teda nemôže otvoriť cestu k nadmernej náhrade poskytovaných služieb.

(198) O takýto prípad by nešlo vtedy, ak by na rozdiel od okolností tohto prípadu situácia uplatňovania a opätovného rokovania bola zjavne príliš široko vymedzená, alebo ak by doložka umožňovala poskytnutie dodatočnej náhrady za služby, ktoré sa už poskytli v čase uplatnenia ochrannej doložky, bez spresnenia parametrov na stanovenie tejto dodatočnej náhrady. Prítomnosť doložky o úprave výkonu⁽¹²¹⁾ takisto nespochybňuje tento záver, keďže jej uplatnenie bolo podmienené na jednej strane zachovaním všeobecnej hospodárskej situácie dohody, a teda sa obmedzovala len na malé zmeny a úpravy, a na druhej strane súčasným znížením úrovne náhrad a služieb. Ak by sa aj usúdilo, že dodatkom z 28. decembra 2009 sa podstatne zmenili parametre

na stanovenie náhrady a zloženie služieb, napriek tomu platí, že vymedzenie týchto parametrov predchádzalo obdobiu rokov 2010 – 2013, na ktoré sa uplatňujú.

(199) Okrem toho sa nezdá, že rozdielna výška predpokladaných príjmov medzi jednotlivými ponukami predloženými spoločne poverenými subjektmi by bola neopodstatnená. Komisia sa domnieva, že zahrnutie optimistických predpokladov príjmov môže skutočne zodpovedať prehodnoteniu predpokladov v závislosti od trhových výhľadov. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že predpokladaná doprava uvedená pri rokovaniach bola celkovo nižšia ako doprava predložená v konkurenčnej ponuke⁽¹²²⁾. Vzhľadom na skutočné a predpokladané príjmy v rokoch 2002 až 2006⁽¹²³⁾ a na priaznivý vývoj trhu námornej dopravy na Korziku v roku 2006 sa Komisia domnieva, že referenčné parametre, na základe ktorých sa v dohode stanovili úpravy náhrady, boli v každom prípade možné v súlade s odôvodnením 23 rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu.

(200) Pokiaľ ide o ďalšie body, na ktoré poukázal sťažovateľ a ktoré vychádzali z existencie súboru doložiek o úprave⁽¹²⁴⁾, je vhodné pripomenúť, že podľa judikatúry Všeobecného súdu zložitost' mechanizmu úpravy náhrady nemá povahu, ktorou by sa spochybnila presná, transparentná a objektívna povaha mechanizmu náhrady⁽¹²⁵⁾.

(201) Pokiaľ ide o pochybnosti, ktoré Komisia vyslovila v súvislosti s finančnou náhradou, ktorá sa poskytla povereným spoločnostiam mimo rámca dohody, francúzske orgány predložili dôkaz o tom, že sumy uvedené v rozhodnutí o začatí konania sa vzťahovali len na žiadosti poverených spoločností, ktoré napokon orgán OTC zamietol.

8.1.2.2. Trvanie obdobia poverenia

(202) **Trvanie obdobia poverenia** v dĺžke šesť a pol roka je v súlade s usmerneniami Spoločenstva v tejto oblasti⁽¹²⁶⁾, v ktorých sa stanovuje hranica šiestich rokov.

⁽¹²²⁾ Týka sa to trás Marseille – Ajaccio, Marseille – Propriano a Marseille – Porto-Vecchio. Zdroj: správa výboru pre poverenie službami vo verejnom záujme.

⁽¹²³⁾ Celkové čisté príjmy spoločnosti SNCM v roku 2005 v oblasti jej činností v rámci poverenia dosahovali napríklad 80,3 miliónov EUR, pričom predpokladané príjmy na rok 2008 dosahovali 85,5 milióna EUR.

⁽¹²⁴⁾ Pozri odôvodnenia 38 a 39 tohto dokumentu a odôvodnenie 53 rozhodnutia o začatí konania.

⁽¹²⁵⁾ Pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. februára 2008, T-289/03, *BUPA/Komisia*, Zb. 2008, s. II-81, bod 217.

⁽¹²⁶⁾ Pozri oznámenie Komisie K(2004) 43 – Usmernenia Spoločenstva o štátnej pomoci námornej doprave, oddiel 9, bod 3.

⁽¹²⁰⁾ Pozri odôvodnenia 37 a 38.

⁽¹²¹⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 33 tohto dokumentu a odôvodnenie 54 rozhodnutia o začatí konania.

8.1.2.3. **Súlad so smernicou 2006/111/ES**

- (203) Pokiaľ ide o **súlad so smernicou 2006/111/ES** o finančnej transparentnosti, spoločne poverené podniky skutočne zaviedli samostatné nákladové účtovníctvo zamerané na činnosti v rámci poverenia. V prípade spoločnosti SNCM sa okrem toho v tomto účtovníctve rozlišuje medzi činnosťami základnej služby a činnosťami súvisiacimi s doplnkovou službou (pozri odôvodnenia 46 a 47).

8.1.2.4. **Výška náhrady**

- (204) Pokiaľ ide o **vylúčenie nadmernej náhrady**, v dohode sa stanovila hraničná výška hrubej marže (bez započítania amortizácie, nájomného a ďalších kapitálových poplatkov) na 15 % trhovej hodnoty plavidiel. Komisia v rozhodnutí o začatí konania poukázala na to, že nemá dostatok informácií, ktoré by jej umožnili *a priori* vylúčiť, že sa poskytla nadmerná náhrada.

- (205) Konanie vo veci formálneho zisťovania umožnilo predovšetkým objasniť, že trhovú hodnotu plavidiel sa stanovila na základe odborného posudku, pričom konečné zmluvné parametre sa stanovili na základe viacerých posudkov. Základ aktív použitý na určenie hornej hranice náhrady teda predstavuje zostatkovú trhovú hodnotu plavidiel používaných v rámci poverenia ⁽¹²⁷⁾.

- (206) Keďže zostatková trhovú hodnotu plavidiel v rámci poverenia sa považovala za odpísanú po ôsmich rokoch ⁽¹²⁸⁾, ako to umožňujú francúzske daňové zákony, doložka o hornej hranici náhrady v skutočnosti obmedzovala pomer čistého zisku k aktívam (ROA) a priemerný čistý zisk z hospodárskeho kapitálu (ROCE) na 2,5 % ⁽¹²⁹⁾. Úroková miera tzv. bezpečného prístavu poskytnutá podľa rámca Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu ⁽¹³⁰⁾ k dátumu udelenia poverenia dosahovala vyše 5 % ⁽¹³¹⁾, zatiaľ čo podstatnú časť

⁽¹²⁷⁾ Trhovú hodnotu jednotlivých plavidiel sa započítava pomerne k ich používaniu v rámci poverenia.

⁽¹²⁸⁾ Táto lehota, ktorá je síce krátka voči hospodárskej životnosti plavidla (ktorá môže byť viac než 20 rokov), je opodstatnená, keďže 1. v technickej špecifikácii sa predpisoval maximálny vek plavidiel 20 rokov a 2. priemerný vek plavidiel spoločnosti CMN bol viac ako 13 rokov a spoločnosti SNCM viac ako 12 rokov, čo *de facto* obmedzovalo ich hospodársku životnosť, ak sa nepristúpilo k investovaniu do rozsiahlej údržby.

⁽¹²⁹⁾ Hodnota plavidiel používaných v rámci poverenia predstavovala dolnú hranicu aktív lodnej spoločnosti.

⁽¹³⁰⁾ Pozri rámec Únie o službe všeobecného hospodárskeho záujmu bod 37, v ktorom Komisia uvádza úrokovú mieru 100 bázičných bodov nad úrovňou relevantnej swapovej úrokovej miery (rovnaká miera, rovnaká splatnosť), ktorá sa pokladá za primeraný zisk bez ohľadu na úroveň rizika, ktoré skutočne znáša poskytovateľ služby všeobecného hospodárskeho záujmu.

⁽¹³¹⁾ Keďže k splatnosti v dĺžke šesť a pol roka nebola k dispozícii swapová úroková miera, Komisia použila ako ukazovateľ swapovú úrokovú mieru so splatnosťou 7 rokov. Denné uzávierky tejto miery počas mesiaca, ktorý predchádzal udeleniu poverenia sa pohybovali od 4,4 % do 4,7 % (zdroj: Bloomberg).

obchodného rizika súvisiaceho so službami znášali spoločne poverené subjekty SNCM a CMN. Okrem toho z praxe vyplýva, že výsledok pred zohľadnením kapitálových poplatkov poverených spoločností bol oveľa nižší ako táto hranica (pozri ďalej v texte).

- (207) Podmienky dohody teda nevedli k nadmernej náhrade. Rozdelenie náhrady medzi základnú službu a doplnkovú službu v prípade spoločnosti SNCM nemá povahu, ktorá by spochybňovala tento záver v súvislosti so základnou službou vzhľadom na podmienky analytického rozdelenia náhrady medzi tieto dve služby (pozri odôvodnenie 46). Z údajov, ktoré poskytlo Francúzsko a spoločnosť SNCM, vyplýva, že výsledok pred zohľadnením kapitálových poplatkov spoločnosti SNCM, ktoré bolo možno pripísať základnej službe, bol výrazne nižší ako spomínaná hranica 15 %.

Výsledok pred zohľadnením kapitálových poplatkov podľa spoločnosti a služby:

	SNCM – základná služba	SNCM – spolu	CMN
2007 S2	[...] (*)	[...]	[...]
2008	[...]	[...]	[...]
2009	[...]	[...]	[...]
2010	[...]	[...]	[...]
2011	[...]	[...]	[...]

(*) Informácie podliehajúce obchodnému tajomstvu.

- (208) Orgán OTC uskutočnil kontrolu nadmernej náhrady prostredníctvom externého audítora po troch rokoch trvania poverenia (v rozpočtovom roku 2010). Nezávislá spoločnosť pre hospodárske poradenstvo okrem toho každý rok v mene orgánu OTC overuje prevádzkové účty poverených spoločností.

8.1.2.5. Ďalšie požiadavky, ktoré môžu byť potrebné na zabezpečenie toho, aby rozvoj obchodu nebol ovplyvnený v takom rozsahu, že by to bolo v rozpore so záujmami Únie

- (209) Vzhľadom na skutočnosti uvedené v oddiele 8.1.1.3 sa Komisia domnieva, že žiadna skutočnosť neumožňuje konštatovať, že verejná služba územnej kontinuity sa mohla vykonávať v podmienkach, ktoré umožňovali zníženie narušenia hospodárskej súťaže, ktoré vzniklo na základe zmluvy o službe vo verejnom záujme. Tvrdenia spoločnosti Corsica Ferries, ktoré poukazujú na to, že priemerné výdavky na zabezpečovanie dopravných služieb v rámci dohody sú oveľa vyššie ako výdavky

na zabezpečovanie dopravných služieb z Nice a Toulonu, na ktoré sa uplatňuje nástroj sociálnej pomoci⁽¹³²⁾, nespochybnujú nevyhnutnosť a primeranosť zmluvy o službe vo verejnom záujme na zabezpečovanie dopravy do prístavov na Korzike počas celého roka, a najmä dopravu do vedľajších prístavov (Porto-Vecchio, Calvi-Balagne a Propriano). Ako sa okrem toho pripomenulo v oddiele 7.1.3.1, Komisia sa domnieva, že zoskupenie trás základnej služby spĺňa nesporné požiadavky na technickú a hospodársku efektívnosť.

- (210) Komisia poznamenáva, že francúzske orgány otvorili postup verejného obstarávania na výber poskytovateľa, ktorý bude schopný prevádzkovať v období rokov 2014 – 2023 dopravné služby na Korziku z Marseille za podobných podmienok, aké sa uplatňujú na základnú službu poverenia, ktoré je predmetom tohto rozhodnutia. Tento postup by sa mal ukončiť v lete 2013.
- (211) Pokiaľ ide o narušenie hospodárskej súťaže na trhu námornej dopravy, Komisia dospela k záveru, že náhrada výdavkov na základnú službu nemôže prevyšovať výdavky poverených spoločností vrátane primeraného zisku (pozri predchádzajúci oddiel). Neumožňuje teda týmto podnikom vytvárať nadmerné zisky, ktoré by im umožňovali financovať iné služby.
- (212) Komisia sa preto domnieva, že nie je nevyhnutné zaviesť ďalšie podmienky, aby sa zaistila zlučiteľnosť náhrady za základnú službu s vnútorným trhom.

9. ZÁVER

- (213) Na základe uvedených skutočností sa Komisia domnieva, že náhrady udelené spoločnostiam SNCM a CMN v súvislosti so základnou službou predstavujú neoprávnenú štátnu pomoc, sú však zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ.
- (214) Náhrady udelené spoločnosti SNCM v súvislosti s doplnkovou službou, stanovené v dohode na obdobie od 1. júla 2007 do 31. decembra 2013, predstavujú neoprávnenú štátnu pomoc a nie sú zlučiteľné s vnútorným trhom.
- (215) Francúzske orgány sú preto povinné odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia zrušiť všetky platby v prospech spoločnosti SNCM súvisiace s náhradou za doplnkovú službu. Týka sa to predovšetkým ročného zostatku

náhrady za rok 2012 (ak sa táto platba ešte neuskutočnila), ako aj mesačných splátok na rok 2013, ktoré sa mali vyplácať po tomto dátume.

- (216) Komisia ďalej pripomína, že podľa článku 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999, akákoľvek pomoc, ktorá je neoprávnená a nezlučiteľná s vnútorným trhom, sa musí spätne vymôcť od jej príjemcu⁽¹³³⁾.
- (217) Francúzsko je preto povinné prijať všetky nevyhnutné opatrenia, aby spoločnosť SNCM vrátila náhrady, ktoré získala v súvislosti s doplnkovou službou dohody od 1. júla 2007.
- (218) Pokiaľ ide o určenie výšky pomoci, ktorá sa má vrátiť, bez započítania úrokov, Komisia sa domnieva, že nákladové účtovníctvo spoločnosti SNCM⁽¹³⁴⁾ predstavuje vhodný základ na vypočítanie náhrad pridelených základnej a doplnkovej službe. Výška pomoci, ktorá sa má vrátiť, sa teda skladá z týchto prvkov:
- suma náhrady, ktorá sa skutočne uhradila v rokoch 2007 až 2011 v súvislosti s doplnkovou službou, dosahuje 172,744 mil. EUR (pozri tabuľku v odôvodnení 46);
  - mesačné splátky za rok 2012 uhradené v súvislosti s doplnkovou službou, ktoré sa v súčasnosti odhadujú na 38 mil. EUR⁽¹³⁵⁾, a zostatok náhrady, ktorý sa uhradza po predložení konečnej správy o výkone služieb, ak sa už uhradil;
  - mesačné splátky uhradené za rok 2013 v súvislosti s doplnkovou službou až do dátumu tohto rozhodnutia, ktoré sa aktuálne odhadujú na 9,5 mil. EUR, pričom sa pripomína, že Francúzsko musí zrušiť všetky nasledujúce úhrady naplánované po tomto dátume.

- (219) Francúzske orgány sú povinné vymôcť sumu zodpovedajúcu všetkým úhradám súvisiacim s náhradou za doplnkovú službu do 4 mesiacov odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia.

⁽¹³³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES, Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹³⁴⁾ Pozri oddiel 2.5.

⁽¹³⁵⁾ V tomto odhade sa zohľadňuje analytické rozdelenie náhrad za základnú službu a doplnkovú službu v roku 2011 a vychádza sa zo zvýšenia predpokladanej náhrady o 0,3 % v roku 2012 oproti roku 2011 v prospech spoločnosti SNCM. Mesačné splátky predstavujú 95 % indexovanej predpokladanej náhrady (pozri odôvodnenie 45).

⁽¹³²⁾ Pozri odôvodnenie 7 a poznámku pod čiarou č. 5.

(220) Francúzske orgány musia k vymáhanej sume pomoci pripočítať aj úroky súvisiace so spätným vymáhaním odo dňa, keď sa daná pomoc poskytla podniku, t. j. od dátumu každej uskutočnenej úhrady stanovenej v dohode, až do jej skutočného vrátenia⁽¹³⁶⁾ v súlade s kapitolou V nariadenia (ES) č. 795/2004⁽¹³⁷⁾.

(221) Francúzske orgány sú povinné k výpočtu úrokov súvisiacich s vrátením pomoci, ktoré musia Komisii poskytnúť do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia, priložiť tabuľku s uvedením presných dátumov a súm mesačných splátok a ročných úprav, ktoré sa vykonali od nadobudnutia platnosti dohody do dátumu prijatia tohto rozhodnutia,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Náhrada uhradená spoločnosti SNCM a spoločnosti CMN v rámci dohody o poverení službami vo verejnom záujme zo 7. júna 2007 predstavuje štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Táto štátna pomoc sa poskytla v rozpore so záväzkami stanovenými v článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

Článok 2

1. Náhrada uhradená spoločnosti SNCM v súvislosti so zavedením dodatočných kapacít stanovených v oddiele I písm. a) ods. 2, oddiele I písm. b) ods. 2 a v oddiele I písm. d) ods. 1.4 technickej špecifikácie dohody o poverení službami vo verejnom záujme nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

2. Náhrada uhradená spoločnosti SNCM a spoločnosti CMN za výkon ostatných služieb stanovených v dohode o poverení službami vo verejnom záujme je zlučiteľná s vnútorným trhom.

Článok 3

1. Francúzsko vymôže od príjemcu pomoc uvedenú v článku 2 ods. 1.

2. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, zahŕňajú úroky plynúce odo dňa, keď boli poskytnuté príjemcovi, až do ich skutočného vrátenia.

3. Úrok sa vypočíta ako zložený úrok v súlade s kapitolou V nariadenia (ES) č. 794/2004⁽¹³⁸⁾ a nariadenia (ES) č. 271/2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 794/2004⁽¹³⁹⁾.

4. Francúzsko zruší všetky úhrady vymedzené v článku 2 ods. 1, ktoré by sa mohli uskutočniť odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia.

Článok 4

1. Vrátenie pomoci uvedenej v článku 2 ods. 1 je bezodkladné a účinné.

2. Francúzsko zabezpečí, aby sa toto rozhodnutie vykonalo do štyroch mesiacov po dátume oznámenia tohto rozhodnutia

Článok 5

1. Francúzsko do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia predloží Komisii tieto informácie:

- celkovú výšku pomoci (istinu a úrok), ktorú má príjemca vrátiť;
- podrobný opis už prijatých alebo plánovaných opatrení na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím;
- dokumenty, ktoré dokazujú, že príjemcovi bolo nariadené pomoc vrátiť;
- dátum a presnú výšku mesačných splátok a ročných úprav, ktoré sa vykonali od vstúpenia dohody do platnosti do dňa prijatia tohto rozhodnutia.

2. Francúzsko bude informovať Komisiu o pokroku dosiahnutom v súvislosti s vnútroštátnymi opatreniami, ktoré sa prijali na vykonanie tohto rozhodnutia, až do úplného vrátenia celkovej sumy pomoci uvedenej v článku 2 ods. 1. Na požiadanie Komisie bezodkladne poskytne informácie o opatreniach, ktoré sa už prijali a ktoré sa plánujú prijať na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím. Takisto poskytne podrobné informácie o sumách pomoci a úrokov, ktoré príjemca už vrátil.

Článok 6

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.

V Bruseli 2. mája 2013

Za Komisiu
Joaquín ALMUNIA
podpredseda

⁽¹³⁶⁾ Pozri článok 14 ods. 2 nariadenia (ES) č. 659/99.

⁽¹³⁷⁾ Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽¹³⁸⁾ Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽¹³⁹⁾ Ú. v. EÚ L 82, 25.3.2008, s. 1 – 64.

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE KOMISIE

z 13. augusta 2013,

ktorým sa mení rozhodnutie 2007/777/ES, pokiaľ ide o zavedenie nového opracovania na inaktiváciu vírusu slintačky a krívačky v mäsových výrobkoch, a o podmienky dovozu z ruskej oblasti Kaliningrad

[oznámené pod číslom C(2013) 4970]

(Text s významom pre EHP)

(2013/436/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Rady 2002/99/ES zo 16. decembra 2002 ustanovujúcu pravidlá pre zdravie zvierat, ktorými sa riadi produkcia, spracovanie, distribúcia a uvádzanie produktov živočíšneho pôvodu určených na ľudskú spotrebu na trh⁽¹⁾, a najmä na jej článok 8 ods. 1, 4 a 5,

keďže:

- (1) Rozhodnutím Komisie 2007/777/ES z 29. novembra 2007, ktorým sa ustanovujú veterinárne a zdravotné podmienky a vzorové osvedčenia na dovoz určitých mäsových výrobkov a opracovaných žalúdkov, mechúrov a čriev z tretích krajín určených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2005/432/ES⁽²⁾, sa stanovujú pravidlá vzťahujúce sa na dovoz do Únie, prepravu cez Úniu a uskladnenie v Únii, pokiaľ ide o zásielky mäsových výrobkov a zásielky opracovaných žalúdkov, mechúrov a čriev podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 z 29. apríla 2004, ktorým sa ustanovujú osobitné hygienické predpisy pre potraviny živočíšneho pôvodu⁽³⁾.
- (2) V časti 2 prílohy II k rozhodnutiu 2007/777/ES sa stanovuje zoznam tretích krajín alebo ich častí, z ktorých je povolený vstup mäsových výrobkov a opracovaných žalúdkov, mechúrov a čriev do Únie, za predpokladu, že opracovanie týchto komodít je v súlade s opracovaním stanoveným v uvedenej časti. V prípade regionalizácie tretích krajín na účely zahrnutia do uvedeného zoznamu sú ich regionalizované územia stanovené v časti 1 uvedenej prílohy.
- (3) V časti 4 prílohy II k rozhodnutiu 2007/777/ES sa stanovujú spôsoby opracovania stanovené v časti 2 uvedenej prílohy a každému spôsobu opracovania sa pridružuje kód. V uvedenej časti sa stanovuje nešpecifické opracovanie „A“ a špecifické spôsoby opracovania „B“ až „F“, zoradené v zozname v zostupnom poradí dôkladnosti. Tieto opracovania sú zahrnuté v prílohe III k smernici 2002/99/ES a považujú sa za účinné na odstránenie určitých zdravotných rizík u zvierat spojených s mäsom a mliekom.
- (4) Príloha III k smernici 2002/99/ES bola nedávno zmenená vykonávacím rozhodnutím Komisie 2013/417/EÚ⁽⁴⁾ s cieľom zahrnúť do nej toto nové opracovanie účinné proti vírusu slintačky a krívačky v mäse, ktoré sa odporúča aj v príslušnej kapitole Kódexu zdravia suchozemských zvierat Svetovej organizácie pre zdravie zvierat (ďalej len „kódex zdravia suchozemských zvierat OIE“) (5).
- (5) Preto je vhodné zmeniť časť 4 prílohy II k rozhodnutiu 2007/777/ES, aby sa v nej odzrkadlila spomínaná zmena prílohy III k smernici 2002/99/ES.
- (6) Rusko požiadalo, aby sa mu povolil dovoz mäsových výrobkov a opracovaných žalúdkov, mechúrov a čriev z domáceho hovädzieho dobytku, párnokopytníkov z farmových chovov a domácich oviec alebo kôz, ktoré boli podrobené uvedenému opracovaniu stanovenému v kódexe zdravia suchozemských zvierat OIE, z ruskej oblasti Kaliningrad do Únie. Uvedené opracovanie bolo vykonávacím rozhodnutím 2013/417/EÚ zahrnuté do právnych predpisov Únie.
- (7) Ruská oblasť Kaliningrad je v súčasnosti uvedená v časti 2 prílohy II k rozhodnutiu 2007/777/ES ako oblasť, z ktorej je povolený vstup mäsových výrobkov a opracovaných žalúdkov, mechúrov a čriev z domáceho hovädzieho dobytku, párnokopytníkov z farmových chovov, domácich oviec alebo kôz, domácich ošípaných a voľne žijúcich párnokopytníkov, ktoré boli podrobené špecifickému opracovaniu „C“, do Únie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 312, 30.11.2007, s. 49.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 206, 2.8.2013, s. 13.

⁽⁵⁾ http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_1.8.5.htm

- (8) Vzhľadom na zdravotnú situáciu zvierat v ruskej oblasti Kaliningrad je vhodné povoliť dovoz mäsových výrobkov a opracovaných žalúdkov, mechúrov a čriev z domáceho hovädzieho dobytku, párnokopytníkov z farmových chovov a domácich oviec alebo kôz, ktoré boli podrobené špecifickému opracovaniu zahrnutému do prílohy III k smernici 2002/99/ES, z uvedenej oblasti do Únie.
- (9) Preto je vhodné povoliť takýto dovoz z ruskej oblasti Kaliningrad do Únie a náležite zmeniť zápisy týkajúce sa tejto oblasti v časti 2 prílohy II k rozhodnutiu 2007/777/ES.
- (10) Rozhodnutie 2007/777/ES by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (11) Opatrenia stanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Príloha II k rozhodnutiu 2007/777/ES sa mení v súlade s prílohou k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli 13. augusta 2013

Za Komisiu
Tonio BORG
člen Komisie

PRÍLOHA

Príloha II k rozhodnutiu 2007/777/ES sa mení takto:

1. v časti 2 sa zápis týkajúci sa Ruska nahrádza takto:

„RU	Rusko RU	XXX	XXX	XXX	XXX	A	XXX	A	C	C	XXX	A	XXX	A
	Rusko ⁽³⁾ RU-1	C	C	C	B	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX
	Rusko RU-2	C alebo D1	C alebo D1	C	B	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX“

2. v časti 4 po zápise o opracovaní mäsa D sa vkladá tento zápis o opracovaní mäsa D1:

„D1 = Dôkladné varenie mäsa po odkostení a odstránení tuku tak, aby sa v ňom aspoň počas 30 minút udržiavala vnútorná teplota najmenej na 70 °C“

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 14. augusta 2013,

ktorým sa mení rozhodnutie 2010/642/EÚ, ktorým sa povoľuje metóda určovania triedy kvality jatočných tiel ošípaných v Grécku, a zrušuje rozhodnutie 89/449/EHS, ktorým sa povoľujú metódy určovania triedy kvality jatočných tiel ošípaných v Grécku

[oznámené pod číslom C(2013) 5302]

(Iba grécke znenie je autentické)

(2013/437/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov)⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 43 písm. m) v spojení s jeho článkom 4,

keďže:

- (1) Rozhodnutím Komisie 89/449/EHS⁽²⁾ sa v Grécku povolilo používanie troch metód určovania triedy kvality jatočných tiel ošípaných. Grécko informovalo Komisiu, že od prijatia uvedeného rozhodnutia prešli metódy určovania triedy kvality vývojom a v populácii ošípaných boli zaznamenané zmeny. Preto sa predmetné tri metódy povolené uvedeným rozhodnutím už nemôžu používať.
- (2) Rozhodnutím Komisie 2010/642/EÚ⁽³⁾ sa v Grécku povolilo používanie jednej metódy určovania triedy kvality jatočných tiel ošípaných zbavených kože.
- (3) Grécko vypracovalo dve nové moderné metódy určovania triedy kvality a požiadalo Komisiu o povolenie týchto dvoch metód na určovanie tried kvality jatočných tiel ošípaných na svojom území. V protokole stanovenom v článku 23 ods. 4 nariadenia Komisie (ES) č. 1249/2008⁽⁴⁾ predložilo podrobný opis skúšobnej rozrábky, pričom uviedlo zásady, na ktorých sú tieto metódy založené, výsledky skúšobnej rozrábky a rovnice použité na hodnotenie percentuálneho podielu chudého mäsa.
- (4) Z preskúmania tejto žiadosti vyplýva, že podmienky povolenia týchto metód na určovanie tried kvality sú splnené. Používanie uvedených metód určovania triedy kvality v Grécku by sa preto malo povoliť.

- (5) Rozhodnutie 2010/642/EÚ by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (6) Rozhodnutie 89/449/EHS by sa malo zrušiť.
- (7) Úpravy prístroja ani metód klasifikácie by sa nemali umožniť, pokiaľ ich Komisia rozhodnutím výslovne neschváli.
- (8) Opatrenia stanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Riadiaceho výboru pre spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Rozhodnutie 2010/642/EÚ sa mení takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

1. Na určovanie triedy kvality jatočných tiel ošípaných prezentovaných v súlade s bodom III časti B prílohy V k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 sa podľa odseku 1 bodu IV časti B uvedenej prílohy povoľuje používanie tejto metódy v Grécku: prístroj „OptiScan-TP“ a s ním súvisiace metódy odhadu, ktoré sú podrobne opísané v časti I prílohy k tomuto rozhodnutiu;

2. Podľa odseku 1 bodu IV časti B prílohy V k nariadeniu (ES) č. 1234/2007 sa na určovanie tried kvality jatočných tiel ošípaných zbavených kože v Grécku povoľuje používanie týchto metód:

- a) prístroj „OptiScan-TP“ a s ním súvisiace metódy odhadu, ktoré sú podrobne opísané v časti I prílohy k tomuto rozhodnutiu;
- b) prístroj „Hennessy Grading Probe (HGP 4)“ a s ním súvisiace metódy odhadu, ktoré sú podrobne opísané v časti II prílohy k tomuto rozhodnutiu.“

2. Príloha sa nahrádza textom v prílohe k tomuto rozhodnutiu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 89/449/EHS zo 17. júla 1989, ktorým sa povoľujú metódy určovania triedy kvality jatočných tiel ošípaných v Grécku (Ú. v. ES L 214, 25.7.1989, s. 17).

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie 2010/642/EÚ z 25. októbra 2010, ktorým sa povoľuje metóda určovania triedy kvality jatočných tiel ošípaných v Grécku (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 60).

⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1249/2008 z 10. decembra 2008, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania stupnic Spoločenstva pri klasifikácii jatočných tiel hovädzieho dobytky, ošípaných a oviec a nahlasovaní ich cien (Ú. v. EÚ L 337, 16.12.2008, s. 3).

Článok 2

Rozhodnutie 89/449/EHS sa zrušuje.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Helénskej republike.

V Bruseli 14. augusta 2013

Za Komisiu
Dacian CIOLOȘ
člen Komisie

PRÍLOHA

„PRÍLOHA

METÓDY URČOVANIA TRIEDY KVALITY JATOČNÝCH TIEL OŠÍPANÝCH V GRÉCKU

Časť I

OptiScan-TP

1. Pravidlá stanovené v tejto časti sa uplatňujú v prípade, že sa určovanie tried kvality jatočných tiel ošípaných vykonáva pomocou prístroja známeho ako „OptiScan-TP“.
2. Prístroj OptiScan-TP je vybavený digitálnym obrazovým zariadením, ktoré sníma iluminované obrázky dvoch meračích bodov na jatočných telách. Tieto snímky sú základom výpočtu hrúbky tuku a svalu podľa metódy dvoch bodov „Zwei-Punkte Messverfahren (ZP)“.

Namerané hodnoty sa prevedú na odhadovaný obsah chudého mäsa pomocou samotného prístroja OptiScan-TP. Snímky sa uložia a neskôr ich možno kontrolovať. Zabudované rozhranie Bluetooth® umožňuje jednoduchý prenos údajov.

3. Obsah chudého mäsa jatočného tela sa vypočíta podľa tohto vzorca:
- 3a. Vzorec pre určovanie triedy kvality jatočných tiel ošípaných prezentovaných podľa prvej vety bodu III časti B prílohy V k nariadeniu (ES) č. 1234/2007:

$$\hat{Y} = 62,94974 - 0,79348 \times X_1 + 0,13218 \times X_2$$

kde:

$\hat{Y}$ = odhadovaný podiel chudého mäsa jatočného tela v percentách,

X_1 = minimálna hrúbka tuku (vrátane kože) v milimetroch nad svalom *M. gluteus medius*,

X_2 = hrúbka krížového svalu v milimetroch meraná na najkratšom spojení medzi predným (kranialným) okrajom svalu *M. gluteus medius* a horným (dorzálnym) okrajom miechového kanála.

- 3b. Vzorec pre určovanie triedy kvality jatočných tiel ošípaných zbavených kože:

$$\hat{Y} = 60,91227 - 0,80881 \times X_{1s} + 0,13710 \times X_2$$

kde:

$\hat{Y}$ = odhadovaný podiel chudého mäsa jatočného tela v percentách,

X_{1s} = minimálna hrúbka tuku (bez kože) v milimetroch nad svalom *M. gluteus medius*,

X_2 = hrúbka krížového svalu v milimetroch meraná na najkratšom spojení medzi predným (kranialným) okrajom svalu *M. gluteus medius* a horným (dorzálnym) okrajom miechového kanála.

Vzorec platí pre jatočné telá s hmotnosťou od 50 do 110 kg.

Časť II

Hennessy Grading Probe (HGP 4)

1. Pravidlá stanovené v tejto časti sa uplatňujú v prípade, že sa určovanie triedy kvality jatočných tiel ošípaných vykonáva pomocou prístroja známeho ako „Hennessy grading probe (HGP 4)“.
2. Súčasťou prístroja je sonda s priemerom 5,95 milimetra (a 6,3 milimetra na ostrí nachádzajúcom sa na vrchole sondy), ktorá obsahuje fotodiódu (Siemens LED typu LYU 260-EO) a fotodetektor typu Silonex SLCD-61N1 a ktorej operačná vzdialenosť je od 0 do 120 milimetrov. Výsledky meraní sa pomocou samotného prístroja HGP 4 alebo pripojeného počítača prevedú na odhadovaný obsah chudého mäsa.

3. Obsah chudého mäsa jatočného tela sa vypočíta podľa tohto vzorca:

$$\hat{Y} = 62,400 - 0,495 \times X_1 - 0,559 \times X_2 + 0,129 \times X_3$$

kde:

$\hat{Y}$ = odhadovaný podiel chudého mäsa jatočného tela v percentách,

X_1 = hrúbka chrbtového tuku (bez kože) v milimetroch meraná v bode nachádzajúcom sa 8 cm od stredovej čiary jatočného tela pri poslednom rebre,

X_2 = hrúbka chrbtového tuku (bez kože) v milimetroch meraná v bode nachádzajúcom sa 6 cm od stredovej čiary jatočného tela medzi tretím a štvrtým posledným rebrom,

X_3 = hrúbka chrbtového svalu v milimetroch meraná v rovnakom čase a v rovnakom bode ako X_2 .

Vzorec platí pre jatočné telá s hmotnosťou od 60 do 120 kg.“

OZNAM PRE ČITATEĽOV

Nariadenie Rady (EÚ) č. 216/2013 zo 7. marca 2013 o elektronickom uverejňovaní Úradného vestníka Európskej únie

V súlade s nariadením Rady (EÚ) č. 216/2013 zo 7. marca 2013 o elektronickom uverejňovaní *Úradného vestníka Európskej únie* (Ú. v. EÚ L 69, 13.3.2013, s. 1) sa od 1. júla 2013 bude elektronické vydanie úradného vestníka považovať za autentické a bude mať právne účinky.

Ak v dôsledku nepredvídaných a výnimočných okolností nebude možné uverejniť elektronické vydanie úradného vestníka, tlačene vydanie bude autentické a bude mať právne účinky v súlade s podmienkami ustanovenými v článku 3 nariadenia (EÚ) č. 216/2013.

POZNÁMKA PRE ČITATEĽOV – SPÔSOB ODKAZOVANIA NA AKTY

Od 1. júla 2013 sa zmenil spôsob odkazovania na akty.

Počas prechodného obdobia sa bude používať nový aj starý spôsob.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikáтуру a návrhy právnych aktov.

Viac informácií o Európskej únii získate na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK